I BELIEVE.......

Having entered the portals of
Sainik School Kazhakootam
I believe that I have climbed a
pedestal. Henceforth my aims
and dreams shall be lofty
and worthy of emulation.

I shall set standards for myself
worthy of an Officer and a
Gentleman of the Armed Forces
and an ideal citizen of the nation.

I shall do my utmost to cherish
and uphold the honour and fair name
of my alma - mater at all times.

--The Kazhak Cadet--

Sree Printers Ph: 2750515

The Kazhak

CADET

JOURNAL OF SAINIK SCHOOL, KAZHAKOOTAM 2006-07

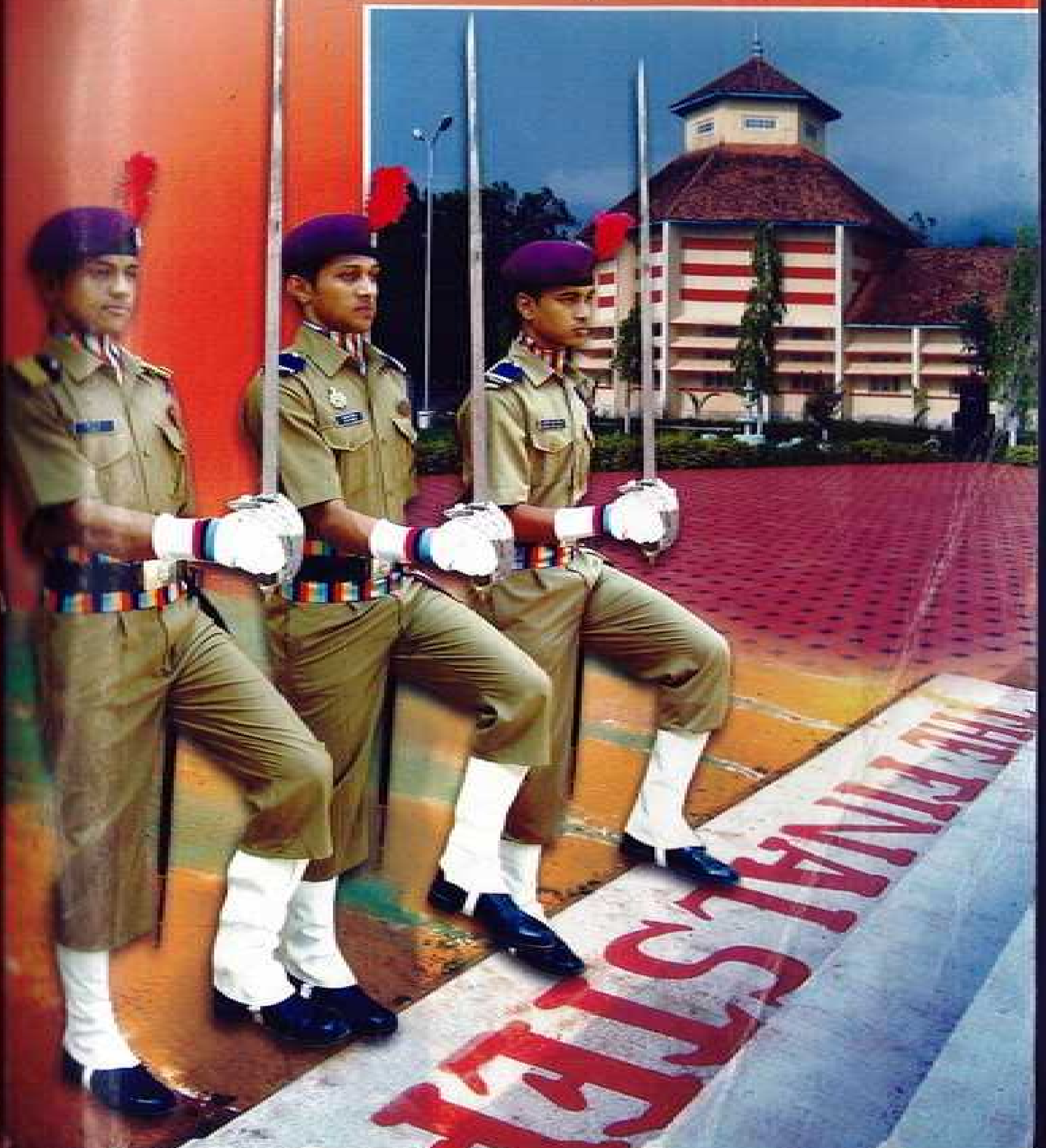

THE EDITORIAL BOARD

Sitting [L to R] : Ms Sandhya (Editor - Malayalam & Photography), Mr MG Francis (Editor - English), Mr SV Sarma (Senior Master), Lt Col S Srinivasulu (Headmaster), Col B Ajit Kumar Patron (Principal), Lt Col Rajesh Kumar Nair (Registrar), Mr K Rajendran (Chief Editor), Dr George PJ (Editor - Hindi), Mr Rajesh Kumar S (Art & Photography).

Standing [L to R] : Nandakishore M (Malayalam), Ramu R (Hindi), Vishnu RC (English)

Gen JJ Singh, PVSM AVSM VSM ADC

Chief of the Army Staff

Message

It has indeed been a great honour and privilege for me to visit Sainik School, Kazhakootam (Kerala) on 17 Feb 07 to commemorate the birth anniversary of one of our greatest military heroes Col NJ Nair, AC KC (Posthumous) a brother regimental officer and star alumnus of the school.

The high level of motivation and esprit-de-corps displayed by the cadets of this prestigious institution impressed me immensely.

It is my firm conviction that in times to come the cadets of Sainik School Kazhakootam will competently shoulder the responsibility as future leaders of this great Nation.

I wish the Principal, Faculty, Staff and Cadets the very best in all their future endeavours.

JJ Singh
General

22 Feb 07

एयर मार्शल यशवन्त राणे अ वि से मे वा मे
वायु अफसर कमांडिंग - इन - चीफ
Air Marshal Y R Rane AVSM VM
Air Officer Commanding - in- Chief

Tel / Fax : 0471 - 2551371 (O), 0471 - 2440177 (R)
9447975055(M), 9447974742(M)
E mail : yesh48@hotmail.com
मुख्यालय दक्षिण वायु कमान, भा वा से
आक्कुलम, तिरुवनन्तपुरम - 695 031
HQ Southern Air Command, IAF
Akkulam, Thiruvananthapuram - 695031

INDIAN AIR FORCE
Platinum Jubilee
1932-2007

Message

1. It is very heartening to know that Sainik School, Kazhakootam is bringing out their Annual School Magazine "The Kazhak Cadet".

2. Sainik School has demonstrated that it has the potential to convert an ordinary human being to a dedicated and fearless soldier and also imbibe a unique ethos, vastly different from the other educational institutions.

3. It is indeed heartening to note that forty XII Std cadets from the school have cleared the NDA entrance examination held in Aug 06. I wish them the very best in their endeavours to clear the SSB and enter the portals of NDA in July 2007.

4. The institution aims at training selected and thoroughly scrutinised youth from different states, faiths, and diverse financial backgrounds. There is no gainsaying that at the core of the school, it possesses indomitable courage, will and determination to strive even beyond the School Curriculum.

5. I convey my heartiest felicitation and best wishes to the Kazhak fraternity and wish them all success.

Jai Hind

(YR Rane)
Air Marshal

Date : 20 Feb 07

Chairman
Local Board of Administrati

P S Ahluwalia AVSM & Bar VM VSM
Air Marshal

एयर मार्शल पी एस आहलुवालिया ए वी एस एम & बार वी एम वी एस एम वायु अफसर कमांडिंग - इन - चीफ

Air Marshal PS Ahluwalia AVSM & Bar VM VSM
Air Officer Commanding-in-Chief
Telefax : 0471 - 2551361 (O)
0471-2555758(R)
मुख्यालय दक्षिण वायु कमान, भा वा से
आक्कुलम, तिरुवनन्तपुरम - 695 031
HQ Southern Air Command, IAF
Akkulam, Thiruvananthapuram - 695031

Message

from Chairman, LBA, on the eve of his departure - 23rd January 2007

Dear Col B Ajit Kumar

1. Your annual inspection report 2006-07 reveals the effort put in by you and your team for the overall improvement of the School. I appreciate your liaison with the State Government for construction of swimming pool, renovation and repair works of offices, school building, student hostels, cadets' mess and MI room. This will make better living environment. The School has been giving special attention for student counselling, implementation of IT policies, training of SSB, sports and games, which will certainly help the students in improving their personality. The improved quality of life will give better exposure to the students.

2. May I congratulate the Principal, Staff and Students for all the exemplary effort that has been put in to make our Sainik School, Kazhakootam one of the finest in the country.

With best wishes,

Yours sincerely

(PS Ahluwalia)
Air Marshal

Director (Trg)
& Hony Secretary

भारत सरकार
रक्षा मंत्रालय
रक्षा विभाग
नई दिल्ली - 110 011

Government of India
Ministry of Defence
Department of Defence
New Delhi-110 011

Message

1. I am happy to learn that Sainik School Kazhakootam is bringing out the next issue of its school magazine 'The Kazhak Cadet'.

2. A school magazine provides the cadets a suitable forum to develop their latent abilities and sharpen their creative skills. It also mirrors the wide spectrum of co and extra-curricular activities held in the school for an all-round development of the personality of cadets. I am sure the proposed magazine will provide an insight into the aspirations and creative abilities of the cadets.

3. Sainik School, Kazhakootam has steadily moved up the path of excellence over the last four decades. It has made significant contribution by providing useful citizens for the country many of whom have joined our defence forces.

4. It is heartening to learn that cadets and staff of the school are striving hard and touching new heights of success in various fields. I am sanguine that the school will remain focused in its task and win laurels in the years ahead as well.

5. I extend my warm felicitations to all members of the school family and wish them every success in their future endeavours.

Bhaskar Varma
Dir (Trg) & Hony Secy
Sainik Schools Society

Col D Choudhury
Inspecting Officer

भारत सरकार
रक्षा मंत्रालय
रक्षा विभाग
नई दिल्ली - 110 011

Government of India
Ministry of Defence
Department of Defence
New Delhi-110 011

Message

It is indeed heartening that Sainik School Kazhakootam is bringing out the issue of its School Journal for 2007. An institutional journal plays a pivotal role in channelising the exuberant energies of our younger generation. It is a matter of great pride and satisfaction that school has done extremely well in achieving its social goals of education and has groomed responsible and distinguished soldiers and citizens for our country in different walks of life. I find it particularly satisfying that due to aggressive laision the school has been able to get excellent support from the state government for various infrastructural projects.

In present society, computer education and e-learning are playing important roles and it pleases me that Sainik Schools are moving towards this important goal in a planned manner by following IT policy and systematic approach to training for all round growth of personality. It needs adequate preparation and indomitable determination to achieve the desired goals and I am sure that Sainik School Kazhakootam will keep up the tradition of imparting quality education to its students and preparing potential officers for the Defence Forces of the motherland. Let us all work together and make Sainik Schools as outstanding Public Schools catering to the needs of the nation.

On this occasion, I extend my warm felicitations to all staff, families and cadets of the School and wish them every success in their endeavours.

D Choudhury
Colonel
Inspecting Officer(C)

15 Feb '07

From the
EDITOR'S Desk

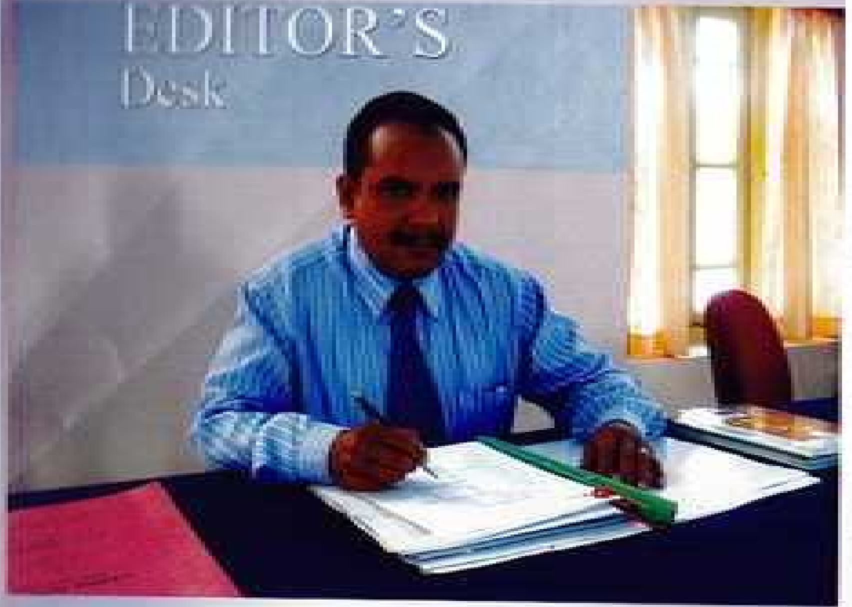

A year has whizzed past as swiftly as a hurricane leaving behind in its course a festoon of activities, a ripening harvest of talents, and an almanac of achievements. All of which can be exuberantly spread in a journal and recollected as we turn the leaves. Unlike a hurricane the aftermath is one of immense pleasure and contentment as we delve into the past and muse over the events.

The year saw Col CV Ramanaiah, Principal call it a day in August 2006, but not before placing the joystick in the safe and secure hands of Col B Ajit Kumar, whose weakness is his humility and his strength, perseverance and perfection.

The year also saw the posting out of Lt Col Rajesh Kumar Nair, Registrar, who during his tenure set the ball rolling for several projects which were pending since the inception of the school.

Within a short span of time the 'Winds of change' began to make its presence felt in the allotropic thoughts of cadets to attain perfection through perseverance.

This edition of the journal showcases the growth and development of hidden literary skills and creative talents of the cadets.

With a treasure trove of talents before us, a dedicated team of editors and an inspiring leader in our Principal Col B Ajit Kumar, we have pieced together a journal, which we hope will provide an enjoyable reading experience.

Happy reading.

Mr. K Rajendran
Chief Editor

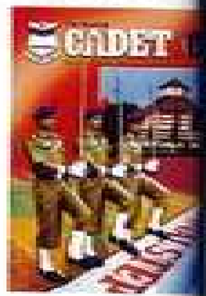

within the leaves...

Principalspeak	
Adieu	
School Staff	
Annual Report	
Dormitory Jottings	
COAS Visit	2
Eventsboard	3
English Section	3
Distinguished Visitors	7
Hindi Section	7
POP Glimpses	9
School's Pride	10
Malayalam Section	10
Children's Day	12
Art & Craft	13
Annual Athletic Meet	13
South Zone Meet	13
Annual Day	13
School Photo Gallery	13
Salute the Dons	14

The opinions expressed in the journal are those of the authors and do not necessarily reflect the policy and views, official or otherwise, of Sainik School Kazhakootam, Trivandrum or Sainik Schools Society Ministry of Defence.

Published by:
The Principal, Sainik School, Kazhakootam
Layout & Design:
A P Mohamed, Sree Printers
Printed at:
Sree Printers, Kaniyapuram
Cover Design Conceived by:
Rajesh Kumar, Craft Instructor

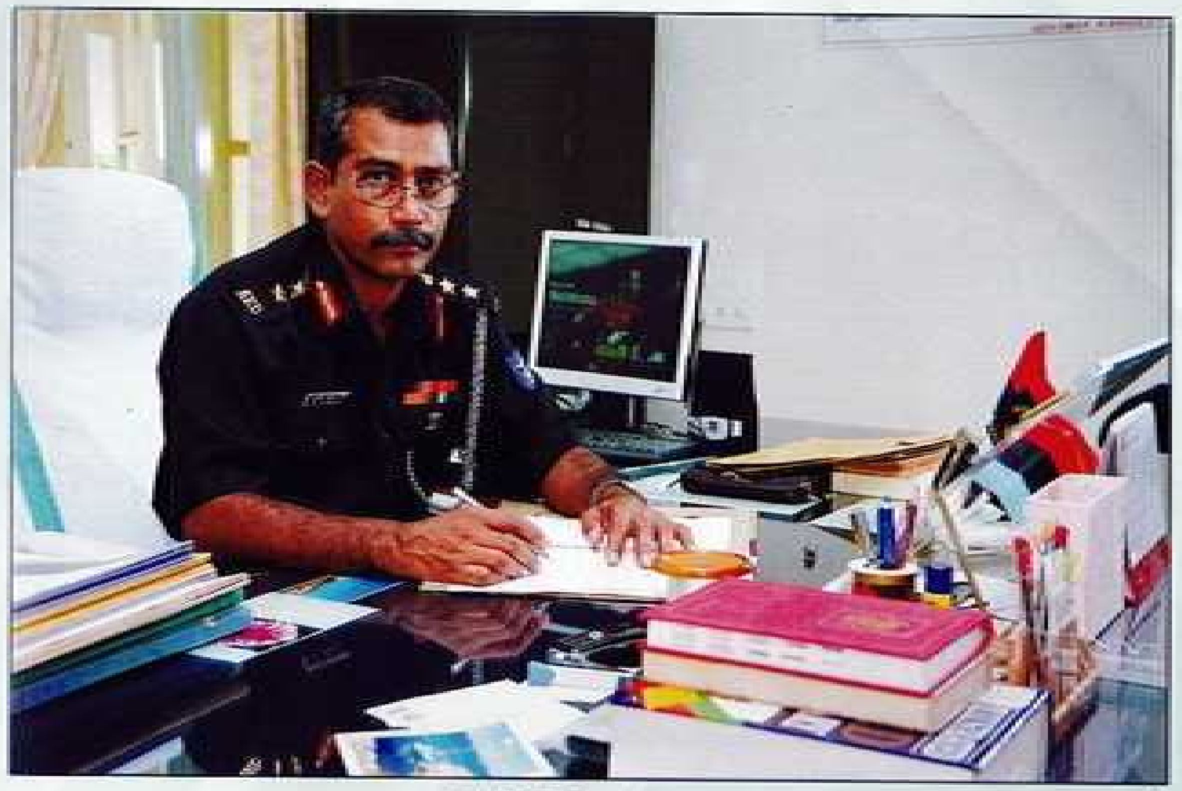

Col B Ajit Kumar
Principal

PRINCIPALSPEAK

I deem it a great honour to have been placed in a position of responsibility concerning the progress and advancement of this venerable institution dedicated to the refinement of over six hundred eager, young minds. It is indeed a responsibility full of challenges. I look forward to the opportunities thrown up by the challenges to take this institution a few notches higher in its quintessential search for excellence.

My initial message is addressed to my beloved cadets especially to those who would be leaving the portals of this school in search of their dreams and destinies in the near future. I believe that the future belongs to those who dare. And for you, the chosen few being groomed for leadership in the Indian Armed Forces, Sainik School, Kazhakootam, your alma mater is a sacred training ground, a temple of learning and knowledge strengthening your body and mind for a noble mission. A curious, questioning mind grounded in logic and reason knows no fear. A mind that can think beyond frontiers knows no fear!

May the formative years here help you attain Gurudev's elusive Elysium 'where the mind is without fear' and may your quest kindle a Tennysonian 'spirit yearning in desire to follow knowledge like a sinking star beyond the utmost bound of human thought'. And may the odyssey build in you the iron will

'TO STRIVE, TO SEEK, TO FIND AND NEVER TO YIELD'

GOD BLESS AND SUCCESS IN ALL ENDEAVOURS TO THE 2K7 DONS !!

ADIEU

Col C V Ramanaiah, Principal
07-04-2003 to 15-07-2006

Lt Col Rajesh Kumar Nair, Registrar
15-10-2003 to 15-03-2007

Lt Col S Srinivasulu
Headmaster

Mr SV SARMA
Senior Master

THE SCHOOL STAFF

COL B AJIT KUMAR	PRINCIPAL
LT COL RAJESH KUMAR NAIR	REGISTRAR
LT COL S SRINIVASULU	HEADMASTER
Mr S V SARMA	SENIOR MASTER

ACADEMIC & TRG STAFF

Dept of English			
1.	Mr S B Sasi Kumar	MA BEd	Master
2.	Mr K Rajendran	MA BEd	Master
3.	Mr M G Francis	MA BEd	Asst Master
4.	Ms R Sonia	MA BEd	Asst Master
5.	Mr Alex Abraham	MA BEd PGCTE	Asst Master
Dept of Hindi			
6.	Dr George P I	MA BEd MPhil PhD	Asst Master
7.	Mr Sambhu R	MA BEd	Asst Master
Dept of Malayalam			
8.	Ms R Sandhya	MA BEd	Asst Master
9.	Ms Deepa RVM	MA BEd	Asst Master
Dept of Mathematics			
10.	Mr S Vaidyanatha Sarma	MSc BEd	Master
11.	Mr S Sreekumaran Chettiar	MSc MEd LLB	Asst Master
12.	Ms O K Supriya Rani	MSc BEd	Asst Master
13.	Ms Indu R	MSc BEd MPhil	Asst Master
14.	Mr Girish K R	MSc BEd	Asst Master
15.	Mr Prince Prabhakaran	BSc BEd CCIT	Asst Master
Dept of Physics			
16.	Ms B Radhika	MSc BEd	Master
17.	Mr P Manoj	MSc BEd	Asst Master
18.	Miss Liji R V	MSc BEd PGDCA	Asst Master (Adhoc)
Dept of Computer Science			
19.	Ms Sangeetha Varma	MCA	Asst Master
20.	Mr Sumesh	MCA (B Level)	Asst Master(Adhoc)
Dept of Chemistry			
21.	Mr N G Babu	MSc MEd	Master
22.	Mr Rajan K Varghese	BSc MA MEd MPhil	Asst Master
23.	Mr Stephen Sunderaraj	MSc BEd	Master
Dept of Biology			
24.	Mr G Mahadevan	MSc MEd	Master
25.	Ms Sudhalakshmi	BSc BEd	Asst Master
26.	Ms Deepa C	MSc BEd MPhil	Asst Master (Adhoc)

Dept of Social Science

27.	Mr M K Poonacha	MA BEd	Master
28.	Mr P K Ravindranatha Panicker	MA BEd	Asst Master
29.	Mr Jestine K J	MA (His) MA (Pol Sc) MA (Soc) BEd HDC	Asst Master
30.	Mr Mathew K Thomas	MA MEd	Asst Master

Art

31.	Mr Joseph Mathew	MFA	Asst Master

Craft

32.	Mr Rajesh Kumar S	BA ITI	Craft Instructor

Librarian

33.	Mr V G Satheesh Kumar	BSc BEd BLI Sc	

Physical Training

34.	CHM Chander Prakash		P & RT Instructor
35.	Hav Robindra G C		P & RT Instructor

NCC (Trg)

36.	Sub Parkash Chand Patial		
37.	Hav Satyan Nair		
38.	Hav Prakash K		

ADMINISTRATIVE STAFF

1.	Dr Thomas Mathew	MBBS	Medical Officer

Main Office

2.	Mr P Gopalakrishnan Nair		Office Supdt
3.	Ms Susamma Issac	BCom	UDC
4.	Mr C M Radhakrishnan		LDC
5.	Ms C T Revamma	BCom	LDC
6.	Ms T Sreelatha	BCom HDC	LDC

Accounts Section

7.	Mr M P Reghunandanan Thampi	BCom HDC	Accountant
8.	Mr K Anilkumar		LDC
9.	Mr Mathew Kutty		LDC

QM Section

10.	Mr V Chandra Babu	BCom	Quarter Master
11.	Mr A V Narayanan Nampoothiri	BCom	UDC
12.	Ms Sreekala	BSc BEd	LDC

Mess

13.	Mr Sajimon Joseph		Mess Manager
14.	Mr S Gopalakrishnan	BSc (Catering)	Catering Asst

MI Room

15.	Ms Molly P Joseph		Nursing Asst

Matrons

16.	Ms Geetha E	BSc	
17	Ms R Nalinakumari Amma		

Sitting [L to R] : Mr NG Babu, Mr Sreekumaran Chettiar, Mr SB Sasikumar, Lt Col S Srinivasulu (Headmaster), Col B Ajit Kumar (Principal), Lt Col Rajesh Kumar Nair (Registrar), Mr SV Sarma, Mr MK Poonacha, Ms B Radhika.

Standing Ist Row [L to R] : Mr K Rajendran, Ms Indu RS, Ms Deepa RVM, Ms Sangeetha Varma, Ms Deepa C, Ms Liji R V, Ms Sudhalakshmi, Ms OK Supriya Rani, Ms R Sandhya, Ms Sonia R, Mr Rajan K Varghese.

Standing IInd Row [L to R] : Mr Mathew K Thomas, Dr George PI, Mr Satish V G, Mr Girish KR, Mr Alex Abraham, Mr Sumesh S, Mr Rajesh Kumar S, Mr Manoj P, Mr Mahadevan, Mr Jestine KJ, Mr PK Ravindranatha Panickar, Mr Prince Prabhakaran, Mr MG Francis, Hav Robindra GC.

The Administrative Staff

Sitting [L to R] : Mr.Sajimon Joseph, Mr V Chandra Babu, Mr Reghunandanan Thampi, Mr SV Sarma, Lt Col S Srinivasulu (Headmaster), Col B Ajit Kumar (Principal), Lt Col Rajesh Kumar Nair (Registrar), Dr Thomas Mathew (Medical Officer), Ms Geetha E, Ms Nalinakumari Amma, Ms TM Sreelatha.

Standing Ist Row [L to R] : Mr M Jose, Mr N Raju, Mr K Natarajan, Mr J Sudhakaran, Mr K Suseelan, Mr M Rajendran Nair, Mr Sreekumaran Nair, Mr Gopalakrishnan, Mr Rajappan Nair, Mr Anil Kumar, Mr S Mohan Kumar, Mr Sreevalsan, Mr N Chellappan, Mr A Ramachandran, Mr Madhusudhanan V

Standing IInd Row [L to R] : Mr Yousha C, Mr K Suseelan, Mr D Satheesh, Mr Anil Kumar, Mr Ramaswamy, Mr Thankarajan, Mr Shabu, Mr S Rajan, Mr Sudeep Sukumaran, Mr Manikuttan, Mr J Sasikumar, Mr Mohanakumaran Nair, Mr Madhusudhanan K, Mr B Muraleedharan Nair, Mr P Jose.

PRINCIPAL'S ANNUAL REPORT - 2006-07

Honourable Chief Guest Dr. MK Ramachandran Nair, Vice Chancellor, Kerala University, distinguised guests, esteemed parents, members of the staff and my dear cadets. It is indeed my proud privilege to extend to you all a very warm welcome on this momentous occasion of the 45th Annual Day celebration of this premier institution. We are honoured and delighted by the rare privilege of having amidst us Dr. MK Ramachandran Nair, Vice Chancellor, Kerala University on this solemn occasion.

Dr. MK Ramachandran Nair is a scholar par excellence who has carved a niche for himself in the academic circles in India and abroad. A Post Graduate in Commerce from the University of Kerala and a Ph.D from Calicut University, Dr. MK Ramachandran Nair has 35 years of teaching experience to his credit. Besides being a member of various Academic and Management Councils under the Govt. of Kerala, he is also the Chief Examiner of a number of Indian and foreign Universities. Dr. MK Ramachandran Nair, an avid and voracious reader has published a number of articles in various journals and has authored four books.

Sir, I am sure that your benign presence on this occasion will be a great source of motivation and inspiration for our cadets and they will look forward to you as a role model to emulate in their professional life.

Before I proceed with the annual report I would like to inform you that I had taken over as the Principal of this unique institution on 14th Aug 2006. I deem it a rare honour to head an institution of this nature and stature and it would be my endeavour to take it to greater heights.

Sainik School Kazhakootam is one among the 20 Sainik Schools functioning in the country with the aim of making the Officer Cadre of the Armed Forces accessible to all sections of the Society. During the last 45 years of its existence we have lived upto the expectations of our founding father Shri. V K Krishna Menon, the then Defence Minister of India by sending more than 700 cadets to the Officer Cadre of the Armed Forces of India. We are proud to place on record that four of our Old Boys have reached the rank of Lt General or equivalent in the Armed forces.

A total of 92 cadets were newly admitted to the school of which 79 are to Class VI and 15 are to Class IX during the current academic year. Besides this, for the first time 10 cadets were admitted to class XI. With this the school strength at present is 626 cadets including 23 day scholars.

Inspite of hectic co-curricular and extra curricular activities, which are the hallmark of all residential schools, academics continue to be our prime concern and top priority. The results of Board Examinations held in March 2006 have been fairly good. In class XII we secured 91% result with 12 distinctions and 45 1st classes. In class X we secured 100% results with 51 distinctions. Cdt. Camilo Powel of Class XI was awarded merit certificate by the CBSE for being among the top 0.1% of successful candidates in the All India Secondary Schools Examinations held in March

2006 for securing 95 out of 100 in English in the Board Examination.

The primary aim of Sainik Schools is to prepare boys academically, physically and mentally for NDA. Last year 19 of our cadets have cleared UPSC examination and finally 12 of them joined NDA.

Sports and Games are essential to the all round development of personality and discipline. Therefore a great amount of emphasis is given to sports and games at Sainik Schools. It is compulsory for every student to participate in sports and games regularly. The school has infrastructural facilities for all major games such as Cricket, Football, Hockey, Basketball, Tennis and Volleyball. Besides this, we also train the cadets for indoor games such as TT, Chess and Carroms. The school will shortly have a modern swimming pool and all cadets will have programmed swimming classes. The physical endurance and stamina of the cadets is tested time and again by conducting PT activities such as Karate, Gymnastics and Yoga. The school also has a full-fledged Gymnasium cum Health Club.

This Year the South Zone Inter Sainik Schools Games Meet was held in our school in which we won the overall runners-up trophy. Our Basketball team represented the South Zone at the Inter Zonal Games Meet held at Sainik School, Chittorgarh.

Inter House competitions are conducted regularly in Recitation, Declamation, Debate, Extempore speech, Quiz, Essay Writing and Calligraphy with the aim of kindling the dormant talent in our cadets. They are also encouraged to participate in various inter schools competitions held in and around Trivandrum. The cadets of class XII took part in the 'La-Fest competition' held at Loyola school Sreekariyam on 25 July 2006 in which School Cultural Captain, Vishnu R C won the coveted Mr. Personality 'The La-Persona' Trophy. Our boys also excelled in the English Debate and Quiz competition conducted during the South Zone games meet and brought laurels to the school.

NCC training is an integral part of Sainik School curriculum. Hence it is mandatory for all including the day scholar boys to be in NCC. Cadet Deepak Sharma of Class XI attended the NIC at Leh in July 2006. Five Senior Division cadets and 10 Junior Division cadets of this school attended the NIC at Kanhanged from 3rd to 14th October 2006. 15 SD cadets and 10 JD cadets have attended Pre-RD camp held at Trivandrum from 3rd to 16th October. 2 JD cadets have attended the advanced leadership camp at Panagrah in West Bengal from 5th to 17th October. Cadets Mathew Thomas and Anoop S Sivan of this school have attended the Advanced Leadership Camp held at Bhubaneswar in Orissa from 30th Sept to 13th Oct in which cadet Mathew won a gold medal in English extempore speech and he was also adjudged the best MC of the camp. Cadet Anoop S Sivan bagged a gold medal in English Debate. I am also happy to place on record that the school NCC contingent won the 'Commissioner's Trophy' for being the best non-police Marching contingent in the Independence day celebrations held at Central Stadium Trivandrum on 15th Aug 2006. The trophy was awarded by shri. V.S Achuthananthan Hon'ble Chief Minister of Kerala.

Adventure is the spice of life as it instills a great deal of self confidence into the young minds. This year 18 cadets of class IX accompanied by one master attended the adventure training camp at Sainik School Tilaiya from 21st Sept. to 3rd Oct. The cadets were exposed to various types of adventure activities like para sailing, rock climbing, Kayaking, Trekking and River Crossing. Each class is taken out for Educational cum motivational Tours every year. The cadets of class XII visited the National Defence Academy, Pune and witnessed the Passing Out Parade in June 2006.

They also visited Sikkim and Darjeeling during March 2006. The cadets of class X visited the places of interest and Defence establishments in Hyderabad. The cadets of class VIII & VII visited Malampuzha and Kanyakumari respectively. The Class VI cadets were taken to Trivandrum and Kovalam.

The curriculum at Sainik School is well designed to bring out the best in a child. A wide range of hobby clubs help the child to give wings to the inborn qualities in him. There are various hobby clubs like Art, Craft, Music, Dance, Karate, Yoga, Swimming etc functioning in the school to bring out the intrinsic talents of the children.

The school has a very active Old Boys Association, which takes great interest in all the activities of the school. The Kazhaks, wherever they are and whatever capacity they are placed in, share a strong bond of fraternity and brotherhood. At this juncture, I am very happy to announce that the 1982 batch of Old Boys have sponsored the project of Gurudakshina Clock Tower, which is coming up at the foyer and a new computer lab will be housed in the Gurudakshina Tower. The foundation stone of the tower was laid on 17th August by Lt General Thomas Mathew AVSM, GOC, 33 corps and an illustrious alumnus of Sainik School Kazhakootam. This year the OBA re-union was held on 17th June. We acknowledge their affection to the alma mater with sincere thanks.

Shri. Prince Prabhakaran Asst. Master in Mathematics joined the school on inter school transfer from Sainik School Imphal on 24 July 2006. We wish him a happy tenure and success in all his endeavours.

Four months is too early for me to make a stock taking. However the four months that passed since my taking over of the school has immensely enriched my experience and wisdom. I take this opportunity to express my profound thanks to the Chairman LBA Air Marshal PS Ahluwalia AVSM & BAR, VM, VSM and all other members of the Local Board of Administration for their support and guidance. I am also immensely thankful to the Govt. of Kerala, PWD, LNCPE, CRPF and Police Department for their timely help. I am highly grateful to the Parents Association for their advice, support and suggestions. I am highly indebted to the print and electronic media for giving ample publicity and recognition to our school. Last but not the least I would like to place on record my special appreciation for the dedicated work done by the Headmaster, the Registrar, Academic, Administrative and NCC staff, General Employees and the Daily wage employees for making this Annual Day Celebrations a grand success. The contributions made by the cadets were commendable and they have cheerfully shouldered the responsibilities in making this day a memorable one.

I once again express may profound thanks to Dr. Ramachandran Nair, other distinguished guests, parents, Old Boys, Parents Association and the well-wishers of the school for the honour you have done to us by being with us on this occasion. Finally on behalf of the entire Kazhak family I wish you all a Merry Christmas and Happy New year 2007.

Thank you !

JAI HIND

DORMITORY JOTTINGS

NEHRU HOUSE

House Master : Mr Alex Abraham
Attached Masters : Mr M K Poonacha
: Mr Stephen Sunder Raj
House Captain : Cdt Nevin Toms

The Nehruvians once again displayed their talent and skill in all the school activities that was conducted during the Academic session 2006-07. It was a rewarding year for the Nehru House.

The spirited Nehruvians started the year with a big bang by winning the Basket Ball trophy. Then on the stage we stood first in English Extempore and English Debate. Cdts. Ajith Sekhar, Ramu Rajendran and Arun Raj of the house excelled in Essay Writing and Calligraphy competition. After a long gap the Nehruvians regained the Cricket trophy and vishnu RC of the house was adjudged the Best Player in Cricket.

The success story of the Nehru House continued in the second term also. The house lifted the trophies in Cross Country, Athletics and Drill competitions hands-down. Cdts. Jiveesh Anand, Arun Paul, Eldho Keepadas, Sreekrishnan, Avinash Jose and Firoz Lal PS played a major role in bringing these trophies to the house.

Cdt. Vishnu RC was adjudged the 'La-Persona' in the La Fest conducted by Loyola School, Trivandrum.

We also won the house cleanliness trophy with a convincing margin.

Despite the hectic non-scholastic activities, academics continues to be our prime concern. We stood second in Academics and thirteen cadets from the house cleared UPSC examination.

The Nehruvians finally made it to the top among the senior houses by winning the 'COCK HOUSE TROPHY' for the Academic year 2006-07.

We acknowledge with sincere thanks the efforts put in by our attached masters Mr. MK Poonacha and Mr. Stephen Sunder Raj in taking the house to the pinnacle of glory.

PATEL HOUSE

House Master : Mr Mathew K Thomas
Attached Masters : Mr NG Babu
Mr MG Francis
House Captain : Cdt Dhanesh Kumar

This year kicked off well for the mighty Patelians. We proved to be unbeatable in both Hockey and Volleyball. Cdt. Anvar Muhammed was adjudged the best player in Hockey. We dominated the out-door activities by winning the PT competition and being the runners-up in Drill, Cross Country and Athletics. Cdt. Sajid Kumar TP emerged as the Individual champion in the Annual Athletic Meet with four golds. In Cross Country Cdt. Sajid Kumar and Vishnu Prasad Pillai finished first and second respectively.

We did fairly well on the stage too. Cdt. Chris Abraham won the first positon in light music. In English Debate our team won the second position.

Our crowning achievement was the stupendous performance of our class XII cadets in the UPSC-NDA exam. 11 Patelians cleared the UPSC exam.

In NCC activities too the Patelians took keen interest. Cdt. Mathews Thomas Paimpalli attended the Advanced Leadership Camp at Orissa. Cdt. Arun Kumar attended the PRE-RD Camp held at Trivandrum. Cdt. Sandeep Panicker, Arjun Sunil, Vishnu R and Aravind SK attended the Tal Sena camp held at Kozhikode.

The final analysis of the results this year was not encouraging for the Patelians. However they resolved to do well next year and bring back the old glory of 'Patel House'.

PRASAD HOUSE

House Master	:	Mr Jestine KJ
Attached Masters	:	Mr SB SasiKumar
	:	Mr Sreekumaran Chettiar
House Captain	:	Cdt Sreenandh S

Another year of challenges, victories, disappointments and accomplishments has gone by for the Prasadians. In the newly shifted house we entered with a firm resolution to annex the prestigious 'Academics' & NDA trophies, so our 'concealed mantra' was studies. But in the long run we couldn't let other trophies drift away.

The 'top class' held their head high with 16 of them clearing the UPSC exam and the XIth soon joined the race and proved the mantra true by clean sweeping 'Academics' in both XIth and XIIth.

The high mettle of the boys was revealed when they showed peerless performance in Football, Hockey, Volleyball and Cricket which paved way for the alluring Games trophy. The prodigious performance of Prajeesh PV in Football and Anand G. Krishnan in Volleyball gave them the Best Player awards. Cdt Jeff won the runners up trophy in chess and Deepak.V won the best physique award.

On stage we were unstoppable with spectacular performances by George – Declamation Ist, Anand – Extempore Speech Ist, Vinit – Hindi Debate Ist, Nandakishore – Malayalam Debate Ist, Kiran – Malayalam Debate 2nd, Rajeev – Hindi Debate 2nd and Arjun – Declamation 3rd won us the alluring 'Debate' trophy. The capabilities of Prasadians were again seen in Essay Writing and Calligraphy competitions with Jan Sunil and Jithin – English Essay Writing Ist and 2nd respectively. Vinit and Rajeev – Hindi Essay Writing Ist and 2nd respectively and Shinu and Nikhil – Hindi Calligraphy Ist and 2nd respectively.

At last when the curtain fell we finished the race with micro-second difference and saw the cock house slip away from our hands. But in the year to come the 'Green Warriors' promise to give much better performance with renewed spirit by learning from our mistakes and innovating new strategies and styles.

ASHOKA HOUSE

House Master	:	Ms OK Supriya Rani
Attached Master	:	Mr Prince Prabhakaran
Matron	:	Ms Nalina Kumari Amma
House Captain	:	Cdt Sreejith S

The academic year 2006-07 under review began with fervent hopes and strong resolutions to reach the pinnacle of success.

Inspired by the heroic, historical exploits of the great emperor Ashoka, the Ashokians began their conquests. The first domain to annex was the sports arena where the Ashokians bagged the Football as well as the Hockey Trophies. In Volleyball we emerged as the runner's up. The Ashokian striker Cdt. Hariprasad was adjudged the Best Player in Volleyball.

The next territory to cover was the stage where the individual performances of Cdt. Sahil. S. Kumar, Cdt. T.G. Hariprasad, Cdt. Anand Mohan, Cdt. Gautham Prasad and Cdt. Rojan Roy was highly rewarding.

In athletics the Ashokians failed to leave their mark despite the 'Best Athlete award' being bagged by Cdt. Rojan Roy.

The Ashokians are all geared up with commitment and camaraderie to encounter challenges and clinch the Cock House trophy in the coming year.

CARIAPPA HOUSE

House Master : Dr George PI
Attached Masters : Mr G Mahadevan Nair
: Ms Liji RV
Matron : Ms Geetha E
House Captain : Cdt Ramu Rajendran

2007 is one of the most memorable years for the Cariappas. Our ever cherished dream came true by bagging the most coveted Cock House trophy, and it was the first time that 'Men in Blue' were the Champions. In the ground and on the stage the disciplined Cariappas marched ahead single mindedly to conquer the avenues which they targeted at the beginning of the year.

Cariappas or rather mighty Cariappas showed their worth on stage by bagging the co-curricular trophy. Cdt. Vishnu Peethamparan showed his immense talent by achieving first positon in Inter house English Debate competiton. Cdt. Arun, Jayakrishnan and Kichu showed their skills with pen in Essay Writing and Calligraphy competitions. On the day of music Akshay Stole the hearts of the audience with his melodious voice.

Through co-ordination and co-operation the house proved its physical might by lifting the PT trophy. Our little 'Rooney' Cdt. Abhijith Gopi in his No 9 Jersey added another golden feather to his crown by being adjudged as the Best Foot baller in the Inter Sainik School South Zone Meet.

We Carriappas framed our destiny with true spirits by achieving the trophies in Basket ball and Cricket. Cdt. Sabin Winsal and Aravind Chandran were adjudged the best players in Basket ball and Foot ball respectively.

We marched tough, though we couldn't make it to the top in the Drill Competition.

Cariappas once again showed their spirit in the field by lifting the eventful Athletic trophy for the first time. Our cadets Nithin, Jithendra, Cimil and Jithin Mohan showed commendable performance. Cdt. Jayakrishnan and Cdt. Jestin showed their calibre by being the toppers in the Chess championship.

Carriappas made a tradition by their persistent will and indomitable spirit. We resolve to strive hard to retain the glory in the coming years.

RAJAJI HOUSE

House Master : Mr K Rajendran
Attached Masters : Mr Rajesh Kumar S
: Ms Indu RS
Matron : Ms Geetha E
House Captain : Cdt Neeraj Nandakumar

The year 2006-07 was a challenging one for the Rajajians. The house was elevated to junior house status and the boys found themselves under the secure roof of Dormitory No.8 . The cadets were geared up for a gruelling yet exciting year ahead.

The Rajajians started off with a bang Arun.S getting the first position in the Malayalam Essay Writing contest. Ranjith K Vinod lived up to the expectations by bagging the first place in the Malayalam Debate and Anand.R, Anantha Krishnan, Arun S and Jacob John ensured that the overall Debating trophy found its place in the Rajajian mantel place. Ajith, Sachin and Mithun led the house to glory by winning the coveted Quiz trophy.

The dazzle showed by the Rajajians on stage extended to the field as well. In the sports arena, the Hockey team under the captaincy of Maneesh got the second position and Arun.S led the Cricket team by example and brought the runners-up trophy.

In the group events too, Rajajians showed their worth. Their indomitable spirit, coordination and team work helped them secure first position in PT Display and IInd in the PT competition. In Athletics Prince T set the track ablaze by sweeping five medals.

Other names worth mentioning are Varghese, Prem and Rohit whose contributions helped the house to attain second place in the Annual Athletic Meet.

In their quest for perfection, Rajajians proved their mettle by maintaining the house and its surroundings neat, clean, tidy and sparkling throughout the year. They secured Ist place consistently in all the Cleanliness competitions held over the year. The Rajajians were well behaved throughout the year.

In academics too the Rajajians did exceedingly well. The class IX cadets brought laurels to the house by coming first in academics in their section while Class VIII came second. All round training was imparted to help the boys attain proficiency in all the spheres.

Though the COCK HOUSE trophy remained elusive for the Rajajians, they have had an undoubtedly wonderful year. The short-comings have opened their eyes, while the accomplishments have boosted their morale. Taking lessons from the short comings and inspiration from their triumphs, the Rajajians resolve to do even better in the coming year and clinch the COCK HOUSE trophy.

SHIVAJI HOUSE

House Master : Mr Manoj
Attached Masters : Mr Rajan K Varghese
: Mr Sambhu
Matron : Ms Nalinakumari Amma
House Captain : Cdt Manu George P

The academic year 2006-07 was highly fruitful for Shivajians. They participated in all curricular and co-curricular activities with absolute sports man spirit and clinched the cock house trophy. We opened our winning spree by grabbing the most coveted Cross-Country trophy exhibiting a high degree of camaderie and team spirit, and cdt Naveen AC was the individual champion. This achievement stood in good stead and boosted the morale of the cadets so there was no looking back for the house.We went on to achieve IInd position in Basketball competition.

In Athletics cdt. Ragesh R secured gold in 100m and 200m and cdt. Anandapadmanabhan. CM bagged gold in 3000m. It was yet another feather on our cap when the smart turn out and sharp drill movements of the cadets could bring the Drill trophy to the house. In NCC also Shivajians were not far behind.

Our debaters cadet Eswar R Potti, Cdt. Nikkil P Kumar and Cdt. Mukund Narayan held the audience spell bound by their excellent speech.

The real strength of a house is determined by their scholastic achievement. Undoubtedly the inmates of the house acquitted themselves very well in academics to lift the prestigious Academic trophy. Amongst 8th and 10th Classes Shivajians emerged as the best. Cdt. Vivek S Kumar, Cdt. Adarsh Mohan and Cdt. Sreeraj SR secured the top positions in there respective classes.

Our achievements will not be complete if we do not mention the names of our house captain Manu George who cleared the UPSC Exam and School Vice Captain Cdt. Albin Kuriakose who has cleared the SSB. The mighty Shivajians continue to hunt for new horizons of victories with their house motto.

"With thee at the helm
we will win at the end"

VELUTHAMPI HOUSE

House Master : Mr Girish KR
Attached Masters : Mr PKR Panicker
: Mr VG Satheesh
Matron : Ms Geetha E
House Captain : Cdt. Avlok Kumar Mishra

The year 2006-07 has not been that satisfying for the Veluthampians. After having been at the helm in the previous year Veluthampians were a bit complacent.

The Veluthampians started the year by bagging the Volleyball trophy in which Cdt. Atish K Vasu was adjudged the Best Player. We proved our might by lifting the coveted Athletic trophy with our stalwarts like Nizamudheen, Divin Philip, Deepak. R, Manu K Venu and Praveen.A, leading from the front.

In Academics our boys Vishnu Prasad, Manu Murugan, Prasoon G Das, Rohith, Roshan, Yeldo, Bruno, Jerrin and Nebil were twinkling stars. With efforts of cadets like Prasoon G Das, Tatu Francis, Ajith Francis, Varun Vishwanath, Shailesh J and Kailashnath, we were glorious on stage too. Our cadets Atish K Vasu, Sonu Mohan, Nizamudheen and Divin Philip represented the school in South Zone Meet. In the sport arena, the names of our cadets Sreejith.S. Geo Babu, Backer, Jenil George, Deepak.C.C and Arun S Darsh are worth mentioning.

In NCC activities also Veluthampians were not far behind. Cdt. Nizamudheen attended the Pre-RD camp, Cadet Roshan Sebastian attended the Advanced Leadership Camp held at West Bengal. Cadet Deepak R, Divin Philip, Bruno Johnson and Ashik AS attended the Adventure camp held at Jharkand.

The contribution of Veluthampians in other school activities are worth mentioning. Our Cdt. Deepak R and Roshan Sebastian won Ist and IInd prizes respectively in the All Kerala Karate Championship.

The valiant efforts of our cadets was not good enough to reach the first slot. However the Veluthampians, with a firm determination and resolution are gearing up to meet the coming year and win the Cock House trophy.

TAGORE HOUSE

House Master : Ms R Sonia
Attached Master : Mr Joseph Mathew
: Ms Deepa C
Matron : Ms Nalina Kumari Amma
House Captain : Cdt Sarath Mohan

The year started well for the Tagoreans "Victory" having become our passion for the past couple of years, we were all set to face the wide range of competitions and tough competitors.

Hockey Trophy seemed to be beyond imagination for any one else for we, the 'Tagoreans' bagged it for the 6th time in a row. We proved ourselves to be inevitable in the outdoor activities by conquering the athletics in a superior way as our cadets won a gold in all, but one event and silver in all events except two. We also lifted the PT trophy and Mass PT Display trophy with ease. We were runners-up in games, Cross country and Cleanliness.

We couldn't prove our worth on stage and academics this year. Even though we had to get satisfied with the third position we were able to bring to lime light many students who had the calibre to perform well. Failures boosted up our morale and we were back in the hunt for cock house.

Cadets like Akhil Raj and Nanda Gopan were our winning tycoons. But Cdt. Shashank proved to be our trump card for he became the best player in both Hockey and Football and Individual champion in athletics.

Even though the climax wasn't very pleasant, the hopes and aspirations of the 'MIGHTY TAGOREANS' for a bright and successful future remain immortal.

VALLATHOL HOUSE

House Master : Ms Sandhya R
Attached Master : Ms Deepa RVM
Matron : Ms Geetha E
House Captain : Cdt Nandakishore

The Academic session 2006-07 was an extremely rewarding year for Vallathol House . Even though we narrowly missed the cock-house trophy, most of the coveted trophies found their way to Vallathol house.

It is with immense pleasure we place on record that we lifted the prestigious Academics trophy. It displays the skill and talent of cadets and the academic atmosphere prevailing in the house.

Besides this, Vallatholians also excelled in multiple table recitation competition and won the first place. Through this they once again proved their power of memory and intelligence.

The hardy boys of Vallathol house prevailed over the other houses and lifted the games trophy. The winning streak of the Vallatholians on stage as well as off the stage won first place in Quiz, second in Debate competition and our boys won the first and second positions in Music Contest. Cadet Gokul P and Ashish Dhan played a major role in bringing laurels to the house in music contest. Cdt Anurag KS won the second position in the Chess competition. The cadets of the house also won the first position in the Athapookalam competitions. The Vallatholians once again proved that they are second to none in the field of intelligence, games and athletics.

We determine to continue our efforts towards achieving the ultimate goal of winning the cock house trophy in the coming year. We are confident that collective effort will help us to achieve our ultimate goal.

V K K M HOUSE

House Master : Ms KC Sudhalakshmi
Attached Masters: Ms Sangeetha Varma
: Mr Sumesh
Matron : Ms Nalina Kumari Amma
House Captain : Cdt Vinit P Singh

'Well begun is half done'. In letter and spirit the vigorous VKKians proved it. The coveted Cock House Trophy which adorns the rampart of the VKK house has the following achievements to its credit.

In co-curricular activities VKKians conquered the stage with their intellectual prowess and bagged all the trophies. In the Inter House English Debate competition Cdt. Ronnie T Jacob of Class VI won the I prize and Cdt. Karthik Rohan secured the second place.

In the Hindi Debate contest Cdt. Karthik Rohan had a convincing win over his rivals to bag the first place and Cdt. Sarvesh Kumar stood second. In the Inter House Malayalam Debate competition Cdt. Shawn Mathew once again displayed his oratory skills and won the first place. Having made a clean sweep on the stage the VKKians bagged the Inter House Debating Trophy.

Cdt. Ronnie T Jacob and Karthik Rohan showed their flair for Recitation and won the first and second place respectively in the Inter House Recitation competition.

VKKians in their race for supremacy proved that there is no 'dearth for good hands. In the Malayalam Calligraphy Cdt Krishna Raj received the first prize and Cdt. Balachandran, the second prize. And in the Hindi Calligraphy contest, Cdt. Sarvesh Kumar bagged the first prize.

A series of win on the stage thus gave the VKKians more vigour, vitality and confidence to win major competitions like Cross Country, Co-curricular and Cleanliness.

In the Cross-Country race the boys showed a high degree of physical stamina and team spirit to lift the trophy.

VKK house has been known for its cleanliness drive and spirit. This year also the tinytots resolved to retain the prestigious cleanliness Trophy for the third consecutive year - A Hat trick!!

A great 'thrust' was given to academics from the very beginning of the academic year and it gave very good result. Class VI cadets took the House to the first place in academics with their excellent performance. The names worth mentioning are Cdt. Shiva, Cdt Akshay, Cdt. Ronnie T Jacob, Cdt. Rohan, Cdt. Sree Hari, Cdt. Abhisek Nair.

Cdts. Sarvesh Kumar and Krishna Raj from Class VII, further boosted up the academic position and placed the House in the II slot.

In the Inter House PT Competition and Athletics VKKians did fairly well and took the House to the second place.

Having won almost all the trophies, the cock House Trophy, the most sought after, found its way to the VKK House. At last the untiring efforts of the VKKians were fairly and richly rewarded. It is hoped that the glory achieved this year will further envigorate their spirit to retain the the cock house trophy for many more years.

Army Chief Visits Sainik School Kazhakootam

General JJ Singh, PVSM, AVSM, VSM, ADC, Chief of Army Staff accompanied by Mrs. Anupama Singh, President AWWA visited Sainik School Kazhakootam on 17 Feb 2007 on the occasion of the 56th birth anniversary of Late Colonel NJ Nair, Ashoka Chakra, Kirti Chakra (school alumnus and the Chief's regimental officer) who laid down his life for the country while fighting insurgents in Nagaland. Gen & Mrs JJ Singh were accorded a melodious and colourful traditional welcome by the cadets. In the presence of Mrs Manju Nair, widow of Col NJ Nair, AC, KC, General JJ Singh garlanded the bust of the gallant, martyred soldier and paid homage. This was followed by a ceremonial laying of wreath at the 'Stupa of Remembrance'. He later addressed the Cadets, Faculty, Staff and the distinguished invitees at the VKKM Auditorium and answered the questions posed by the cadets.

In his speech he exhorted the cadets to imbibe the qualities of 'an officer and a gentleman' which would stand them in good stead in their careers. He praised the role of Sainik Schools in providing quality leadership to the Armed Forces by serving as effective feeder institutions to the NDA. He had a special word of praise for Sainik School Kazhakootam for having produced three of the current serving Generals at Army Headquarters namely Lt General Thomas Mathew, AVSM, (AG), Lt General SP Sasikumar, AVSM (Signal Officer-in-Chief) and Lt General JJ Koshy, AVSM, (DGC&W) who were present on the occasion.

A souvenir entitled 'Tribute to our Jayan' in honour of the legendary martyr Col NJ Nair, AC, KC was released by the Chief to mark the occasion. The cadets were highly motivated by the Chief's visit. They responded eagerly and enthusiastically to each of the Chief's queries. The Chief on his part expressed great satisfaction and pleasure in having visited the school. His parting words in the Visitors Book will invigorate and motivate the cadets, faculty and staff of the school for years to come:

"I AM DEEPLY IMPRESSED WITH THE HIGH LEVEL OF MOTIVATION AND ESPRIT-DE-CORPS OF THIS SAINIK SCHOOL. I COMPLIMENT THE PRINCIPAL AND STAFF WHOSE DEDICATION STANDS OUT. GOD BLESS YOU."

COAS Visit

17th February 2007

COAS Visit

On its flight to victory
Inter-house Basket ball Tournament

The Smash that brought the Crash.
Inter-house Volley ball Tournament

A Tricky tackle
Inter-house Foot ball Tournament

The stick that struck the goal
Inter-house Hockey Tournament

Teamed to blend brain and brawn.
Inter-house Mass PT Competition

Class XI Cadets and Staff at the residence of Lt Gen Thomas Mathew AVSM GOC, 33 Corps (Alumnus), New Jalpaiguri.

Eventsboard 2006-07

Lt Col Rajesh Kumar Nair (Registrar) and Lt Col V Srinivasulu (Headmaster) placing epaulettes on School Cadet Captain - Investiture Ceremony

Word power at play
Inter-house English Debate Competition

In the lap of nature - Cadets on their way to Nathula Pass- Motivational Tour - class XI

Inter House Music Contest 2006

Chief Minister presenting the trophy for the best Non-Police Marching Contingent - Independance Day Celebrations

Bidding Farewell to Col C V Ramanaiah, Principal - August 2006

Eventsboard 2006-07

The First lady of the Campus Mrs Sreedevi Nair lighting the lamp - Onam Celebrations.

Mrs Sreedevi Nair distributing sweets to children - Republic Day Celebration

Sharp Shooters in the making.
NCC Training

"So close yet so far"- Cadets in front of the Sudan block, National Defence Academy

Splashes of Joy
Motivational Tour Class VIII - Malampuzha.

Proof of the Cake is in its eating - Lt Col Rajesh Kumar Nair, Registrar cutting the Cake. - Christmas Celebrations

English Section

CONTENTS

1. A TRIBUTE TO MOTHERHOOD 37
   4342, Adarsh Mohan
2. LE SILIGURI 38
   4017, Nidhish K Simon
3. AN ODE TO ALMA MATER 40
   3986, Kevin Sunny
4. SAYING IT WITH FLOWERS 41
   4313, Anand P G
5. STEPPING STONE TO SUCCESS 42
   Mr Girish K R (Dept of Mathematics)
6. FRIENDS 43
   4696, P R P Reshma
7. MY MOTHER 44
   4542, Nithil Thomas
8. CAREER IN BIOTECHNOLOGY 45
   Mr. Mahadevan G (Dept of Biology)
9. A MAN OF CHARACTER 48
   4342, Amal Shaji Karapuzha
10. MAKE LIBRARIES FRIENDLY 48
    4196, Jithin Raj K
11. I KNOW MY HINDUSTAN 49
    4518, Jerin Jolly
12. A MARRIAGE PROPOSAL 50
    3975, Bibin Raj
13. THE DAY ALL WENT WRONG 50
    4490, Sahil S Kumar
14. EXPLORE THE LANDSCAPE OF INDIA 51
    4175, B S Nitheesh
15. NINE'S FINE 51
    4671, S Kartik Rohan
16. MEMORY 52
    4060, Jeff J Aerathu
17. SKY IS THE LIMIT 53
    4277, Aashiq K Navail
18. TRUE FRIEND 54
    4300, Vishnu Sangeeth
19. NATURE - THE BEST TEACHER 55
    4567, Vinayak S
20. A TRAIN JOURNEY TO DELHI 56
    4511, Jeeth Jacob T
21. IT IS TRUE 56
    4267, Jithendra Deo
22. X'MAS CELEBRATION 57
    4546, Akshay Andrews Rajan
23. IT ISN'T TOUGH 57
    4302, Aswith K
24. MY FIRST DAY IN SAINIK SCHOOL 58
    4490, Sahil S Kumar
25. TWIST YOUR TONGUE 58
    4309, Abhimanyu K S
26. A WINDOW TO HUMAN CHARACTER 59
    4164, Vinayak Vijay
27. A DIFFERENT TALE 60
    4193, E Sarath Chandran
28. TRAVELLING AS A PART OF EDUCATION 61
    4219, Ajmal Najeeb
29. THE MARVELLOUS METRO TRAIN 61
    4559, Sashank Shekhar Sharma
30. ADVANCED ARITHMETIC 62
    4671, S Kartik Rohan
31. GOOD MANNERS 62
    4572, Anoop B
32. MY SHADOW 63
    4310, Adithya Shanker
33. ADOLESCENCE - A PERIOD OF STRESS & STRAIN 63
    Indu R S (Asst Master, Dept of Mathematics)
34. ASSETS OF SUCCESS 65
    4111, Pradeep Kumar
35. A PLANE JOURNEY 66
    4390, Sony T Jacob
36. 3-THINGS 67
    4393, Manumon V Mathew
37. AN ADVENTUROUS EXPERIENCE 68
    4285, Deepak R
38. NATIONAL EMBLEM 69
    4211, Arjun S B
39. THE DARK MYSTERY 70
    4237, Varun Viswanath
40. FRIENDS, FRIENDS FOR .... EVER, ... 71
    3972, Prince John
41. IMPORTANCE OF THE OZONE 72
    4559, Sashank Shekhar Sharma
42. TO MY FOSTER MOTHER 73
    4054, Vishnu R C

A Tribute to Motherhood

4342, Adarsh Mohan, IX, 14yrs

Mother, the six lettered word that brings six thousand meanings. She is a twinkling gem which glitters all the time. Mother is the name for God in the lips and hearts of little children.

A family consists of husband, wife and their children. It is a single unit in which mutual affection and concern play a vital role. Generally mother is more attached to a child. A baby comes to know its mother first and motherly instinct is something quite unique and marvellous. Motherly love for a child is equal to divine love and is said to be a degree higher than anybody's. A mother bears her child in her womb for nine months, gives birth bearing the extreme pain of labour and feeds her baby with her breast milk. Mother helps the child grow giving her most devoted attention. In infancy, a child is entirely dependent on its mother.

Kangaroos have pouches in their bellies to bear their young ones. Monkeys carry their young ones on their back. Birds search for insects to feed their young ones. Human beings, the highest in the order of creation, are endowed by God with far more affection for their children than animals or birds. A father's love for his child is as intense as mother's but a mother's closeness to a child till a particular age establishes a special relation between her and her child. A mother and her baby are inseparable like milk and its whiteness.

It is a psychological fact that children who do not feel enthused by their mother's expressive affection feel neglected and they may suffer inwardly without being able to express their feelings openly. This feeling of neglect creates in them psychological problems and they may become unsocial, reticent and moody. When a child feels discouraged, dispirited or when persons around him are unfriendly and indifferent, he wishes for his mother's presence. All mothers are excellent child psychologists. Her pat or kiss works wonders on him.

Mother knows the likes and dislikes of her kid.

Mother corrects every wrong of her child gently and softly so that he may not feel hurt.

Mother teaches moral values of life. In this modern world, environment is poisonous with thoughts of greed, deceit, dishonesty and violence. She is the embodiment of principles, humility, softness and gentleness. Mothers have an extraordinary sense of justice and compassion towards their children.

It is pure grace in the mother's mind which is never artificial that makes her divine. The man has to move heaven to achieve this divine character. A woman will not forsake her child-whatever be the other attractions and inducements, she is offered in her life. It is this natural grace of motherhood in a woman, that makes the Goddess to be called "Sri MATA" (Mother).

We call our Earth and Nation as BHOOMI MATA and BHARAT MATA respectively.

Whatever may be the achievements of a woman-as a leader, artist, sports woman, high officer-her pride as a mother is unique and unequalled. Women are blessed with this great honour-Motherhood.

Le Siliguri

4017, Nidhish K Simon, XII, 17yrs

19th of March 2006 was a sunny day, a day which bore upon its shoulders the wishes, the aspirations and the hope of 92 cadets of our batch.

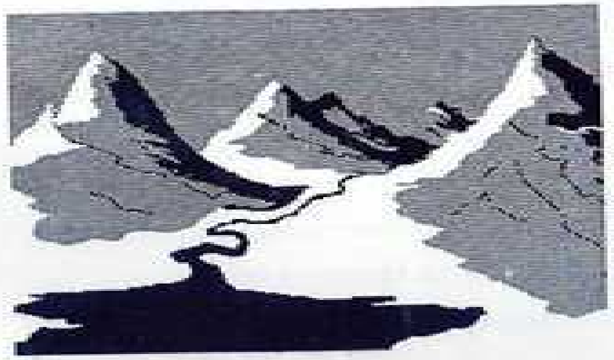

After the hectic schedules of exam and classes this tour was quite literally a mangoshower for us. On the afternoon of 19th, we the 92 highly spirited cadets of class eleventh (then), bade adieu to Trivandrum accompanied by four of our masters Mr. K. Rajendran, Dr. George PI, Mr. Rajesh, & Mr. Mahadevan by Guwahati express for our destination in the north eastern part of our country.

After a journey lasting two days we reached the New Jalpaiguri station by 2 'O' clock on the night of 21st. From there we were taken to the 224 transit camp in six army trucks.

Next day morning, we had a wholesome breakfast and we were split into two groups. One group was to head for Gangtok and the other to Darjeeling, the much famed hill station. Our group, made up of 42 cadets, and two masters started the trip to Darjeeling by 9 'O' clock in the morning. The journey of $6^1/_2$hrs in an army truck would have been tiresome if the surrounding beauty was not of that kind. Huge hills, misty mountains, sparkling water-

falls, the deepest ridges, and the cool climate made our journey an unforgettable one. And then the crowning glory of all, the toy train which was declared as a world heritage in 1991 went whistling past us. By 3.30, in the evening, we reached military hospital, Lebong where our accommodation was arranged. The warm welcome given by Col. RC Sharma the CO of the MH was followed by a musical concert. Later we had a stroll around the MH and we enjoyed the scenic beauty. Here we also saw the highest pony race court in the whole world which was once used by the kings of the region.

The next day, after a refreshing sleep, we were up by five in the dawn with the first rays of sun pouring down upon us. A trek of 8 kms took us to Darjeeling where we visited the Himalayan Mountaineering Institute (HMI). Here we saw artificial rocks which offer training to the aspirants. We also visited the HMI Museum where we saw equipments used by famous mountaineers which included Tenzing Norgay and Edmund Hillary. From here we proceeded to Darjeeling zoo where we saw variety of animals including deer and Yaks. This was followed by a brief shopping at the economic centre of Darjeeling. Then we bound back to MH, had lunch and an exchange of mementos between our school and Brig. S. Sarkar representing 123 Brigade, took place.

After this we started to our next destination Gangtok. A tiring journey of 8hrs through the hilly terrains of Sikkim took us to the 234 transit camp in Gangtok. Here our aspiration of visiting the Nathula pass was shattered by a barricade of snow fall. However we were lucky enough to visit Changu Lake. It was a terrific experience for us, most of whom, had seen snowfall only in TV. Here we mounted mountain yaks and posed for snaps. Then we bound back for our base camp. The rest of the day was spent watching TV and having interactive session with the CO of the 234 transist camp.

On the morning of 25th of March, we started back to Siliguri. On the way we paid a brief visit to a Buddhist monastery. We reached Siliguri by five in the evening and had 2hrs of shopping. Then we came back to the 224 transit camp and retired for the night.

Next day was the most awaited day of our tour. The day on which we were to visit the Core Commander Lt. Gen. Thomas Mathew, VSM, our old boy. We reached the Core Commander's residence and were given a warm welcome. Then we had a light chat and tea with him.

We saw around his luxurious villa which had a golf course attached to it. This was followed by a photo session with the Core Commander after which exchange of mementos took place. The Core Commander was responsible for organising and conducting such a wonderful tour for us.

Then we started back to 224 transit camp. We packed our bags and at 10'O' clock we boarded the Guwahati Express leaving for Bangalore. On 28th we reached Chennai and waited for our next train leaving for TVM. We took the TVM mail by 8pm and reached school by next day noon.

An Ode To Alma Mater

3986, Kevin Sunny, XII, 17 yrs

When I see the old blue board,
Bearing the name, "Sainik School", by the road,
My mind wades in the sea of joy,
As a kid feels for his toy.

To see my school so high,
Spell binding all the passers by,
As my eyes feast on its serene beauty,
I come to realize it taught me my duty.

As an innocent little lad I came here,
Far away from all near and dear,
But with true friends and caring teachers to guide,
As I think of them, I swell with pride.

Here I learned to think, watch and speak,
The ideals in me reached their peak,
Here I learned how to work and play,
Enjoy life and make it gay.

Come any sorts of hardships may,
To over come them and get through my way,
To clutch the truth, bitter it be
To do that did my school teach me.

Seven long years have passed by
And its time to bid good bye
Adieu ! and hail ! my alma - mater!
I promise to return later.

Saying It With Flowers

4313, Anand PG, IX, 14yrs

In the world people give each other flowers when they want to make any occasion or even a day special. So flowers are booming industry today. In some countries like Holland, flower trade makes up a big share of economy. But do you know for what each brilliant bloom stands for. Roses ofcourse tell others that you love them dearly or you like them very much. If you like to say "Be mine" All you need to do is find a clover.

And if you have an offer from some body and you don't want to take it up all you need to do is send some geraniums along to say "May be next time". Golden rods can be gifted to say "take care". What if you want to say that a person is very sweet and don't know how to put it into words ! Try lillies, they convey sweetness like no other flower will.

Pansies say that "I am thinking of you". Ivy says

"I'll be yours" and red carnations say "My poor heart grieves". If you are looking for flowers which don't have any major meaning try daisies. They are pure and innocent and perfect to give to just anybody.

What if you'd like some body to remember you for a long, long time ? Try some forget - me - nots. What if you want to tell some body that they are the best and you admire their impeccable style ? Wrap up some fuchsia in lovely paper and ribbons. And how about conveying fascination ? All you need to give are some pretty ferns.

So, whatever is in your mind. There is sure to be a flower to say it best.

Stepping Stone to Success

Mr Girish KR
Dept. of Mathematics

Practice can be defined as tuning one's mind, soul and body to certain activities uniformly aimed at achieving certain requirement more smoothly and satisfactorily. This universal satisfaction in certain achievement can be defined as perfection.

Human attributes like faith, determination, confidence and ambition when complemented with practice lead to perfection. When we speak of determination as a human quality, our memory dates back to mythological period where we learn about the resolute determination of Ekalavya who was denied education by Dronacharya. In spite of racial discrimination and denial of education, his determination made him learn in front of his master's idol and this determination complemented with years of practice made him one of the most skilful in the art of archery.

Practice is an exercise and mantra which tunes both our physical and mental entities to the required frequency that leads us to perfection. In this context; faith is one such kind of cohesive force which brings both the entities together. When we speak of faith, it is one's faith in oneself. By supplementing this with planned practice one can achieve his goals in a more comprehensive manner.

When we speak of confidence as human quality, it is practice which awakens the lethargic potential and induces confidence, which never reverts back human intention and ambition to achieve perfection.

Practice is a sadhana, in other words it is a meditation. With this a man can achieve anything in life and bedeck his life with bed of roses and can become exemplary. Our history is replete with stories of great persons who stand at unreachable heights, eg. Maharishi Valmiki-initially he was unable to spell even the word "RAMA". But after continuous practice or sadhana, he not only learnt the spelling of words, but also wrote the great epic "RAMAYANA".

Scientifically, practice has been proved to be the only way to achieve perfection. Challenges can be stepping stones or stumbling blocks but it is just a matter of how you view them. So practice is one such bioscope which gives us a clear view of the challenges and prepares us in the right direction to accept the challenges and sharpen our abilities both physical and spiritual to meet the challenges for achieving thumping victory.

Practice is one such activity that enhances will power of a person. It encourages one to accept abnormal challenges and come out strong. Perfection attained through practice can't be stolen by others.

"Practice makes a man perfect", it is not a saying. It became true in case of many pre-eminent persons of this world. Today, they say the reason behind their success is only continuous practice. So they treat practice as mother to success, because practice provides only positive results and it can never be called a failure. There is an intimate co-relation between practice and success. That is why, some people are often heard saying that due to lack of practice they are unable to perform as usual.

In today's competitive world, one has to undergo various hurdles (competitive exams) for which one has to tune his talents by practising systematically because practice clears hurdles and provides a right direction.

To give the world's costliest item diamond a shining look, there is a need of sharpening it rigorously. Similarly to shine in our life and fulfil our desires and reach our destination, there is need to sharpen our skills, and this can be possible only by practice.

Hence, practice is the child of determination and ambition.

In turn, practice gives birth to faith and confidence and perfection is the ultimate result of all the above attributes.

Even in the educational system, it is regular practice which helps in acquiring better knowledge with consolidation and high performance.

Friends

4696, PRP Reshma, XI, 16 yrs

Friends are:
As boundless as the ocean
As certain as the sun
As lovely as a flower
As quenching as a shower
As clean as a rose
As admirable as a prose
As bright as a star
As pleasant as spring
As enjoyable as swing
As sweet as honey
As precious as diamond
As important as heartbeat
As dear as life

My Mother

4542, Nithil Thomas, VII, 12 yrs

My mother is a treasure
Which I cannot measure
I love and cherish her
I will listen to her forever
She makes me so happy
So that I am not lazy
She is very bold
Stable as solid gold
She teaches me everything
So I can pick up somethings
Gives a lot of Independence
To gain courage and confidence
More power is needed
Not in building walls
But in growing garden
More skill is asked for
Not in dying in life
But in living in death
More grace is needed
I love my mother and
She loves me.

Career in Biotechnology

Mr Mahadevan G, (Dept of Biology)

What is Biotechnology ?

Biotechnology is a research oriented science, a combination of Biology and technology. It covers a wide variety of subjects like genetics, biochemistry, microbiology, immunology, virology, chemistry, medicine, agriculture and animal husbandry, ecology, cellbiology, plant physiology etc.

Biotechnology is the use of living things, especially cells and bacteria in industrial process. There is a great scope in this field as the demand for biotechnologists are growing in India as well as abroad.

Biotechnology is the industrial use of micro organisms and living plant and animal cells to produce substances of effects useful to human beings. Biotechnology aims at the manufacture of antibiotics, vitamins, vaccines, etc. Toxic waste disposal using bacteria, pollution control, production of new fuels etc are possible through biotechnology.

Plant tissue culture, hybrid seed production,microbial formentation, production of hybridoma antibodies etc are widespread biotechnology practices in our country. Genetic Engineering, which transforms genes from one species to another has greatly enhanced the development of biotechnology.

The first biotechnology product from genetic engineering was human insulin used in the treatment of diabetes. Traditionally Insulin was extracted from the pancreas of pigs and cattle. There are many applications of biotechnology such as developing genetically modified plants, various medicines, vaccines, increasing productivity, improving energy production and conservation, improved animal breeding, improving the quality of seeds biopesticides, biofertilizers etc

Scope of Biotechnology

As far as employment is concerned, Biotechnology has become one of the fast growing sectors. Employment record shows that biotechnology has a great scope in future. Biotechnologist can find careers with pharmaceutical companies and agriculture industries. There is a large scale employment in research laboratories run by the government as well as the corporate sector. Biotechnology student in India may find work in a government -based entity such as universities, research institutions or at private centres as research scientists or assistants. Alternatively they may find employment in specialized biotechnology companies or biotech-related companies such as pharmaceutical firms, food manufacturers, aquaculture and agricultural companies.

Some major organizations employing biotechnologists in India include Hindustan Lever Ltd, Thapar Group, Indo-American Hybrid Seeds, Bincon India Ltd, Bivcol IDPL, India Vaccines Corporation(IVC),

Hindustan Antibiotics, National Botanical Institute, National Chemical Laboratories, Tata Engineering Research Institute (TERI) etc.

Some of examples of the jobs in biotechnology are Research Scientist, Teacher, Marketing Manager, Science Writer, Bioinformatists, Quality Control Officer or Production in-charge in the Food, Chemical and Pharmaceutical Industry, Environmental or Safety Specialist etc. A graduate in Biotechnology can get job in government sections such as universities and colleges, Research Institution or at private centres as Research scientists /assistants.

Some of the main research centres where biotechnologists can make career in research are

1. Council for scientific and Industrial Research (CSIR), New Delhi.
2. National Environment Engineering Research Institute (NEERI), Nagpur.
3. Centre for Cellular and Molecular Biology, Hyderabad.
4. National Institute of Immunology, New Delhi.
5. Department of Biotechnology (DBT)
6. Defence Research and Development Organisation (DRDO), New Delhi.
7. Department of Science and Technology.
8. Indian Agricultural Research Institute (ARI), New Delhi.
9. National Facility for Tissues and Cell culture, Pune.
10. Indian Council for Medical Research, New Delhi.
11. Indian Institute of Science, Bangalore.
12. R & D departments of Pharmaceutical Companies Ltd.
13. Ranbaxy, Zydus cadila, Lupin Lans, Dr. Reddy's Lab.

Eligibility and Courses Area

If you want to join a course in biotechnology you must have a background in science.

Students having physics or agriculture, chemistry and biology at the plus-two level can join for B.Tech.

In India, some universities offer the B.Sc Biotechnology which one can join after class 12 or equivalent examination with Physics, Chemistry and Biology.

Graduates in all sciences or engineering technology or medicine are eligible for the post graduate (M.Sc) course in biotechnology.

Integrated M.Tech programme offered at IIT Delhi and Kharagpur is through a Joint Entrance Examination (JEE), which is held for students who have successfully completed the Plus Two or equivalent examination with Physics, Chemistry, Biology and Mathematics.

The JNU, New Delhi, AIIMS, Kolkata and Anna Universities also offer integrated M.Tech course. For admission to IIT, a pass in the IIT-JEE is required.

Selection to the graduate courses (BE/B.Tech) is based on merit in marks secured in the final exams of 10+2 and for other institutions through their own separate entrance exams and other state level and national level exams.

Duration

Three years duration for B.Sc course. Two years to complete the M.Sc course. B.Tech course is of four years duration and five years for integrated M.Tech programme.

Institutions Providing Courses in Biotechnology

B.Tech / BE

1. IITs at Guwahati / Madras / Roorkee (www.iitr.ac.in) / Kharagpur (www.iitkgp.ernet.in) and IIT, Delhi (www.iitd.ac.in)
2. Delhi College of Engineering (DCE) (www.dceonline.net)
3. Manipal Academy of Higher Education, Manipal (www.manipal.edu)
4. Anna University, Chennai (www.annauniv.edu)
5. Vellore Institute of Technology, Vellore (www.vit.ac.in)
6. Cochin University of Science And Technology, Ernakulam

Post graduate

1. University of Pune, Pune (www.unipune.ernet.in)
2. JNU, New Delhi (www.jnu.ac.in)
3. AIIMS, New Delhi (www.aiims.ac.in)
4. Madurai Kamaraj University, Madurai (www.mkuniversity.org)
5. Pondicherry University, Pondicherry (www.pondiuni.org)
6. University of Calcutta, Kolkata (www.caluniv.ac.in)
7. Bharathiar University, Coimbatore (www.bharathiaruni.org)
8. Kerala University, Trivandrum
9. Calicut University, Kozhikode
10. Manonmaniam Sundaranar University, Thirunelveli

Reference :

1. Biotechnology unzipped-Promises and Realities by Erics Grace.
2. Gene Biotechnology by S.N. Jogdand
3. Biology Today

A Man of Character

4342, Amal Shaji Karapuzha, XI, 16 yrs

Of a man's possession, character is the most valuable. It is said that if wealth is lost, nothing is lost, if health is lost, something is lost but if character is lost, everything is lost.

Character of a man is based on truthfulness, honesty, moral out look, discipline and purity of thought and deed. Character building must begin right from the childhood onwards. The environment in which the child lives and the school in which he studies, play an important role in moulding the character of a child. The school syllabus should be designed in such a manner that proper attention is given to character building along with academics. Children should be encouraged to read a lot of good books.

Character building actually starts at home. Parents are the first ones who teach good things to their children. They should set an example. As children are very fond of listening to stories, grandmothers and parents should tell stories which have high moral character, bravery and righteous living. Only then the parents can watch their children grow up to be good citizens and human beings.

Teachers and leaders should teach children good examples and should be a role model to them. A leader who is corrupt or improper cannot expect his countrymen to be honest. Children are very fond of watching movies. So the government should take care that only good films are telecast on T.V channels and in movie theatres. This can develop the character of the viewers especially children. It is very important that strict action is taken against anti-social elements who indulge in evil acts.

Make Libraries Friendly

4196, Jithin Raj K, Class X, 15 yrs

A library is often described as the store house of knowledge. Students call it 'reference centre'. A library is essentially an extended limb of a school. But now a days the students don't use it as much as required. There is a dire need to motivate the students not only to visit library regularly but also to make use of the facilities available to them in a meaningful manner. Reading can serve as a medium for healthy and meaningful diversion. Most of the students visit the school library to expand on the knowledge they have already gained in the class room. The reading habit once formed becomes a life long possession which continues to inspire one's personality all through one's life. At present lack of sufficient space is one main reason which has rendered many a school library non-functional. In

such a situation even the best of librarians feel handicapped.

A library has a distinct character. The environment inside it is different from that of a class room. It is noise-free. In a perfect senario of quietude students sit and read or study without any distraction. A library user imbibes such useful values as self-discipline, respect for the other person's need, good etiquettes, courtesy, the ability to share and the capacity to think and analyse things independently. In a library he is in the company of books. To have a good, well-equipped school library is an extra-ordinary boon for a student.

I Know My Hindustan

4518, Jerin Jolly, VII, 12 Yrs

I don't know where Afghanistan is,
I don't know where Pakistan is,
But, I know well where Hindustan is,
Just surrounded by three oceans

I don't know where,Eiffel Tower is,
I don't know where Slanting Pisa is,
But, I know well where Taj Mahal is,
Just on the banks of River Yamuna

I don't know where New York is,
I don't know where London is,
But, I know well where Mumbai City is,
Just by the Arabian Sea

I don't know where River Missisippi is,
I don't know where River Huang Ho is,
But, I know well where Mother Ganga is,
Just flowing from our Himalayas.

A Marriage Proposal

3975, Bibin Raj, XII, 17yrs.

Dear Algebra,

How are you? I am writing this letter for a special purpose. As you know, my son 'Zero' and your daughter 'Infinity' have been in love since the third century. They started their love when they were studying in the exponential school and later in Integration college of Engineering. The other day my brother Geometry saw them together beside a square table in the triangular park. They were eating diamond cuts in a quadrilateral disc. Also, one of our neighbours, Zigma saw them together in the pie theatre, watching the movie, "Our approach to Maths" produced by Mr. Binomial. Zero's brothers sine, cosine, tangent and his sisters cosecant, secant and cotangent support him. As my wife, Statistics permits Zero to get married, I too agreed to it. I think they are the best pairs because both of them have their values for Mathematics examination. I know you will agree to it as Zero has told Infinity that he will fulfill all her wishes. He had already stated marriage proposals. One of the proposals was of the famous mathematican Mr. Eccentricitel's daughter, Miss Locus. They were the relatives of Mr. Frequency, the Education Minister. Miss Locus's mother Mrs. Conica is a professor of Mathematics in the Co-ordinate university.

As it is convenient for both of us, we can arrange the marriage at the Circular hall between the Rectangular and Polygonal temple. The chairs are arranged in parallel rows and the special seats for chief guest, famous Astrologer Mr. Quadratic, 3:12:5678 is a good day and 49 A.M is the Muhurtham. We have to invite some of the distinguished persons like Mr. Straight line, Mr. Arc, Mr. Square, Mr. Parallelogram and Mr. Triangle. According to my son's wish, we can permit them in such a way that they always sit together. The chief Minister of Logaritham State, Mr. Parabola has agreed to come for the function, with his wife Mrs. Hyperbola and son Ellipse. The expense can be shared equally. Thus I conclude numerically

Your imaginary friend,

Trignometry

The Day All Went Wrong

4490, Sahil S Kumar, X, 15 yrs

I still recollect
For I had forgotten to collect
The money from my father
For I did not bother
And it was 'The day all went wrong'

For breakfast
I tried to make a toast too fast
It got burned in the toaster
For I had no rooster
And it was 'The day all went wrong'

I galloped to the bus station
To catch my bus hurrying from the station
It was too hard
For the bus was too far
And it was 'The day all went wrong'

Explore the Landscape of India

4175, BS Nitheesh, X, 15 yrs

India is the world's seventh largest nation in terms of land area. Its topography has been shaped by three major mountain systems, the great plains, six rivers and the rain bearing winds called the monsoons. In the north the Himalayas stand like a giant wall, stretching for some 2400 Kms. At the foot of Himalayas rise three great rivers of north India. The Indus, The Ganges and The Brahmaputra.

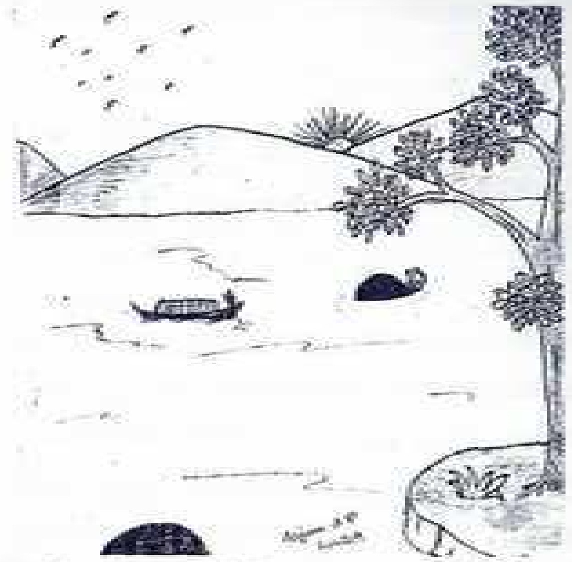

Almost in the centre of the Indian subcontinent lie the Vindya Mountain Which divides India equally into two.

The South India peninsula is bounded by two Mountain systems on its Eastern and western planks. The eastern ghats and the western ghats. The two systems meet in the Nilgiri hills.

The rivers of India are held in great reverence and affection . The holiest of Indian rivers is the Ganges. Its plains called the Gangetic plain support a large population. The three great rivers of South are the Godavari, the Krishna and the Cauvery. These fertile plain and delta are densely populated. Unlike the great northern rivers, which are fed by both the Himalayan snow and the monsoon rain, the rivers of the south are fed largely by the monsoon. Therefore, the volume of water in the southern rivers varies widely from season to season.

Upon India's great plain the Gangetic plain of the north and the plain of the three southern rivers-rose the great kingdom and empires of Indian history. Today 50% of the people of India live there.

Nine's Fine

4671, S Kartik Rohan, VI, 11 yrs

This is how to provide an answer before you even know what the sum is! You need someone to baffle with your amazing knowledge.

1. Without anyone seeing, write down the number 9 on a piece of paper.
2. Now ask someone to think of any number between 10 and 98.
   The only 'no-go' numbers are repeat digits. eg 11, 22, 55, 88 etc.
3. Take for example 65 and reverse it, so it will be 56.
4. Subtract the smaller number from the larger one. (65- 56=9).
5. Find the difference of original two digits i.e (65, 6-5=1)
6. Divide the number arrived at stage 4 by the number of stage 5 i.e (9 divided by 1=9).
7. Now ask your friend to look into the piece of paper. Tell them it will contain the answer to their sum, that is 9!

MEMORY

4060, Jeff J Aerathu, XII, 17 yrs

Memory is what defines our lives, our personality, our existence etc. The dictionary defines memory as the faculty by which things are recalled or kept in the mind.

But for most of us memory is just the ability to recall the facts and figures. But memory is far more complex. Memory is of vital importance to us. It defines our personality and it enriches our personal remembrances. Without which we turn into walking dummies. As people grow older they often suffer memory loss in some form or other and diseases like alzheimers etc.

Science has discovered that there are different types of memories and even if we lose one we can retain the other. Human beings have long term memory and working memory. Working memory is the ability to recall the phone numbers, address etc, such as those needed in our daily lives. Many elderly people seem to lose this memory while having their long term memory. In addition to this, there is also recent memory, semantic memory (memory of facts) and episodic memory (memory of something which actually happened) and source memory, which helps us to recall some facts. A loss of these memories is something unimaginable.

Without memory we are different people. This is what most elderly people fear about, and it is not so, unless it is due to some disease. Scientists, Doctors, Writers etc use their memory to the maximum and it helps them to keep their memory in good working condition. Reading, playing and listening to environment helps us to stimulate our

memory. We must also take deep breath. If the brain does not get sufficient oxygen it can lead to many problems including memory loss. Yoga tells us that for good health and calm mind we need deep breaths.

Without memory we are nothing. Even our parents are nothing to us, we are all alone and wandering like an unmanned ship in the ocean.

The perseverance, dignity, love almost everything depends on our memory.

4277, Aashiq K Nawal, XII, 17 yrs

The shrilling sound of the doorbell startled Steve Richards out of his sleep. He quickly got into the tracksuit which was kept neatly folded near his bed and stuffed his leg into his trainers and opened the door. His coach Tomas Clifford proudly studied his best student's stout athletic musculature and patting his shoulder said, "My boy, today is the day you have been longing for all these years. Today is the Olympic Finals". The veteran coach looked into Steve's eyes and could see only the flames of determination and confidence.

They went for the routine jog followed by the string of exercises. After an hour of rigorous workout they sat down to relax their strained muscles. From a nearby shop a radio crackled, " Spectators from all over the world are flocking into Berlin to witness the final showdown of Berlin Olympics 1977. This year the pole-vault is the most awaited event with big names from several nations participating in it".

Steve sat back and voyaged down his memory lane to his childhood days. Ever since he could remember, he always had a zest for heights. Though he took part in several School Athletics Meet he was only laughed at and ridiculed. The turning point came when he won the pole-vault event in the Inter-University Athletic meet despite rated as an underdog. It was during this time that Clifford spotted the potential hidden in Steve. Since then he had not looked back. Spurred on by the encouragement and motivation showered on him by friends and well-wishers he cleared every hurdle in his path. He won the European and South Atlantic Continental Athletic Meet. And now he is shouldering the hopes of millions of Americans in the Olympic finals.

"Chest No: 4277 STEVE RICHARDS" the announcer's call rang loud and clear through the stadium. Dressed in white shorts and vest, Steve got up and clutching his pole walked into the track. His heart beat wildly in tempo with the chanting of only one name "Steve, Steve...." all over the stadium. In his mind his coach's words rang clearly "focus only on your aim". Steve got on to the track and holding his pole began jogging. He slowly picked up speed. The score board flashed " Current world Record 7.66m". He measured his steps and plugged his pole as he had done hundreds of times before.

And with a final burst of energy straining all his muscles flung himself skywards. The crowd held its breath as Steve's flexed muscles powered him upwards and over the bar within a hair breadth. The bar tilted and hung undecidedly at the edge as the stadium became dumb with anticipation

Next day the newspaper screamed

"New World Record By The Blind Athlete".

True Friend

4300, Vishnu Sangeeth, IX, 14 yrs

Like a needle in a haystack
True friends are hard to find
That's why I'm so thankful that
I can call you mine
Whenever I need a shoulder
You are there to wipe my tears
You've been there through
my actions
You've witnessed my defeats
I'll remember all the good times
And pray the bad ones don't repeat
With you my heart is honest
But there's one thing I never told you
Thank you for every thing you have done
There's no one else like you.

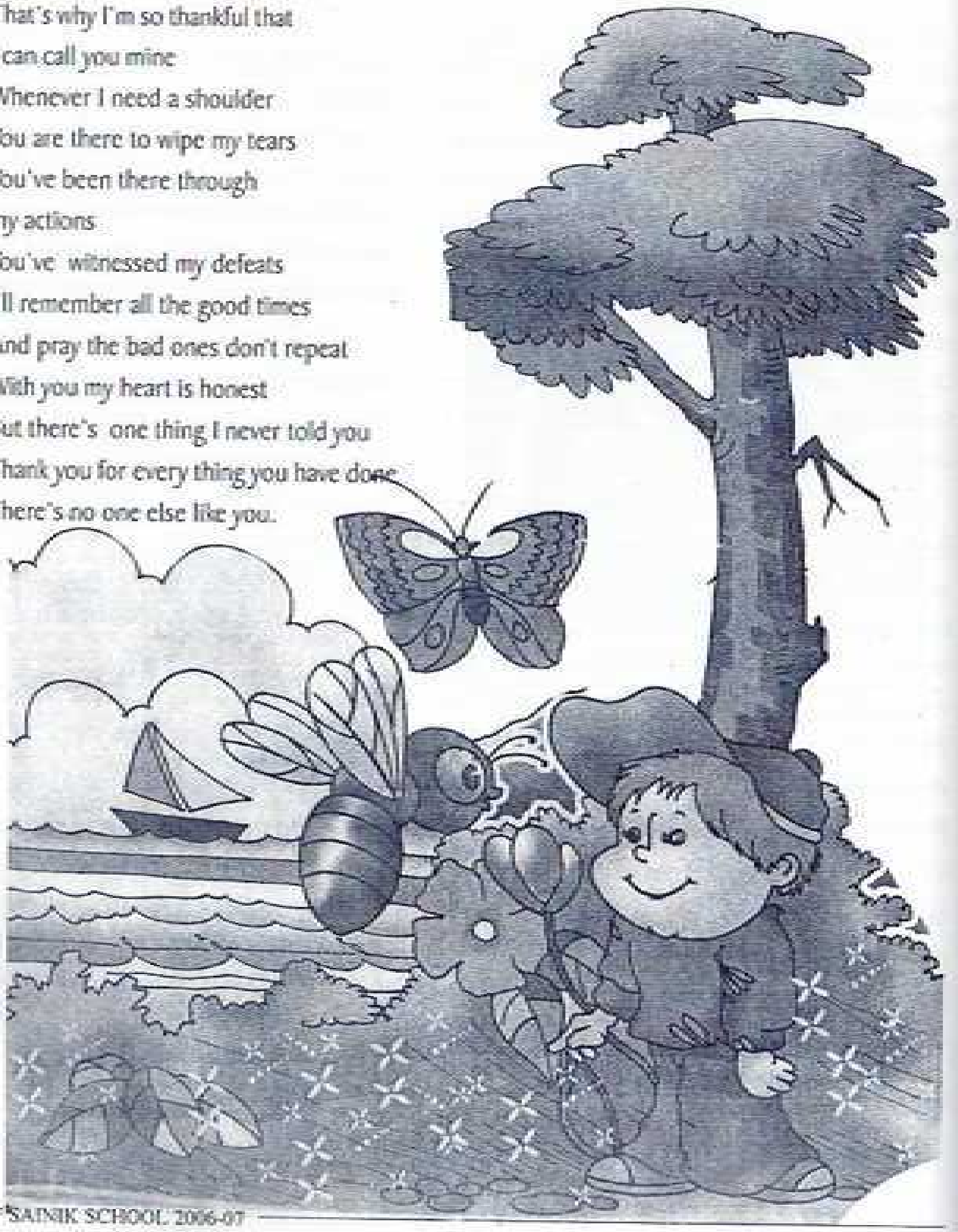

Nature - The Best Teacher

4567, Vinayak S, VII, 12 yrs

It was a sunny day- Rohan was alone in his dormitory. He was always alone. He was termed as an 'introvert' by everyone. He never mingled with anyone and loved to be in a world of his own.

When he was alone, Rohan found pleasure in watching the beauty of nature. While he was walking

to and fro in the dormitory, the little chatty Shahid came inside and called Rohan for a game of cricket with all his friends.

"Oh ! for goodness sake ! Will you please leave me alone. Why do you want to disturb me?" Rohan replied in his usual manner. Shahid went back to the ground with a gloomy face.

"Pests! How could they behave in such a happy manner away from their dear parents?" He thought. He was always worried about being away from his dad & mom. Time passed and he was looking outside through the window. He saw a mother crow feeding its siblings with food.

"Alas"! said Rohan. The mother crow is pecking her young ones and they are crying. They flew away without looking at the mother crow. Rohan noticed that one of the baby crow's was having a whitepatch on his neck. He was worried about the baby crow. " They are just like me, unlucky creations of God!"

Days passed, one day Rohan was walking through the narrow path alone, as usual. He suddenly noticed the crow with white patch in the middle of a group of crows. They were a 'folk of crows' who were merry making.

Suddenly a thought flashed in the mind of Rohan.

"Isn't it a lesson taught to me by nature ?

"Of course yes!"

One should have the ability to adapt to the environment they live in. This suggests that one should find pleasure in the company of others.

This brought a drastic change in Rohan. On a noisy break time, he went near Shahid. His rude voice had given way to a calm and quite tone" Shahid, will you make me your friend ?"

"Please pardon me, won't you"?

Shahid gave a broad smile and said to Rohan: "Rohan, you are my friend, always". Nature, the best teacher made Rohan understand that all sorts of sadness can be wiped away by stopping to think about ourselves only and by making good and reliable friends, thereby coping with all surroundings. Let it be a lesson for all.

A Train Journey To Delhi

4511, Jeeth Jacob T, VII, 12 yrs

Classes were over. Vacation had started. Our family thought of a trip to Delhi. We had reserved our tickets in the Sleeper Coach Train which reached the station late. When I got inside the train I was surprised to see such a large number of people

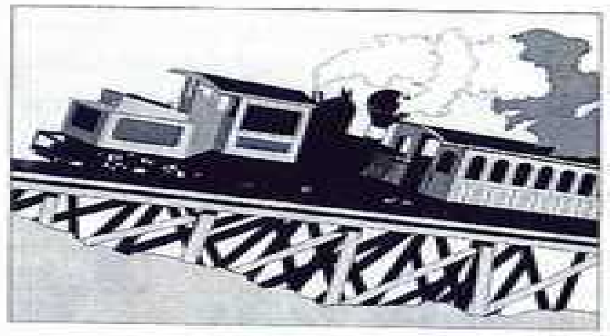

dressed in many ways. It was the Trivandrum-Nizamuddin Express. On the way to Delhi, from Ernakulam some Gujaratis got inside the coach in which I was accommodated. There was a 13 year old-looking boy in their family. As I was feeling lonely. I went to him. Then some funny things took place. I was not knowing that he was a Gujarati. So I talked to him in Malayalam. But he didn't understand. After sometime only I came to know that he was a Gujarati. I talked to him in English and he told me that he was also a tourist like me and was now travelling to Madhya Pradesh for seeing the places of interest there and after that they would go back to Gujarat. We spent two days together. It was really memorable and enjoyable for us. When he got down at Madhya Pradesh I felt very sad. He also felt sad. It was a journey which I will never forget in my life. ●

It Is True

4267, Jithendra Deo, IX, 14 yrs

Napolean was born in 1760 Hitler in 1889	The difference is 129 years
Napolean came to power in 1804 Hitler in 1933	The difference is 129 years
Napolean occupied Vienna in 1809 Hitler in 1938	The difference is 129 years
Napolean declared war on Russia in 1812 Hitler in 1941	The difference is 129 years
Napolean was defeated in 1816 Hitler in 1945	The difference is 129 years

X'mas Celebration

4546, Akshay Andrews Rajan, VII, 12 years,

Last year on 24th December night, I was celebrating Christmas with my parents, cousins and relatives. It was one of the most enjoyable Christmas I had and first Christmas after joining this school. There were many objects like rockets, flower pots, sparklers etc. My cousins and I were burning sparklers and flower pots. My mother served us Christmas cake and many other sweets. That night was full of enjoyment and happiness for us. The celebrations were almost over by 10' O clock. There were some more flower pots and sparklers. My brother and I had a race for burning the last flower pot which was there. For burning it both of us were lighting a sparkler from a candle. First my sparkler was lighted and I turned and ran for burning the flower pot when I turned, my sparkler hit on my brother's hand and burned it. There was a very big burn in his left hand. He was crying that whole night. I was very sorry for him. At that time I took a pledge not to play with fire.

Now eventhough one year has passed the mark of that burn is still in his hand and when I see it I remember the enjoyment and the plight of my brother that night.

It Isn't Tough

4302, Aswith K, IX, 14 yrs

Maths is often perceived to be a tough subject. In my earlier classes from class one to three it was very easy for me. But when I came to standard VI, it became very confusing. I never bothered to improve. But in standard IX, I scored very low marks for the first examination. It brought down my overall percentage. There was a boy who coached me I was ashamed of myself. An inferiority complex cropped up in my mind. Then I asked my teacher to help me and I began to concentrate on the subject. I never liked going for extra tuitions. So, I was determined not go for any tuitions and not to buy any study guides. My mother asked me whether I needed any tuition for Maths. But I begged her to give me a chance to prove myself. I began to spend most of my time solving problems. The once boring subject became interesting and exciting for me. For the Half Yearly exam I got the second highest rank in Maths. I was over joyed. All were looking admiringly at me. Now my Maths teacher is my best teacher and so is the subject. I will never forget my teacher.

My First Day in Sainik School

4490, Sahil S Kumar, X, 15 yrs

Oh! I came to Sainik School
Thinking life here was very cool
I was put in Ashoka house.
But I did not know what was inside that house
The very look of it gave me fears
But my father told me not to fear.
I then saw my seniors
Who were to look after we juniors
I even met my batchmates
Who were to become my classmates
I saw two muscular figures
I wondered who these creatures were
I came to know that they were the house sergeants
Who would any time operate us like surgeons
At last the roll call was conducted
In which I was introduced.
Till date I remember this day
What a day! What a day!
My first day in Sainik School.

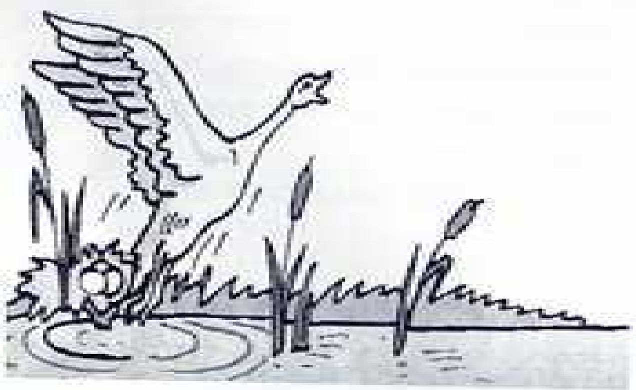

Twist Your Tongue

4309, Abhimanyu KS, IX ,14 yrs

Mr. See owned a saw
And Mr. Soar owned a see saw
Now See's saw sawed Soar's see-saw
Before Soar saw See
Which made Soar sore
Had Soar seen See's saw
Before See sawed Soar's see-saw,
See's saw would not have sawed
Soar's see-saw
So See's saw sawed Soar's see saw
But it was sad to see Soar so sore
Just Because See's saw sawed Soar's see-saw

A Window to Human Character

4164, Vinayak Vijay, XI, 16 yrs

Let the time go back many many years when territorial conflicts were usual. Men fought for wealth and power, immaterial of blood relations. Let us zero in on such a place in North America. A small family, a father-hard working, mother bed ridden and their only son, Marcus. Marcus was a highly talented young bright boy of 5 years. Despite his poverty and hardships he learnt the law, methods of warfare and umpteen number of languages. People muttered, "Once the greatest of the leaders in the world will be Sir Marcus". May their tongues be golden !

The following year saw his father's demise. Thus his only source of income was shut. He begged for a day's meal, people were least bothered about him. All these lit up in him a burning desire to rise to his father's expectations. At last a kind old man decided to sponsor him. He hoped for the best. He worked hard day and night. From then fortune began knocking at his door. His teachers loved him, friends adored him, enemies envied him. He went up the stairs of success. He mastered almost all fields. He knew no failures, none to equalise him neither by brain nor brawn. His name and fame reached the emperor's ears. He was appointed the commander-in-chief of their forces. They battled and conquered the neighbouring nations one by one and expanded their empire. His name was their nightmare.

This was a turning point. It made a twist. His mind turned a maniac greedy for wealth and power. He played all the wicked and crafty games. By this time his mother too passed away. He became fabulously wealthy. He was least bothered about her demise. He went on his hunt for riches. He overthrew the king and became the dictator. The calm young lad now grew arrogant and aggressive. Nothing could satisfy him, but power. He now had no regard for his men. His gleaming red eyes projected his brutality. He knew not that a rebellious gang gathered forces against him. All these began when a civilian was brutally whipped to death in public for having raised his voice against the dictator. He was heavily blamed for his ingratitude and ruthless behaviour. He was thrown from the seat of supreme authority. The emperor now turned a beggar. None to attend to his ailments and misfortunes. He was isolated. He once again began to taste the bitterness of hunger and biting cold. None talked to him, that deafening silence made him regret his deeds. At last he begged for a drop of water to a passer by when he cried " Aren't you ashamed to beg like this, you reap just what you had sown". Was Marcus crying? No, but a smile grew on his face, a smile of great satisfaction. "At last after two years, a man spoke", uttering these words he fell dead. Money brings power, power creates greed and it welcomes misfortune.

A DIFFERENT TALE

4193, E Sarath Chandran, XI, 16 yrs

Hello, my name is Ranvir Varma. The hero of this tale. I live in Bangalore city and is a software engineer in a company called MAGMA. I am a semi-rich man. I have a very peculiar power-thats what I call it. When I see a face somewhere I never forget it in my whole life. I can recognize the person from anywhere after I have seen him once. But not his name or where he hails from.

I was on a trip from Bangalore to Mysore and to Mercara. Haven't you heard of Mercara? Shame shame! puppy shame! well, I also haven't heard of it. I was going there for the first time. I was travelling in my brand new car hearing rocky and spicy music. When I reached Hosahalli road a good looking man asked me for a lift. I, needing company stopped the car. I asked him, "Where do you want to go Mr.........."? "If you are to Mysore drop me at Sullia". "O.K., please tell me your name" "Venkatesh Iyer, an LIC agent".

I looked at the man thoroughly. I had seen this face some where, I knew him. I was so sure of it. But where? Any way I kept on driving the car. The road was completely deserted. There was not even a fly to be seen. Suddenly he said "will you please stop the car? I would like to err... just go to toilet".

"Oh, sure".

I stopped the car and I too got out. Fresh air. I was looking around when something had come from nowhere and struck my head. The next thing I remember is complete darkness.

I slowly opened my eyes as if from a long sleep. I looked at my watch Two hours have passed! My! everything was gone including the car. I checked my pocket. Thank God, he had spared the purse. I got into a bus and got down at Mysore. And I went straight to the police station. My uncle was the C.I. there. I went and I saw him and told him all that had happened. He asked me to file a complaint and to tell him the looks of the person. But still I was wondering where had I seen his face before. I stepped out of the station and saw a poster outside stuck on the walls of the police station. It read

"WANTED - JOHN SIMMONS" notorious criminal"

And it was the same man whom I had given lift in my car. I stood astonished, see! That's why I have told you, "I never forget a face I have seen once. I have seen this face already at the police station. A very special power, I have, haven't I?

TRAVELLING AS A PART OF EDUCATION

4219, Ajmal Najeeb, X, 15 yrs

Travelling provides knowledge as well as experience. It is sometimes said that travelling is a better teacher than books. It is because it gives first hand information about things, places, persons and events. In short, one can get practical knowledge about men and matters by means of travelling with a purpose. One becomes mature, worldly-wise and experienced. He gets a rare experience of human life which strengthens the values of fellow beings, human fraternity and love for others.

A widely travelled person develops a broad out look and common sense. He does not remain a frog in the well. Bookish knowledge makes a person static and impractical. That is why, schools and colleges organise educational tours to acquaint the students with practical realities of the world.

If they go to nature, they can enjoy the beautiful sights and sweet sounds. If they visit different cities and meet people, they can refresh their mind. Above all, travelling is great fun. At the same time, it is a part of education. The 'education' received through tours becomes the real education and makes life a thrilling experience.

THE MARVELLOUS METRO TRAIN

4559, Sashank Shekhar Sharma, VII, 12 yrs

Most of us have travelled by cars and buses, streamers and boats and also by aeroplane. But have you ever travelled under ground by tube rail? I think very few of us have done so. The under ground railway in Kolkata is known as the KOLKATA METRO TRAIN. Started in 1984, this metro train was the first of its kind in India.

To travel by it, one has to climb down a flight of stairs to reach the station area. The feeling of standing about 50 feet below the surface is really exciting. The tickets are magnetic and when inserted into the slot the turnstiles open automatically and you enter the platform.

When the train arrives, the doors of the train open automatically. Again, after boarding is over, the doors close automatically. The train starts for the next station. It is a fast and pollution free mode of transport. It covers a great distance in a few minutes, which can take hours to reach by surface transport. Now New Delhi, can also boast of the under ground rail. But then, being the pioneer has its own charm.

Advanced Arithmetic

4671, S Kartik Rohan, VI , 11 yrs

Tell your friends that you are so good at arithmetic that you can get the right answers even before the problems are posed.

Secretly write the number 1089. Fold the paper and put it in a place where everyone can see.

Ask for any three different numbers, between l and 9 to be called out (e.g. 1,2 and 7) and write these down.

The three numbers are then reversed (721) and the smaller number substracted from the larger. (721-127=594).

The answer (594) is then reversed (495) and added (594+495). Ask what the answer is and then get someone to open the paper. Your answer will be correct!

The trick? 1089 will always be the answer!

Good Manners

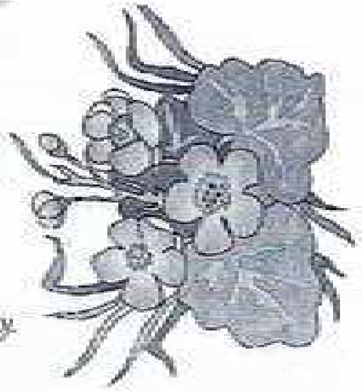

4572, Anoop B, X, 15 yrs

If a man is a bundle of habits, a gentleman is a bundle of manners. A man of good manners is an ornament but a rude man is a curse to the society.

Good manners have always been the hallmark of noble souls. Christ washed the feet of his disciples and Krishna washed the feet of his Brahmin guests.

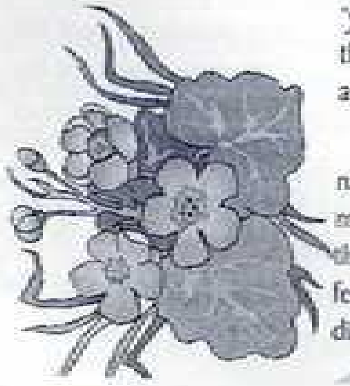

Good manners are indispensible to all. They are a better possession than wealth, beauty or talent. A man who does not possess good manners cannot become a well-bred man. It is very clearly expressed by Dr. Johnson, "you love the one" he observes, "till you find reasons to hate him; you hate the other till you first reasons to love him." It is true 'manners maketh a man and want of it, a fellow'.

Good manners lend charm to people. They enhance nobility of one's nature and beauty of one's soul. A man may be very noble, but if he is not mannerly in his conduct and behaviour, he is liable to be misunderstood. On the other hand, a treacherous fellow may win the love and affection of his fellowmen if he is courteous in his behaviour and is of amicable and sweet disposition. Such is the magical influence of good manners.

My Shadow

4310, Adithya Shanker, IX, 14 years

Morning came like a knight on a horse
And he was appearing so long.
The sun looked through the top of woods.
Still he appeared the same.
When the sun looked at me above my head.
He was seen so short.
When the sun was sinking into the ocean.
He looked so long again.
When sun found its seat in the ocean.
He was seen no more.
When I lit a lamp in my house.
I found him on my wall.
Can you guess who he is?
He is not any one, but my shadow.

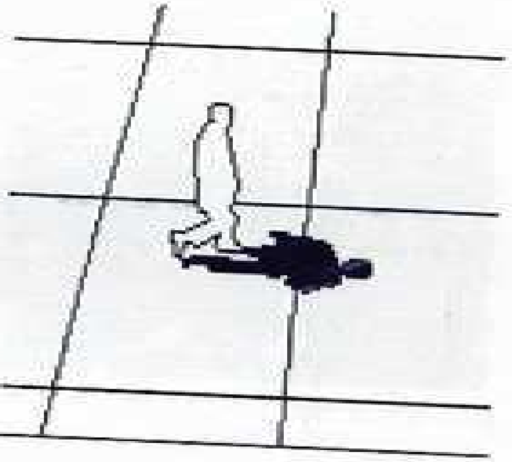

ADOLESCENCE - A Period Of Stress & Strain

INDU RS
Asst. Master. Dept. of Mathematics

Many of you may be having the feeling that your masters do not understand you and your problems. Even at home you may come in conflict with your parents for the same reasons. Sit back and think for sometime... You can realize the fact that, it is neither your teachers nor your parents who create such problems. The real villain is your age- "the adolescent age". Let me explain.

Adolescence (in your own language "teenage") -the period that runs between childhood and adulthood-is the most important period in a human being's life. It is the main turning point in one's life and poets have described this as the 'spring of human life' and an important era in the total life span.

Have you ever thought of the changes occur-

ring in your life during your 6th to 12th standard? When you join this school you are simply a child who is the pet of your dear mom. The school is witnessing all your behavioural changes and when you pass out from this school you will be at the stepping stone of your adulthood. That means you are spending most of your adolescent age in this school and remember whatever things you do in this period will have a greater significance in your later life. So your aim in this period must be to attain maximum marks in your subjects and try your level best to concentrate only on moral parts of life.

Marked physical changes take place in you during this period, which is having significant behavioural implications. There will be greater lack of control over the body because of the new developments. Your physical energy will be at its climax. To utilize this physical energy physical training and games are given special importance in your curriculum. You can also use the facilities of Gym and various clubs.

As adolescents, you may experience a number of emotional upheavals and storms. It appears as if you are standing on a new shore of life and this switches you over to new patterns of habits, which create emotional tensions in you. This emotional development becomes complex by the experience you get in your environment and I am sure that some of you learn to conceal your true emotional experience.

Do you know, during this period the influence of peer group is more in your life. The friends and type of peer group, that you join, shapes your behaviour to a great extent. If your peer group members are having some bad habits, gradually you also cultivate the same habits in you. Remember, at this stage a good peer group can lead you from darkness to light and from falsehood to truth. So join in a good peer group and spend your time for combined study and group discussion with them.

Everybody as an individual is born with certain innate qualities. Our school provides sufficient environment for the proper development of your inborn physical, mental and emotional qualities. The school is provided with a good library and opportunities for free discussions. It also provides opportunities for the development of your creative abilities through music, dance, art and craft. To reduce your emotional disturbances during this period you can utilize these opportunities to its maximum.

As everybody knows, major part of our country's population ranges between 13 and 21 years. We, the teachers know that the country's success in various fields of life depends on the proper guidance of the adolescents and are dedicated for this purpose. So be optimistic and set aside your bad habits so that in future you will not regret. And finally believe in the following words.

"For yesterday is but a Dream
And Tomorrow is only a vision
But today well lived makes,
Every yesterday a dream of happiness and
Every tomorrow a vision of hope".

Assets of Success

4111, Pradeep Kumar, XI,16yrs

Life is full of struggles. But we carve out our place in the society by dint of some characteristics, which determine our individuality in the society. Perseverance, resoluteness, courage, vibrating enthusiasm, bold action, self-confidence and above all hope and positive attitude are some of them which constitute the foundation of our success and happiness. We are the makers of our destiny and we can do so buy our own efforts, hard work and industry. We can achieve our corrected goals not by mere talking or idle day dreaming but by daring and doing. Aimless drifting and useless gossip will not only divert our attention but will dissipate our energies and resources. We have to toil very hard, rack our brain, lift the load and will have to sweat it out in order to secure a worthy goal. We can never expect a success without struggle or competition. It is not to be forgotten that there is always a battle fought before it is won. Success is not a matter of luck and being genius depends entirely on will, persistence, able persistence and adequate preparation. However for not doing a work or for not competing in a particular field we give a number of excuses. But if we are determined to achieve a specific goal we will undoubtedly overpower the most forbidden obstacles. In fact hardship and obstacles are not meant to be evaded but to be mastered. In order to succeed we must have a well defined target in front of our sleeves and our sheer tenacity will drive and push

us up to the top. The right sort of ambition, an ambition of challenging nature should direct our life. We should never allow ourselves to think that any task is beyond our reach. If we believe in ourselves and have the confidence, we can soar to any height and accomplish the "Mission Impossible".

"Think big and your deeds will grow
Think small and you will fall behind.
Think that you can and you will
Its all in the state of mind".

A Plane Journey

4390, Sony T Jacob, VIII, 13 yrs

It was in my life first time travelling on my own in a plane. It was last year during Christmas. After a tough week of exams, I was happy because I could see my parents after a period of six months. I was excited on that day. I reached the airport three hours before the departure of my flight. As I was travelling alone I was under the category 'UNACCOMPANIED.' It means the airhostess will take care of us. After checking-in my luggage, I went to the counter for my Boarding Pass. I got it and waited in a seat until 15 minutes before departure. When the time came I bade my guardians a 'goodbye' and went to board the plane. I boarded the plane. Near me an American was sitting. Slowly the plane moved on the run way and then started increasing speed for take off. I closed my ears tightly as our ears will get closed due to the pressure difference when the plane takes off. I hate this. Then the plane started going vertically and it reached a good height. I had beautiful aerial view. After a while I started talking to the American. He said he was amazed by the ayurveda greens and humidity in Kerala. He said he was a tourist. I told him about Sainik School and he told me he didn't know a school like this in America which had such facilities. In between, lunch was served. It was tasty and delicious. Then a film was shown. I couldn't find interest in it because I was eagerly waiting to see my parents. Anyway I wondered why it was taking so long to reach. I tried to sleep, I couldn't. Then finally I asked the airhostess for a book. She kindly gave me a 'Tinkle'. Then I started reading it. Then finally I heard the announcement that we were going to land at King Khalid International Airport. I was happy. Slowly the plane lowered and finally touched the ground. We disembarked and boarded a bus which took us to the Airport. After picking my luggage, security check etc. I saw my parents waiting for me. I ran to them and hugged them. After about 10 days I returned to school. I was feeling sad leaving my parents, but I was happy to reach school.

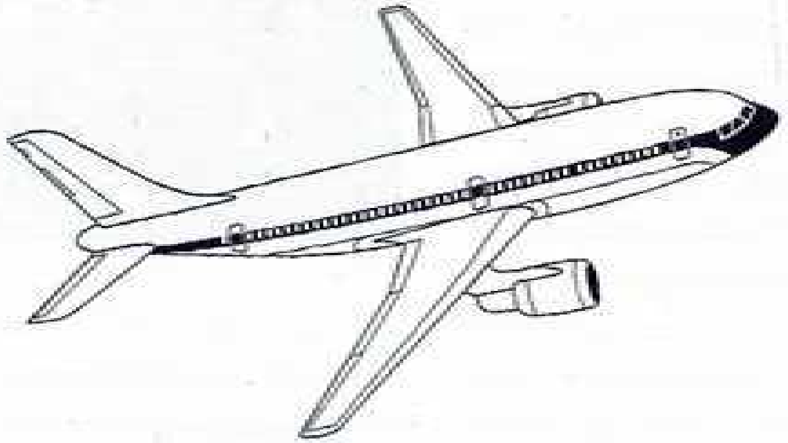

3-Things

4393, Manumon V Mathew, XI, 16 yrs

1. Three things to 'control'
   Tongue, temper, temptation.
2. Three things to 'respect'
   Religious faiths, old age, laws
3. Three things to 'avoid'
   Drinking, smoking, gambling
4. Three things to 'cultivate'
   Love, peace, helping others.
5. Three things to 'maintain'
   Friendship, Promise, Affection
6. Three things to 'love'
   Purity, honesty, hard work.
7. Three things to 'prevent'
   Laziness, Falsehood, Jealousy.
8. Three things to 'admire'
   Character, beauty, intelligence.

AN ADVENTUROUS EXPERIENCE

4285, Deepak R, IX, 14 yrs

'A camp at Jharkhand' - was an exciting thought for 18 boys of class IXth. Filled with enthusiasm, we started our journey in the afternoon of 21st September 2006. After 2 days of funfilled journey in the Trivandrum-Howrah Mail, we reached Andul railway station. We had to get down here, due to landslide on the way to Howrah from there we took a taxi and by 7 p.m. on 23rd September we reached Howrah railway station. We freshened up, had our dinner and waited. The train we had to take was the Howrah-Jodhpur express at 11.30 p.m. We boarded the train and had a nice sleep. The next day morning we got up and by 6.00 we got down at Koderma railway station from where the Tilaiya school bus took us to Sainik School Tilaiya. There we met friends from Sainik School Korukonda, Sainik School Purulia, Sainik School Rewa, Sainik School Imphal, Sainik School Kunjipura, Sainik School Balachadi, Sainik School Sujanpur Tira, Sainik School Nalanda and Sainik School Kapurthala.

After a day's stay in Sainik School Tilaiya; the next day morning after breakfast we left to our camp site at Giridih. From there we were divided into groups of 10, called 'Ropes' and we were allotted tents. The ropes and tents were divided in such a way that only one boy of every school was present in one tent and one rope. That day was a day of rest for us.

With lots of hopes and aspirations we got up the next day. We had trekking on that day. We walked 30kms to reach the top through the Parasnath track. We had a sense of relief and victory as we were standing in a Jain temple, "the topmost point of Jharkhand and Bihar. After having our lunch and a break for half an hour we started our return journey from the mountains. By 7p.m. we got back to our tents. Now, we had understood what really an 'adventure camp', is. The next day events scheduled for us was obstacles and roller skating in the first session. As obstacles, we had the Khandoli peak summit. Climbing the peak was a very risky activity. One mistake and we would fall on the rock cliffs, metres below. With sheer hard work and pain, we completed the summit with some bruises here and there on the body. We had half-an hour of roller skating which was really interesting. Then we moved on to our second session that is rock climbing and repelling. This included climbing with and without equipments, which boys of our school did with full care.

The third day and the last day of the camp, we had water sports in the 1st session and aerosports in the 2nd session. In watersports we had water-scooter, water-surfing, swimming, and kayaking. Among this the most thrilling one was water-surfing where we had an 'ordeal with water. Kayaking was a nice experience. Then we had aerosports, which is divided into para-sailing, archery and aeromodelling. Para-sailing is a magnificent experience where we stand for a couple of minutes in the parachute. On the same evening we had camp fire and a cultural programme.

The next day that is on 29th September we had our journey back to Sainik School Tilaiya. In the two days which we spent there, we visited the Tilaiya dam and the powerstation. The next night we took the Jodhpur-Howrah express from Koderma and we reached Howrah the next morning. We did a bit of shopping nearby. We visited the Howrah bridge. That night we took the Howrah-Trivandrum mail for the return journey to Trivandrum. We said bye to Howrah. After two days, on 3rd October night we reached Trivandrum.

National Emblem

4211, Arjun SB, IX, 14 yrs

Every nation in the world has an emblem. These emblems represent several nations. Emblems are used in several government documents.

Let's consider our 'National Emblem'. We got our national emblem from Ashoka's pillar at Sarnath. It shows three lions with open mouths. But actually there are four in number. In the centre of the base plate is 'Dharma Chakra' with the figure of a bull on the right and that of a horse on the left. At the extreme ends on the right and left sides two wheels appear. They symbolize the progress of our country. The words 'Satiyameva Jayate' from the Mundaka upanishad are inscribed below the emblem.

We can also see our 'National Emblem' on our currency notes and coins. All the certificates, court stamp papers, etc issued by the central government also have the National Emblem. We should respect our National Emblem.

सत्यमेव जयते

Jai Hind

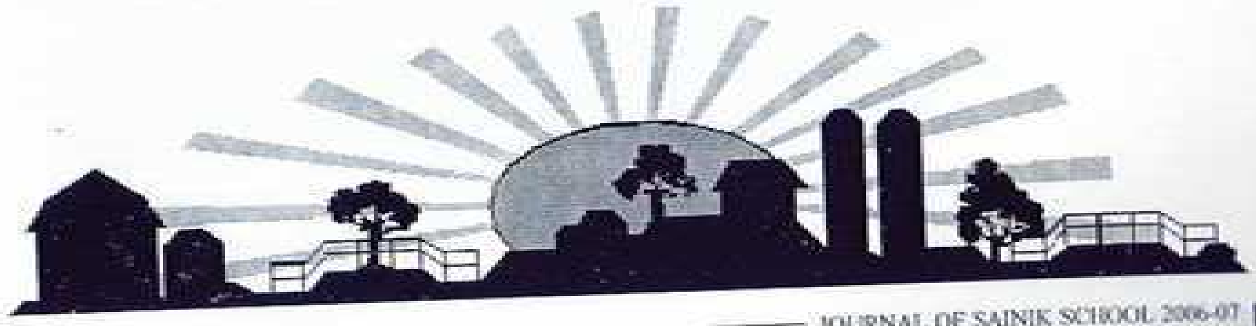

The Dark Mystery

4237, Varun Viswanath, X, 15 yrs

In the grey evening,
The sun was setting,
I wanted to be some where
Than in this dark nowhere.
All the creepy stories of death
Which now stalked me with stealth,
Made me shiver to my very being,
I had this creepy feeling
Some one was waiting somewhere,
To drag me deeper into this dark nowhere.
I looked back and forth
And panted to catch my breath.
I knew my end was near,
I could now see the beast clear.
'Meow' A cat A cute creation of nature
'Well' too small to be a terrifying creature

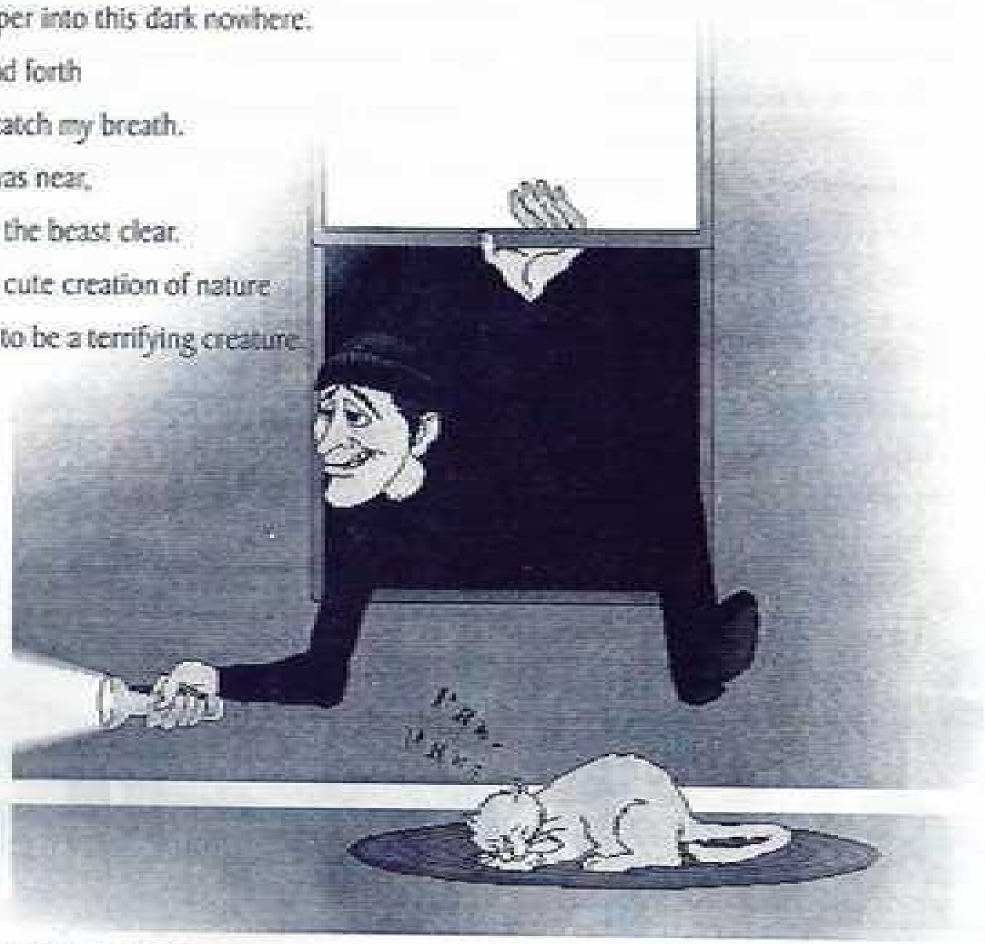

Friends, Friends FOR ...... EVER .....

3972, Prince John, XII , 17yrs

" Love is rarer than genius itself and
Friendship rarer than love:"

We inherit our relatives by birth, friends we earn by choice. May be the very reason why a handful of friends count much more than a thousand relatives. Such is the value of friendship that somebody once remarked.

'Love is rarer than genius itself and Friendship rarer than love.'

An ear to listen, a voice to comfort, a bond to cherish, a shoulder to support, a relation that transcends all boundaries and which supersedes all dissimilarities, it is the very gift of friendship. No matter how stupid, how funny you are, how fairer, how fatter you may be, how different may be your identity, a true friend will always be a friend and will be for.......................ever.

Seven years have passed as if time has boarded a supersonic. Today when I look back about this wonderful relationship, glimpses of many a memory fly by my eyes. Times, when we were broken and our pals came to our rescue, bunked classes to watch some stupid movies, teaming up for "mission Impossible". Moments when we sobbed together, laughed together, shared our answer papers compromised on many occasions ... how can we forget those harshest punishments, we took together and the simply horrendous decisions we took !

But as Ralph Waldo Emerson said "It is one of the blessings of old friends, that you can afford to be stupid with them."

But as all good things have an end, so do our school life, a treasure of school time. Now after seven years, when we step out of this great institution, and see the walls which had protected us with pride and grace, our eyes are filed with tears. We all know our heart will always be here and will be for............ ever.

I hope and I know that each one of us will carry the spirit of our school flagged with excellence and commitment, into this ever growing world, where dynamism is the task of the hour. Exactly the same thing our teachers had embedded in our minds.

Whoever we are, whatever we do, wherever we go, in the midst of hectic life or never ending office hours, umpteen peers or any zillion responsibilities, we should be with each other to remind that nothing has changed in us neither the joy of carrying, nor the sacrifice because the selfless love still holds on

BECAUSE WE ARE FRIENDS ....

FRIENDS FOR ....EVER.........

(A TRIBUTE TO 2K7)

Importance Of The Ozone

4559, Sashank Shekhar Sharma, VII, 12 yrs

September 16 was proclaimed the Inter National Day for the preservation of the ozone layer by the U.N. General Assembly. Why is it important to protect the ozone layer.

The atmosphere makes life possible on planet earth because of its three very important functions. It contains life giving oxygen, it keeps the earth warm and it absorbs the deadly ultraviolet (UV) rays of the sun's radiation. The earth's atmosphere is composed of numerous gases. The main gases are nitrogen and oxygen, which make up 78 percent and 21 percent of the volume of air respectively. The remaining one percent of the atmospheric gases is made up of trace gases, which include the green house gases- carbon dioxide, methane, nitrous oxide, water vapour and ozone, so called because they are involved in the earth's natural greenhouse effect which keeps the planet warmer than it would be without an atmosphere. The trace gas ozone is important in protecting life on earth. Ozone is a colourless, odourless gas. It performs an important function of filtering out the harmful UV rays from the sun's radiation

Ozone is constantly produced and destroyed naturally. However chloroflurocarbons (CFCS) released by human activities reach the stratosphere are called ozone Depleting Substance (ODS). CFCS and are used in refrigeration, air conditioning, fumigation, making foams, aerosols, as fire fighting agents, cleaning agents, solvents, and so on.

To My Foster Mother

4054, Vishnu RC, XII, 17 yrs

Seven years of sojourn in this great institution! (a typical start,eh?) Today I feel, I am well within the capacity to dole out a few words of 'advice', especially to my juniors. Having spent such a long time at SSKZM, 92 of my batchmates are surely the 'top class' (pun intended). It is quite impossible to give everyone's viewpoint in one's ideas. So with the permission of the DONS (the 2k7 batch) may I stick to my................ er............... expert opinion.

My performance in the entrance exam had seen to it that I was in the waiting list for admission but due to the good deeds of my fore fathers I was put into this school despite my low ranking. As an over weight, obese, cheerful and mischievous brat, I was inducted into SAINIK SCHOOL, KAZHAKUTTOM on 13-07-2000. (because my parents were fed up of having me at home). The first few days were tumultous, scary and hazy. I could'nt understand why I had to shine my shoes, dress up in different attires for different events, do PT and most importantly, "why there was no second helping for chicken". My neighbour (poor Nandu) had a tough time coaxing and cajoling me to do things.

Slowly but surely pieces started to resemble a picture and I picked up pace, understood and followed the routine, shed a few kilos and also did the most vital thing - learnt the roll numbers and names of all appointments. But No, the rest is not history ! I had a tough time negotiating my sergeant and the PT ustaad. The constant care and incessant love from House master and matron propelled me safely through my dormitory life in Vallathol. The Oh-so-short summer vacation ended and I had become a Seventh class Cadet! Initially we bossed around with the newcomers and slowly when it was clear that LOOK-I-RUN-THE-SHOW-HERE, we set into an easy pace with the tiny tots. Come what may but Sundays still were the best days- Parents coming with loads of goodies, three hour games period, TV in the afternoon session and the quiet snack after lights out.

Years passed and lot of water has flowed under the bridge since then and Lo and behold, here I am. Some one rightly said, "Today's stress is tomorrow's

Good Old Days" We really do feel that, when we look back with fond memories of days when we had to roll on the road, "go for a 4-tough" or do a PATI parade. Gone are those days and today I am the school Vice Captain (Cultural ?) My 'legacy' would surely be a disputed and controversial one, but something that I can say with pride is that we the 2k7 batch have left fine imprints on the Sands of Time.

The point in my deliverance of such a long lecture is not to impose my autobiography on the reader, but to give my piece of mind to the upcoming KAZHAKIAN generation. Oft I have heard (not Lucy Cray) My seniors say, " Study well", "Play hard", "Use all resources" .... then, as an arrogant, ignorant know-it-all, their advice fell on deaf ears. But today I understand what they must have meant (too late!) And now its my turn to pass the baton. I want, my juniors, the future of our school to assimilate, comprehend, practice and preach the right path to be taken. You must raise that bar even higher. You must respect your GURUS. Treat your juniors as your younger brothers and soon you will command respect and admiration rather than demand it. Also bear in your mind that running away from a problem does not solve it but only aggravates it. Face them courageously and you shall not wither even in the raging storm.

ENJOY your life here but let it be within the framework. Old boys (including me) will boast to night operations, Kazhakuttom escapades or of "RUMBLE in the DHOBI GHAT", THRILLER at 0000hrs" etc it is your duty to draw the lines and limits of decency.

Remember friend, a KAZHAK cannot fail or falter. He must bash on regardless of whatever comes his way and understand that dreams and hardwork (not nessessarily failure) are the stepping stones to success.

Now I stare at the steps leading me out of my alma mater and quiz myself. Am I ready for the 'outer world'? Yes, I am and so are my coursemates but something will be amiss in my heart for a long, long time to come. Whatever I may become in life, I will attribute it to none but you. The lessons, the trials, the hours of joy and sorrow, the time spent under the street light discussing International problems, the punishment hours, the josh, the masti, the fun...... all these will never be replaced by any other feeling.

What I will miss more-the dorm, class or mess is debatable but wherever I go, whatever I do, what ever I may achieve, whatever I may become, you, my school, shall always be close to my heart.... Just a blink away.

Distinguished Visitors 2006-07

Maj Gen (Retd) K N Sardana, AVSM, Ex-Principal of the school at the Stupa of Remembrance. - Chief Guest,OBA Re-union 06

Rishi Raj Singh IPS ,IGP, Vigilance. KSEB, Chief Guest for the opening ceremony of South Zone Sainik Schools Meet.

Brig P M Hariz, Station Commander, Pangode giving away the overall Championship trophy to SS Korukonda-South Zone Sainik Schools Meet.

Air Marshal SY Savur, PVSM, AVSM, ADC, AOC-in-C, Southern Air Command at the 73rd LBA Meeting.

Lt Gen Thomas Mathew, AVSM, GOC, 33 Corps (alumnus of the School) lighting the lamp for the 'Gurudakshina Clock Tower'. Sponsored by the 1982 batch of the Old Boys.

Maj Ravi, film director and recepient of the State Best Director Award for the Malayalam Movie 'Kirti Chakra', sharing his thoughts with the officers.

Distinguished Visitors 2006-07

Shri Johnson Jacob, Chief Engineer KSEB (represented India in the Common Wealth Games in Volley Ball). Chief Guest for the 45th Annual Athletic Meet.

Air Marshal PS Ahluwalia AVSM & Bar VM VSM, AOC-in-C, giving away the Best Promising Cadet award to the winner.

Prithviraj, cine actor (Alumnus) Recepient of the State Best Actor Award with the Cadets at the school mess.

Dr. Ramachandran Nair, Vice Chancellor, University of Kerala, Chief Guest - Annual Day Celebrations.

Inspecting Officer Capt (IN) Babeley at the Stupa of Remembrance.

"Ecstatic Moment for the teacher and the taught".

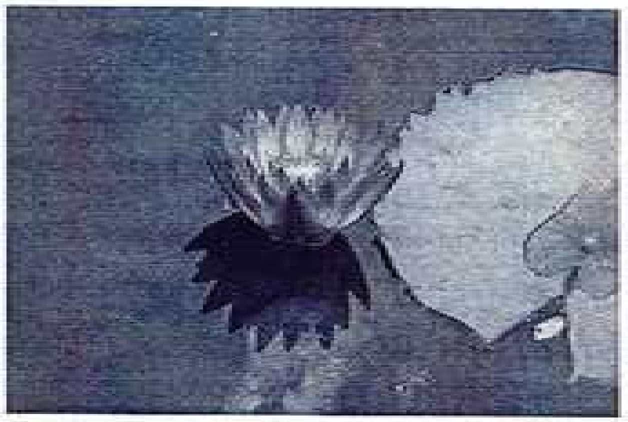

हिन्दी विभाग

विषय सूची

1	हमारा विद्यालय	- 4558, सर्वेश कुमार	79
2	भारतीय संस्कृति	- 3940, विनीत पी सिंह	80
3	चाँद की तलाश	- 4462, रंजु आर पी	82
4	दोस्ती	- 4552, पी अरुण	83
5	आज के यांत्रिक मनुष्य	- 4393, मनुमोन वी नाल्यु	84
6	वृन्दावन	- 4459, वैशाख यु जी	85
7	सर्वोत्तम शिक्षा का मूल-नीति	- श्री शंभु आर	86
8	मेकिंग अदर्स फूल	- 4267, जितेन्द्र डियो	87
9	क्रिसमस पेड़ की कहान	- 4559, शशांक शेखर शर्मा	88
10	जागो फिर एक बार	- 4569, जस्टिन जोशुआ	89
11	मानवता	- 4352, राजीव आर	90
12	एक सैनिक स्कूल गीत	- डॉ जॉर्ज पी आई	91
13	अंधेरा भरा जीवन	- 4116, अमल षाजी	92
14	सुनो, माँ की आवाज़	- 4594, गोकुल मुरली	93
15	सौ दर्द और हजारों रास्ते	- 3949, अवलोक मिश्रा	94
16	आइ.एन.एस. विराट	- 4118, फाईज़ पी	96
17	चुटकुले	- 4682, आशीष डडवाल	97
18	अगे बढ़ो, आगे बढ़ो	- 4397, मोहित एम	98

हमारा विद्यालय

4558, सर्वेश कुमार, VII, 12 yrs

हमारा विद्यालय सब से प्यारा
कष्कूट्टम की अपनी शान है।
चारों ओर होते हैं नारियल पेड़
हरियाली ही हरियाली सभी ओर।
हमारा विद्यालय सब से प्यारा।

मिलजुलकर रहते हैं हम सब,
रंग विभिन्न, धर्म विभिन्न, जाति अलग।
भाई समान रहते हैं एक साथ
गर्व के साथ बढ़ते हैं एक साथ।
हमारा विद्यालय सब से प्यारा।

शिक्षा का परम मंदिर है यह
ग्रहण करते हैं अनगिनत अनमोल
पूर्व छात्र आते हैं बार बार
उकसाते हैं एन डी.ए.की ओर
हमारा विद्यालय सब से प्यारा।

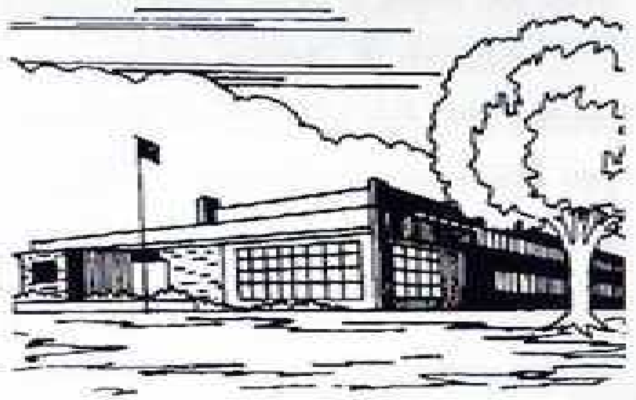

भारतीय संस्कृति

3940, विनीत पी सिंह, XII, 17 Yrs

किसी देश की संस्कृति उसकी संपूर्ण मानसिक स्थिति, उसकी विचारधारा और दृष्टिकोण को प्रकट-करती है। संस्कृति को केवल भौतिक उन्नति मानना भूल है। भौतिक उन्नति से हम शारीरिक भूख को अवश्य शान्त कर सकते हैं, किन्तु मन और आत्मा को

तृप्त करने के लिए मनुष्य को फिर भी प्रयत्न करना पड़ता है और यही प्रयत्न ही संस्कृति है। धर्म, दर्शन, संगीत, साहित्य, चित्रकला, सामाजिक और राजनैतिक संस्थाएँ सभी संस्कृति के अन्तर्गत आती हैं।

प्रत्येक देश की भौगोलिक, प्राकृतिक, तथा सामाजिक परिस्थितियों का उस देश की संस्कृति पर प्रभाव पड़ता है। युरोपियन जातियों की अपने जीवन-रक्षण के लिए प्राकृतिक बाधाओं तथा अपने पडोसियों से निरन्तर संघर्ष करना पड़ा है। अन्न की प्राप्ति उनके लिए सदा दुःसाध्य रही है। इसके लिए उन्हें दूर-दूर तक संघर्ष करते हुए सदा समुद्र के वक्षःस्थल को चीरकर जाना पडा है। अंग्रेज़ों की विवश होकर की गई समुद्र यात्राओं ने उन्हें साहसी बना दिया। भौतिक और प्राकृतिक प्राधाओं पर विजय पाने की अदम्य भावना ने उन्हें वैज्ञानिक आविष्कारों केलिए प्रेरित किया। अन्न की बहुलता के साथ जीवन में जो निश्चिन्तता आती है, वह यूरोप केलिए दुर्लभ बनी रही। भारत भूमि में प्रकृति की अपार उदारता के कारण जीवन संघर्षों की आवश्यकता बहुत अनुभव की गई। भारतीय उदर-पूर्ति की चिन्ता से मुक्त होकर अपना ध्यान आध्यात्मिक चिन्तन में लगाने लगे। पश्चिम ने वैज्ञानिक आविष्कारों के द्वारा भौतिक उन्नति पर अधिक ध्यान दिया। अदम्य साहस, कठिनाइयों पर विजय, तीव्र महत्वाकांक्षा, जीवन को सुखमय बनाने की उत्कट अभिलाषा तथा कठोर संघर्ष व युद्ध यूरोप की संस्कृति के प्रधान तत्व हैं। दूसरी ओर भारत ने रोटी - पानी के संघर्ष से निश्चिन्त होकर जिस आध्यात्मिक संस्कृति को जन्म दिया, उसकी कुछ विशेषताएँ हम इस लेख में बताना चाहते हैं। अमेरिका के एक प्रसिद्ध लेखक ने भारतीय संस्कृति को इन नष्ट न होने वाली परम्पराओं को भी इसकी एक विशेषता मानी है। वे लिखते हैं -

'यहाँ ईसा से 2600 वर्ष पहले या इससे भी पहले मोहनजदाड़ो से महात्मा गांधी, और टैगोर तक उन्नति और सभ्यता का शानदार सिलसिला जारी रहा है। ईसा के आठ सौ वर्ष बाद शंकर तक ईश्वरता के सत्य का प्रतिपादन करने वाले हजारों दर्शनशास्त्री यहाँ हुए हैं। हिन्दु नारी अपने को भी परिस्थितियों के अनुकूल बना लेने की बहुत क्षमता रखती हैं। यही बात भारतीय संस्कृति के सम्बन्ध में कही जा सकती है। अत्यन्त दीर्घकाल से भारतीय संस्कृति विविध युगों से परिस्थितियों के अनुकूल बनती चली हैं। इस्लाम और ईसाईयत शासक का धर्म होने के बावजूद सदियों तक बहुत कम भाग को ही वे अपने साथ ले सके।

जब यूरोप में प्रोटेस्टैन्टव रोमन कैथोलिक शासक अपने हजारों विरोधियों के गले काटने में नहीं चूकते थे, तब भारत इस्लाम का स्वागत कर रहा था। अनेक भारतीय राजाओं ने 11 वीं-12 वीं सदियों में मुसलमानों को मस्जिदें बनाने के लिए भूमि तथा रुपये दिये थे।

बहुत प्राचीन काल से भिन्न-भिन्न समुदाय यहाँ एक साथ रहते थे। आस्तिक, नास्तिक, बैरागी, शैव और वैष्णव सभी एक दूसरे का सम्मान करते थे। महात्मा बुद्ध ईश्वर को नहीं मानते थे, फिर भी हिन्दुओं ने उन्हें पूज्य माना। पारसियों को भारत ने ही शरण दी थी। यहूदियों व सीरियनों ने भी यहाँ शरण पाई है। विदेशी जातियों ने बडे वेग के साथ भारत पर आक्रमण किया, परन्तु कुछ समय बाद वे अपने को भूलकर बौद्ध व शैव बन गए। भारत ने युनानी कला ज्ञान का भी लाभ उठाया और मुस्लिम वास्तुकला को भी ग्रहण कर लिया। उनके द्वारा यहाँ जो कुछ लाये गये, सब यहाँ का होकर रह गया। आज भारत में सैकडों प्रकार के रहन-सहन वेष-भूषा और खान-पान तथा रीति-रिवाज चल रहे हैं और वे सभी समान रूप से मान्य हैं। विवाह तक की पचासों रीतियाँ चल रही हैं और वे सभी वैध मानी जाती हैं। ज्योतिष, वास्तुकला, सुन्दर से सुन्दर वस्त्र, उत्कृष्ट कलापूर्ण नगर निर्माण आदि में जहाँ भारत ने चरम उन्नति की थी, वहाँ यज्ञ, धार्मिक अनुष्ठान, उपनिषदों का दार्शनिक ज्ञान, भागवत धर्म की भक्ति तथा पुण्यात्मा सन्तों की परम्परा आदि की दृष्टि से भी भारत बहुत आगे था। शास्त्रकारों के मत से मानव को चार पुरुषार्थ करने चाहिए-धर्म अर्थ, काम और मोक्ष। धर्म और मोक्ष ही नहीं, अर्थ और काम भी हमारे यहाँ आवश्यक है और इनकी पूर्ति के लिए अनेक ऋषियों और विद्वानों ने बडे-बडे ग्रन्थ लिखे।

आज वस्तुतः विज्ञान की दैत्य-शक्ति पाकर, पश्चिम की भोगवादी प्रवृत्तियाँ विश्व को भयंकर विनाश और विध्वंस की ओर ले जा रही है। भारत की त्यागमय संस्कृति और महात्मा बुद्ध और महात्मा गाँधी की अहिंसा और प्रेम की शिक्षा ही विश्व को विनाश से उसकी रक्षा कर सकती है।

■

चाँद की तलाश

4462, रंजु आर पी, VIII, 13 Yrs

सब लोग चाँद मिलना चाहता है
चाँद बहुत सुन्दर होता है,
वह रात में झलकता हैं,
हरी तृणों की तरह है,
वह हम सबको प्रकाश देता है
उसका प्रकाश यह विश्व को उठाता है।
चाँद नदी में अच्छा लगाता है और
उस चाँद की तलाश में हम दौडते हैं,
पर उसको मिलना आसान नहीं ।
वह आसमान पर ही रहता है
वह सोने की तरह चमकता है,
उस चाँद हम लोगों केलिए बहुमूल्य है।
वह जैसी कई आकृति में होता है
दिन व दिन उस चाँद पर परिवर्तन होता है।
उस विश्वरूप प्रकृति का दान है
और भगवान हमारेलिए दिया गया वर है।
उसकी किरणें बहुत आकर्षित है और
उस पर हम हर रोज़ तलाश करते हैं।

दोस्ती

4452, पी अरुण, X, 15 Yrs

द - दर्द जानने वाला
ओ - ओस जैसी शीतलता जिसकी
स - साहस बढ़ाने वाला
त - तलवार की धार जैसी
ई - जीवन की मूल इकाई

दोस्ती दोस्तों का प्यार
दोस्ती दर्द का साहवास
दोस्ती कर्म का राज
दोस्ती साहस का नाम
दोस्ती जीवन का मान
दोस्ती की नींव विश्वास
दोस्ती में प्रेम की मिठास
दोस्ती में नाराज़गी की साहस
दोस्ती बनाए उसको खास
दोस्ती हो जिसके पास

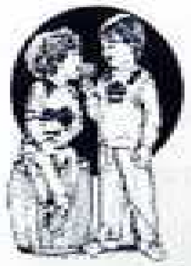

आज के यांत्रिक मनुष्य

4393, मनुमोन वी मात्यू, XI, 16 Yrs

"विक्की विक्की !" श्यामलाल अपने कुत्ते को बुला रहा था। विक्की मालिक के बुलाने पर दौड आया। श्यामलाल बडे प्यार से विक्की को अपने हाथों में ले लिया। श्यामलाल अपने बच्चों के समान उसे लाड प्यार करता था। मालिक उसको दूध और बिस्कुट दिया करता था। विक्की को मालिक की गोदी में हिल-मिलकर रहने के कारण भूख का अनुभव कभी न होता था। मनुष्य की आदत कितनी अच्छी है। विक्की रोज़ सबेरे मालिक के साथ सैर करता था। एक दिन उसने एक बूढ़े कुत्ते को देखा। थोडी देर में उन दोनों ने आपस में अपनी-अपनी राय प्रकट की। एक आवारे कुत्ते से मित्रता जोडने के कारण मालिक क्रुद्ध हो गये। उसने विक्की को बुलाया लेकिन वह मालिक के पास नहीं गया। क्योंकि आवारे कुत्ते से उसे मालूम हो गया कि उसका भी एक मालिक है। वे उसे बहुत प्यार करते थे। लेकिन जब वह बुढ्ढा हो गया तब मालिक ने उसे छोड़ दिया था। उसकी सारी करुणा क्रोध में बदल गया था। और उसे घर से भगा दिया था। इसलिए ही वह आवारा हो गया था। ऐसा अनुभव तुम्हें नहीं होना चाहिए। इसलिए ही मैं अपनी जिंदगी की बात तुम्हें बता देता हूँ। समझदार बनो, यादगार बनो। नहीं तो, मेरे समान अंत में पछताना पड़ेगा। दूसरों का कंकड-लाठी खाना पडेगा।

इन बातों को जानते हुए विक्की ने मालिक के साथ रहने की इच्छा छोड़ दी। इसलिए मालिक के कई बार बुलाने पर भी वह उसके पास न गया। दूसरे दिन से विक्की अकेले रहने लगा। तब उसे किसी से भी खाना न मिला, दूध न मिला, ज़रा पानी भी किसी ने नहीं दिया। अब जीवन की कठिनाइयाँ उसे मालूम हुई। किसी न किसी तरह अपने मालिक के पास पहुँचने की इच्छा हुई। बहुत मुश्किल से वह मालिक के यहाँ पहुँचा। विक्की को देखते ही मालिक आग बगूले हो गये। एक लाठी लेकर उसे मारने लगा। अपनी भूल की सारे भाव प्रकट करने पर भी मालिक के मन में कोई परिवर्तन न हुआ। विक्की के रोने की आवाज़ सुनने पर लाठी की गति तेज हो गयी। उसकी आँखों से दीनता और करुणा का आँसू बड बड़ा देने पर भी श्यामलाल के हाथ का काम बंद न हुआ। अंत में विक्की ने ईश्वर से ऐसी माँफी माँगी। हे ईश्वर! अगले जन्म में भी एक कुत्ते का जन्म मिले तो ऐसे मानव के साथ रहने का मौका कभी न देना। ऐसा कहकर वह इस दुनिया से चल बसा।

वृन्दावन

4459, वैशाख यू जी, VIII, 13 Yrs

अलग अलग तारों जैसे फूल,
कितना सुन्दर हो वृन्दावन।।
चारों दिशाओं में खुशबू फैलती है
कितना सुन्दर हो वृन्दावन।।

कितनी मीठा हो यहाँ के फल,
कितना मनोरम है वृन्दावन।
कितना शुद्ध पानी है यहाँ के
कितना शुद्ध वायु है यहाँ के।
सभी देवताओं का घर है वृन्दावन,
कितना भव्य है वृन्दावन।
कितनी चिड़ियाँ रहती हैं यहाँ
किसी में दुश्मनी नहीं, सभी मित्र हैं।

रंग बिरंगी मछलियाँ पानी में खेलती हैं
कितना सुन्दर हो वृन्दावन।
चिडियाँ सुन्दर गाने गाती हैं।
कृष्ण भी उस पर लीन गये हैं।
कितना सुन्दर हो वृन्दावन।

सर्वोत्तम शिक्षा का मूल- नीति

श्री शंभु आर

जिनका कभी अंत नहीं होता, जो स्वरूप है, जो सहस्र किरणोंवाले आदित्य जैसे विराट है, जिनके कारण अज्ञानरूपी अंधकार का सर्वनाश हो वही शिक्षा है। पूरे विश्व को पीड़ा से मुक्त करके सभी इंन्द्रियों की कल्याणकारी विकास का जो मूल है, वही शिक्षा है। शिक्षा का उद्भव प्रेम से होता है। मानवजीवन का लक्ष्य ही आज्ञानयुक्त भवसागर को ज्ञान रूपी नाव में पार करना है। आजकल की इस होडा- होडी में केवल सर्वोत्तम की चयन होती है। जीवन के वास्तविक लक्ष्य से हमें परिचित करानेवाले शास्त्र है-नीति। सर्वोत्तम बनने केलिए जिन नियमों का पालन होना है उसे हम 'नीति-शास्त्र' कहते है। आचार्यों ने इसे पंचतत्व या पंचभूत के अनुसार व्याख्या दी है जिसके सम्यक सम्मेलन के सिवाय जीवन तत्व का साक्षात् अनुभव पृथ्वी से विलुप्त हो। वे पंतभूत या पंच तंत्र है- राजनीति, धर्मनीति, व्यवहारनीति, अर्थनीति और कूटनीति। राष्ट्र के अभ्युत्थान के लिए राजनीति पर बल दिया जाता है। धार्मिक उत्थान धर्म नीति से और समाज में सत्ता बढ़ाने केलिए व्यवहारनीति, श्री सुख वैभव केलिए अर्थ नीति और शत्रु पर विजय पाने केलिए कूटनीति अनिवार्य है। एक सफल सभ्य, शिष्ट एवं अनिवार्यता समाज की सृष्टि केलिए इन पंच भूतों के सम्यक सम्मेलन की आश्यकता और सफलता केलिए विदित होती है। हरेक व्यक्ति स्वान्तः सुखायता नीति का केलिए आश्रय लेता है। एक हद तक अपने अन्तरात्मा को समझने का प्रयास करना ही नीति है। जीवन का सर्वोत्तम लक्ष्य, पाने के लिए जिन नियमों का पालन करना है वही नीति है। इनके सम्यक पालन से व्यक्ति, समाज तथा संपूर्ण विश्व कल्याणकारी बनना है। विशालरूप से हम नीति का यह अर्थ निकाल सकते है कि "विश्वबन्धुत्व की सर्वोच्च उदात्त भावना के साथ सबसे प्रेम का व्यवहार करें।" विश्व के छोटे- बडे सभी लोगों से प्रेमभाव रखें। सद्वाणी और मृदु-संतवाणी से मनुष्य चिर सामाजिक प्रतिष्ठा पा सकता है।

हिन्दी साहित्य में भी सभी कवियों ने नीति पर विशेष बल दिया है। भक्तिकालीन कवियों में तुलसीदासजी और कबीरदासजी ने न केवल अपने साहित्य में बल्कि अपने जीवन पर भी नीति को विशेष बल दिया है। सभी कवियों की पीढ़ियाँ आत्मिक उन्नति पर विशेष महत्व रखा है। इस संदर्भ में सभी कवियों की नीतिपरक भावना पर विचार करना, मुश्किल है। नीति पर विशेष ध्यान रखने से मन अनुशासित एवं निर्मल होता है। सभी से देवतुल्य आचरण करना है। छात्र को गर्वरहित होकर सदाचार का पालन करना और विनीत हृदय से विद्या ग्रहण करना शिक्षा है। नीतिज्ञों के अनुसार नीति के प्रणयन, प्रवृत्ति और पालन त्रिमूर्तियों से संपन्न हुआ है। छात्र का हमेशा निष्काम कर्म के आचरण से सर्वोत्तम और सर्वमाननीय बनना है। सभी से दया भाव रखने केलिए क्षमा रुपी बल चाहिए। हमें परमात्मा से नीतिज्ञ बनाने की प्रार्थना करना है क्योंकि वही उत्तम ही नहीं सर्वोत्तम शिक्षा का मूल है। सत्य अहिंसा से जीवन मार्ग पर चलकर दूसरों केलिए सुखदायी बनकर समाज में ज्ञान ज्योति जलाने में हाथ बँटना सैनिक शिक्षा का नैतिक मूल्य है। सैनिक स्कूलों में छात्रों को इसकी प्रेरणा एवं प्रशिक्षण देते हैं। इससे हम प्रेम की शीतल छाया में पल बढ़कर अपने राष्ट्र को आगे बढ़ायें। हमारे महान परंपरा में महर्षि वाल्मीकि, गौतम बुद्ध, शंकराचार्य, भगवान महावीर, नानक देव आदि सभी आचार्यों ने नीति को जीवन एवं शिक्षा का मूलाधार एवं सद् आचरण माना है। धर्म नीति के पालन से ही जीवन में सार्थकता आती है। इसलिए नीतिशास्त्र सभी का जीवनाधार है। नीति से ही नैतिक जीवन में वैशिष्ट्य आता है। इससे हम पुण्य - पूर्ण - पुरुष बनते है जो शिक्षा का मूल उद्देश्य और सद्वृत्तियाँ है। नीति के सहारे मानव समाजसेवी अंग बनकर मूल्यों को बढायेंगे। इस प्रकार हम देखते हैं कि आदर्श जीवन में 'नीति' अत्यन्त महत्वपूर्ण है। नीति शब्द अपने शाब्दिक अर्थानुसार हमें जीवन के दिग्दर्शन की ओर ले जाते हैं। कहने का तात्पर्य है कि सत् उपायों को खोजकर एवं जानकर, विश्व का नेतृत्व करना है। इस तथ्य के विचार - विश्लेषण करने से हमें सैनिक स्कूलों की अनिवार्यता विदित होती है। इससे हम कर्माकर्म- धर्माधर्म विवेकी बनते है। नीति का सर्वोत्तम स्वरूप है विनय और शील। नीति और अनीति के विवेचन करके हम सशक्त नागरिक बन सकते हैं। जीवन में नीति का सार सच्चे ज्ञान ग्रहण करके अनुशासित होकर हमें समाज में सहयोग के साथ रहना है। ■

मेकिंग अदर्स फूल

4267, जितेन्द डियो, IX, 14 Yrs

फर्स्ट अप्रैल पर क्या स्पेशल होता है, ये तो तुम सभी जानते ही होना, खूब फनी डे है ये, एक दूसरे को मूर्ख बनाने का। इसकी शुरुआत को लेकर कहा जाता है कि फ्रांस में दसवीं सदी में पेपुतर नाम का एक मज़ाकिया राजा था। इस दिन इसकी डेथ हो गई और सभी ने समझा कि वह कोई मज़ाक कर रहा है, लेकिन वह वास्तव में मर चुका था। जब यह उसकी प्रजा को पता चला तो वह जोर-जोर से हंसने लगा क्योंकि पेपुतर ने अपनी वसीयत में लिखा था कि मेरे मरने पर जो रोएगा, उसे दंड दिया जाएगा, जो हँसेगा उसें सोने की मोहर इनाम में दी जाएगी। तभी से इसकी शुरुआत मानी जाती है।

एक और कहानी है इस दिन के बारे में। फ्रांस में प्रजा अपने राजा को मूर्ख बनाती है। राजा को गंजा कर, सिर पर काले रंग से मैं मूर्ख हूँ लिखकर, गधे पर बिठाकर, राज्य में घुमाया जाता था। इस दिन पुरुष महिलाओं का वेष और महिलाएँ पुरुषों के वेष धारण करती थी। एक और मान्यता के अनुसार फ्रांस में इस दिन हर घर का नौकर मालिक बनता था और मालिक नौकर। नौकर मालिक पर हुकुम चलाया करते थे। यह दिन पूरी तरह से नौकरों की आजादी का दिन होता था।

अब तो यह स्पेशल डे पूरे वर्ल्ड में फेमस है। अमेरिका में मूर्ख दिवस पर एक दूसरे को ग्रीटिंग. कार्डस भेजे जाने लगे हैं। जिसे खोलने पर म्युजिकल आवाज आती है कि अरे मूर्ख मुझे क्यों छेड रहा है?

क्रिसमस पेड़ की कहानी

4559, शशांक शेखर शर्मा, VII, 12 Yrs

क्रिसमस का समय था। रात के समय बहुत ठंड पड़ रही थी। ओले पड़ रहे थे। जब ओले पर चाँद की रोशनी पड़ रही थी तो चाँदनी बिखेर रही थी।

एक घाटी में तीन पेड़ में प्रतियोगिता थी कि किसके पास आज सांताक्लाज़ आएगा। ओलीव, चंदन और लुवी तीन पेड़ थे।

ओलीव और चंदन अपने बारे में ज्यादा बोल रहे थे। ओलीव कह रहा था कि उसके तन में बहुत से फल लगे है। इसलिए सांताक्लोज उसके पास पहले आएगा। तो चंदन बोल रहा था कि सांताक्लोज उसके पास आएगा क्योंकि उसके तन बहुत सुगंधित है। लेकिन लुवी बेचारा कुछ नहीं बोल रहा था क्योंकि उसके पास न तो फूल या फल थे ना तो सुगंधित तन।

सभी सांताक्लोज के आने की प्रतीक्षा करने लगे। तभी एक छोटी सी चिड़िया उड़ती हुई आई। वह ठंड से सिहर रहीं थी। पहले उसने ओलीव पेड़ के पास जाकर पूछा :- भैया ओलीव, क्या तुम मुझे अपने शाखा में रहने दोगे। ओलीव ने कहा, 'मुझे अभी तुम्हें रखने की जगह नहीं है, तुम यहाँ गंदा कर दोगी तो सांताक्लोज मेरे पास नहीं आएगा इसलिए तुम यहाँ से जल्दी भाग जाओ नहीं तो मैं तुम्हें मार दूँगा।'

बेचारी चिडिया उडती हुई चंदन पेड के पास पहुँची और वहीं प्रश्न दुहरायी और वही उत्तर पायी। अब चिडिया मर जाती लेकिन करती क्या वह लुवी पेड़ के पास पहुँची और वहाँ रहने की आज्ञा दे दी।

थोडी ही देर बाद आकाश से एक उडनतश्तरी उतरी जिसमें सांताक्लोज बैठा था। वह एक झोले में कुछ समान लेकर उतरा। तो ओलीव पेड़ उसको अपने पास बुलाया वह उसका कुछ नहीं सुना और सीधा लुवी के पास गया और उसे बहुत सा सामान दिया। और बोला कि उस चिड़िया की रक्षा लुवी ने ही की है। यह मेरा तुम लोगें के साथ परीक्षा था जिसमें लुवी खरा उतरा। इसलिए मैं इसके पास आया। ओलीव और चंदन, किसी को छोटा नहीं समझना चाहिए, लुवी से सीखो। तभी से हम लोग लुवी पेड को क्रिसमस पेड के नाम से पुकारने लगे जो कि आज तक ज़ारी है।

जागो फ़िर एक बार

4569, जस्टिन जोशुआ, X, 15 Yrs

मर रही है मानवता
जाग रही है दानवता
समानता का रहा न कोई अर्थ
आज त्याग है सब व्यर्थ ।
हर जगह हो रहे है दंगे और तबाही
छा रही सभी जगह खूब तबाही
भाई-भाई में प्रेम रहा नही
चैन-शांति खो रहा कही
भ्रष्टाचार की रहा कमर
आतंकवाद की बढ़ गई अमर ।
भूख से गरीब रोते
और चैन से नेता सोते
किसी के लिए न कोई दर्द
न कोई करता किसी की कद्र ।
सभी पैसों की दौड में है लगे
पराये भी लगते है अपने सगे
कैसी हो गई लोगों की प्रकृति
विनाश कर रहे हैं ईश्वर की कृति ।
इस कार्य को अब रोकना है
मानवता को कभी नहीं खोना है
जागो, भारतवासियों जागो
मानवता की रक्षा के लिए भागो।

मानवता

4352, राजीव आर, XII, 17 Yrs

सन् 1946, सावन का महीना था, पूरे हिन्दुस्तान में काले बादल छाया हुआ था। लेकिन इसके बीच में भी आज़ादी की बिजलियों का चमत्कार इन काले घाटे के बीच से आ रहा था। ऐसे भयानक वातावरण में पंजाब के वागा ग्राम के सरपंच मोतीलाल के घर में फूलों सी मुस्कुराहट और खुशियों की रंगोली छायी हुई थी। मोतीलाल और उसके दोस्त अब्दुल मोहम्मद दोनों मिलकर उनके बेटों का जन्मदिन मना रहे थे । मोतीलाल का बेटा भुवनव प्रसाद और अब्दुल मोहम्मत के बेटे रहीन का पाँचवाँ जन्मदिन है आज।

इसी समय पुरे भारत में स्वतन्त्रता का आन्दोलन चल रहा था । मोतीलाल और मोहम्मद भी इसके सामने स्थर पर अपना काम किया। इनके साथ छोटे बच्चों का भी दिल जुडने लग गया। सन 1947, 14 आगस्त को भारत पकिस्तान विभाजन हुआ। इसके कारण मुसलनान वर्ग ने मिलकर एक पकिस्तान बनाया और हिन्दुयों ने हिन्दुस्तान। बकरियों को काटे जैसे मानव ने मिलकर

मनुष्य वर्ग को काट दिया। इस विभाजन का शिकार में से एक मोतीलाल और अब्दुल मोहम्मद बन गये।

पूरे हिन्दुस्तान में जब त्योहार का मौसम छाया हुआ था, तभी इस परिवार में घने बादल अपनी काला पानी बरसा रहे थे। मोतीलाल को छोडने वक्त अब्दुल रहीन ने एक माला मोतीलाल को देते हुआ कहा है "दोस्त पूरी दुनिया चाहे, वो हमें सिर्फ शरीरिक तौर पर ही अलग कर सकती है लेकिन हमारा मन हमेशा एक रहेगा। हमारी बात अपने बच्चा लोग ज़ारी रखेंगी" । मोतीलाल ने अपने भारी मन और आँसु भरी आँखों से वह माला अपने हाथ मे लेकर अपनी छाती से समायी। जिस प्रकार महारथी कर्ण ने अपनी कवच-कुंडली अपने शरीर से अलग किया उसी दर्द से यह दोनों परिवार अलग हो गये।

समय तेज रफ़्तार से चलता गया, सभी की उम्र भी बढ़ती गयी लेकिन धन के स्थर पर सब कुछ उलटा हो गया। गरीबी के जाल ने मोतिलाल और मोहम्मद के परिवार को घायल कर दिया। भुवनम और रहीम की पढ़ाई आगे ना जा पाई । मोतीलाल और मोहम्मद दोनों हर बीमारियों का शिकार बन गये और उनका यमराज से जल्दी से मिलावा हो गया अभी भुवनव प्रसाद और रहीम को अपने परिवरे की जिम्मेदारी आ पड़ी। मोतीलाल ने अपने मृत्यु के समय भुवनव को अपनी दोस्त की इनाम देकर कहा, रहीम मेरा बेटा तो नहीं लेकिन वह तुम्हारा बडा भाई है और अब्दुल मोहम्मद ने भी अपने बटे से कहा "मेरी मृत्यु के पहले मैं अपने दोस्त को नहीं देख पाया लेकिन तु कभी अपने दोस्त को भूलना मत" दोनों दोस्तों के बच्चो के मन में यह विचार सागर की लहरों की तरह लहराती रहा।

गरीबी ने भुवनव एवं रहीम को फौज मे भरती करवाया। अब भुवनव प्रसाद भारतीय फौज का एक देशभक्त जवान बन गया और रहीम आज पाकिस्तान के जवानों में से एक बन गया है। इन दोनों युवकों में

देशभक्ति की चिंकारी भर उठी । इसी समय भारत और पकिस्तान के बीच अच्छा मेल न बन रहा था।

पकिस्तानी आतंकवदियों ने मिलकर कारगील में घुस कर लिया ओर भारतीय फौजी ने मिलकर उन पर हमला किया, जो बाद में एक राष्ट्रीय युद्ध का रूप धारण कर लिया था। पकिस्तान और हिन्दुस्तान के दो भाई आज एक जमीन के नाम पर आपस में हमला करने में लग गये और इसके कारण पूरी भारतीय फौज और पकिस्तानी फौज के बीच में युद्ध हो गया और हजारों सैनिकों ने देश के लिए अपना जीवन समर्पित किया है।

इसके बीच एक दिन वागा ग्राम में भी एक हमला हुआ जिसमें बचपन के दोस्तों का आपस में मिलाव हुआ, लेकिन युद्ध होने के कारण दोस्ती का यहाँ कोई मुख्यता नहीं रही। रहीम के बंदूक की एक गोली एक भारतीय फौजी की छाती फाडती हुई निकल गई, अभी पूरी वागा गाँव भारतीयों के कब्जे में आ गया लेकिन पकिस्तानियो में से सिर्फ रहीम ही बच पाया। भारत का झंडा कारगील और पुरे कश्मीर में फैला रहा।

रहीम ने अपने बाबा की माला की चमक को कहीं से देखा, जब वह पास गया तो उसने देखा कि वह माला उसके बाबा की ही है और वह जवान और कोई नहीं था उसका भाई भुवन ही था। उसने भुवन को अपनी गोद में लिया। उसका शरीर ठंडा हो रहा था। रहीम की आँखों से आँसु उमड़ने लगे। वह रोते हुए विलाप करने लगा !

"यह क्यों हो रहा है, हिन्दू हो या मुसलमान सभी मानव ही है । हिन्दुस्तान और पकिस्तान सभी जगह मानव ही रहते हैं फिर ऐसा क्यों"!

सभी लोग खून से तो भाई है। लेकिन समय उन्हें दुशमन बना देता है।

एक सैनिक स्कूल गीत

डॉ जॉर्ज पी आई

हम भारत के वीर सपूत,
सैनिक हैं हम बचपन से ही
शपथ ली है गह्वर तल से
मुड़े न होंगे अपने पथ से ।

आये हैं हम शहर गाँव से दूर
पाले हैं सैनिक स्कूल की गोद में,
बनते हैं शस्त्र-विद्या धारण कर
भविष्य के निर्भीक उज्वल सैनिक।
कभी भी हम हारे नहीं,
कभी भी हम थके नहीं,
कदम कदम हम आगे बढ़ेंगे
डरे न हम किसी तुफ़ानों से।
अनुशासित हैं हर बातों पर
लाज रखेंगे मातृभूमि की
गूँजित करेंगी उनकी गाथा
देश-विदेश में सैनिक बनकर।
हम भारत के वीर सपूत,
हम सैनिक स्कूल के वीर जवान।

सौ दर्द और हज़ारों रास्ते।

3949, अवलोक कुमार मिश्रा, XII, 17 Yrs

"नन्हाँ, मुन्हाँ राही हूँ देश का सिपाही हूँ।" नामक कविता गाते गाते अपने एवं देश केलिए कुछ कर दिखाने की आकांक्षा मन में जाग उठी। माता- पिता के आदेश के अनुसार हज़ारों में से चुने हम सैनिक स्कूल रूपी मज़बूत कड़ी के भाग बन गए। छुट्टी में ही ग्यारह वर्ष के हम छात्र, अपना घर छोडकर अपने लक्ष्य के लिए अपने माता- पिता से दूर यहाँ आ गए।

पहला साल रोते-हँसते माता- पिता की याद एवं रविवार की उनके इंतज़ार में गुज़र गया। जब समय मिलता तब हम माता- पिता के ख्याल में रहते थे कि कब आएगा रविवार और कब हम चैन से उनकी गोद में सोकर घर में बनाए पकवान खाएँ। हम में से कई ने विभिन्न कार्यों में भाग लेकर, स्कूल में उत्तम पद पाने का स्वप्न भी देख रहे थे।

दूसरे साल घर की याद कम और सातवी कक्षा में आने का जोश। अब हमारे पीछे काम करने एवं गलत बातों पर डाँटने केलिए एक कक्षा भी। हममें आगे- चलकर हाउस या स्कूल के कप्तान बनने की चाह बढ़ती गई। हमारे सीनियर्स जो हमारे मार्गदर्शक थे जिनके जैसा बनने की चाह हम रखते थे।

तीसरे साल माता-पिता की याद तभी आती थी जब कोई सज़ा देती थी और भूलिए नहीं, रविवार का इंतज़ार को पेट भरने केलिए ही था, फिर भी घर जाने की याद थी।

चौथा साल शुरू होने से पहले ही हमें डर भय समाया था क्योंकि सब सीनियर्स के साथ हम नौवी कक्षा में सबसे जूनियर्स। इस साल माता - पिता की याद, हर दर्द, डाँट एवं सबसे महत्वपूर्ण खान पान पर आती। आधे साल बाद तो सिर्फ यह इच्छा थी कि वह महीने में एक बार आए पर खाने के लिए ढेर सारा लाँए। यह साल हमारे जीवन का सबसे महत्वपूर्ण साल था क्योंकि हम कई तरह की कठिनाइयों से गुजरे।

पाँचवाँ साल और दसवी कक्षा, जीवन का सबसे महत्वपूर्ण साल है क्योंकि हम अपने लक्ष्य की ओर अपना पहला कदम रखने जा रहे थे। हम आशा में थे कि इस साल हमारी नियुक्ति होंगी। परंतु न बन पाए क्योंकि स्कूल ने प्रणाली बदल दी। अब तो यह चाह थी कि माता- पिता सत्रांत में एक बार आएँ और ढेर सारा खाने की लाएँ।

छठे साल हम स्कूल आए और परीक्षा परिणाम की राह देख रहे थे क्योंकि उस के अनुसार हम में से कुछ नियुक्त होंगे और बाकी छात्र उस सोच में था कि सीनियर हाउस का जीवन कैसा होगा। एक थी कि हम सीनियर बान गए पर यह डर था कि हम 12th के साथ रहेंगे और सारा काम हमें करना होगा । परंतु यह साल कुछ ऐसा न था और मुझे यह लगा है कि जो अप्पोयन्टमेन्ट बनें उन्होंने अपने जीवन का एक सबसे

यादगार एवं रोमांचक साल खो दिया क्योंकि सीनियर हाउस में हर छात्र में एक अनमोल सा सबंध बन गया था। अब घर की याद आती ही नहीं थी परंतु यह थी कि माता- पिता आएँ या ना आए, खाने की सामग्री रविवार को पहुँचा दे।

सतवाँ साल दो हज़ार सातवी बैच का आखरी साल अब अंदाज़ लग रहा था कि कितने कप्तान बने और कितने नहीं। मैं आखिर डाक हाऊस का कप्तान बना। खुशी से फूला न समा पाया। कई चाहते थे कि अब हम अप्पोयन्टमेन्ट सही से पढेंगे और अपने हाऊस केलिए कुछ कर दिखाएँगे। और हम सब छात्रों की यह चाह थी कि माता - पिता कभी नहीं आए और हो सके तो खाने की सामग्री भेज दे क्योंकि आखिर पेट है जो मानता नहीं।।

यह आखिरी साल जीवन का सबसे महत्वपूर्ण साल जिसमें अपने लक्ष्य को पाने के लिए हम ने दिन रात एक कर दिया । एन. डी. ए. परीक्षा खतम हो गया अब परिणाम का इंतज़ार और सी. बी. एस. ई. परीक्षा की तैयारी ।

सब कहते हैं कि कप्तान बनें, बाद में अन्हें अपना 'रूम' मिल जाता है और वह आराम से पढ सकता है। लेकिन सच्चाई कौन जानता हैं। सुबह से हम अगर हाऊस में कुछ समस्या है तो पहले उसे देखता है। हर गलतियों के लिए सज़ा देती फिर पढ़ने जाता है और अगर कभी स्कॉड् लेट हो जाए या कुछ काठिनाई हो जाए तो हाऊस कफ्तान की डाँट, जिसके बाद पढने का मन खो जाता है। हाऊस के कई प्रतियोगिताओं पर ध्यान देना पड़ता है और हमारा एक गलत कदम हाऊस केलिए भारी क्षति ला सकती है। कभी पढाई मे मन न लगता है। इन सब को लेके जब स्कूल आओ तो दोस्त आलोचना ही आलोचना करते है कि तेरा हाऊस अंतिम आया, यह बात हमें खराब लगता है और हमें हाऊस के कार्यों को देखना ही पड़ता है। यह तो सिर्फ हाऊस कप्तान, तो सोचिए जब बात स्कूल कप्तान की होती है। फिर स्कूल आकर अध्यापक यह कहते है कि हमें रूम जो मिला है सोने केलिए।

लेकिन कोई 'अ' (अच्छा) कहे या 'ब' (बुरा) हम सब स्कूल का महत्व अभी नहीं जानते लेकिन आगे चलकर हम जो पद पर पहुँचते है वह सब स्कूल की बदौलत हम सब स्कूल के आभारी है। क्योंकि इस स्कूल में आने के बाद हमने जीवन की हर परिस्थितियों से लडना सीख लिया है। और आशा करते है कि हम दो हज़ार सौ सात बैच स्कूल का नाम एन. डी. ए. एवं सी.बी.एस. ई परिणाम के द्वारा ऊँचा करेंगे। इस लेखन से भी पता चल जाता है कि सैनिक स्कूल के छात्र सात वर्ष पहले माता- पिता के जुदा होने के दर्द से जो रोया था वह आज स्कूल से बाहर है। अब भाईचारा एव प्रेम है, स्कूल के दोस्त एवं स्कूल केलिए।

भारत के जहाज़ों का शहंशाहःअई-एन्. एस. विराट

4118, फाइज़ पी, XI, 16 Yrs

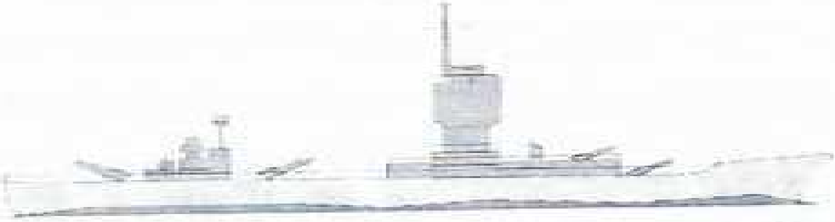

13 अप्रैल को मैं और मेरे परिवार के सभी सदस्यों ने कहीं घूम कर आने के बारे में सोचा। तभी हमारे पडोस में रहने वाले एक व्यक्ति ने कहा कि अइ. एन्. एस. विराट मुम्बई से कोची के टापु में आया है। इसे सुनते ही मेरा मन उसे देखने के लिए व्याकुल हो उठा। मैं ने तुरन्त ही अपने परिवार वालों से जहाज़ देखने के बारे में पूछा। और सभी तुरंत ही राजी हो गए। बडी कठिनाई के साथ हमें जहाज़ के अंदर जाने का पास् मिला। विराट के देख-रेख और सम्भालने का काम कमान्डर के हाथ में होता है। और इस जहाज़ में करीब सात सौ लोग काम करते है। इस जहाज़ में कुल मिलाकर तेरह डेक् जिसमें सबसे पहले में हवाई जहाज़ों की उडान के लिए 'रण्वे' है, और यहाँ पर जहाज़ों को रखा जाता है। इस जहान में कुल मिलाकर पच्चीस हवाई जहाज़ होते हैं। हवाई जहाज़ का उडान खतम होने पर उसे बडी तकनीक से नीचे के डेक् पर उतारा जाता है। जहाँ पर इसे ज़ंजीरों की सहायता से बांद ली जाती है। इसके नीचे के नौवसेना व्यक्तियों के 'हरने के लिए होता है। और बाकी डेको पर जहाज़ को चलाने वाली इंजिन हैं। इस जहाज़ में आप यकीन नहीं करेंगे, एक कैन्टीन है और एक(ए.टी. एम) बैंक की सुविधा भी है। भारत ने इसे ब्रिटन की नौव सेना से सन् 1986 में खरीदा था। ब्रिटन को इस विशाल जहाज़ को बनाने के लिए बीस साल लिए (1945 -1965) और उन्होंने इसे करीब सोलह साल इस्तेमाल किया।

आप यह सुनकर चकित हो जाएगा कि भारत करीब सौ करोड रुपये इसके देख- रेख केलिए खर्च करता है।

चुटकुले

4682, आशिष डडवाल, VII, 13 Yrs

1. संगीत के गुरू ने अपने शिष्य से पूछा-तुम किस ताल के विषय में अधिक जानते हो ? शिष्य ने तुरन्त कहा-हड़ताल के विषय में।

2. बड़ी बहन - मैं जब गाना गाती हूँ तो तू बाहर क्यों खड़ी हो जाती है?
छोटी बहन- मैं गाना नहीं गा रहीं हूँ यह बताने केलिए।

3. पत्नी (पति से) हमने नया मकान तो बनवा लिया मगर बाहर काला मटका तो टाँगा नहीं।
पति (मुस्कुराकरा)-जरूरत भी नहीं है तुम गैलरी मैं जा बैठी रहती हो।

4. रमेश-हैलो अनिल, तुम कितने बदल गए हो ?
(अजनबी से) मेरा नाम अनिल नहीं है। रमेश- अब तुमने अपना नाम भी बदल लिया।

5. टीचर- (एक बच्चे से) तुम्हारा नाम क्या है?
लड़का - जी, बाल जीवन
टीचर- तुम्हारे पिता का क्या नाम है?
लड़का- सूर्य प्रकाश
टीचर - शाबाश। लेकिन इंग्लिश में बताओ
लड़का - (कुछ देर सोचकर)-सर, मैं नेम इज़, लाईफबॉय एण्ड
मै फादर्स नेम इज सनलाइट)

6. राम- पहले मच्छर रात को काटते थे, लेकिन आजकल दिन को भी काटते है।
श्याम- हाँ भाई मंहगाई बढ़गई है। इसलिए उन बेचारों को दिन
रात काम करना पड़ता है।

7. पति- मूझे वर्मा जी का फोन नम्बर नहीं मिल रहा।
पत्नी - फोन करके पूछ लो।

8. पहला व्यक्ति - यह क्या कर रहे हो ?
दूसरा व्यक्ति - फाँसी लगा रहा हूँ।
पहला व्यक्ति - तो रस्सी कमर पर क्यों बाँधी है
दूसरा व्यक्ति- गले में बाँधने से घुटन होती है।

10. पहला कैदी- यहाँ तुमसे मिलने कोई नहीं आता, क्या तुम्हारा कोई रिस्तदार नहीं है?
दूसरा कैदी- है तो बहुत, लेकिन सारे रिश्तेदार यहीं जेल में है।

आगे बढ़ो, आगे बढ़ो

4397, मोहित एम, VIII, 13 Yrs

आगे बढ़ो आगे बढ़ो
देश केलिए, देश की शान
देश को संपन्न रखने केलिए
आगे बढ़ो, देश की रक्षा करो।

दे दो सम्मान, अपनी
माँ को, देश को
और देश की निवसियों को,
सबको सम्मान देना समान।

रहते हम, भाई चारे से
न अलग रहते है हम,
बिना किसी विद्वेष से
रहते हम प्यार से।

वीर- अमर सिपाही है हम,
अर्पण करेंगे खून भी
हमारे देश की आज़ादी केलिए
आगे बढो, आगे बढो।

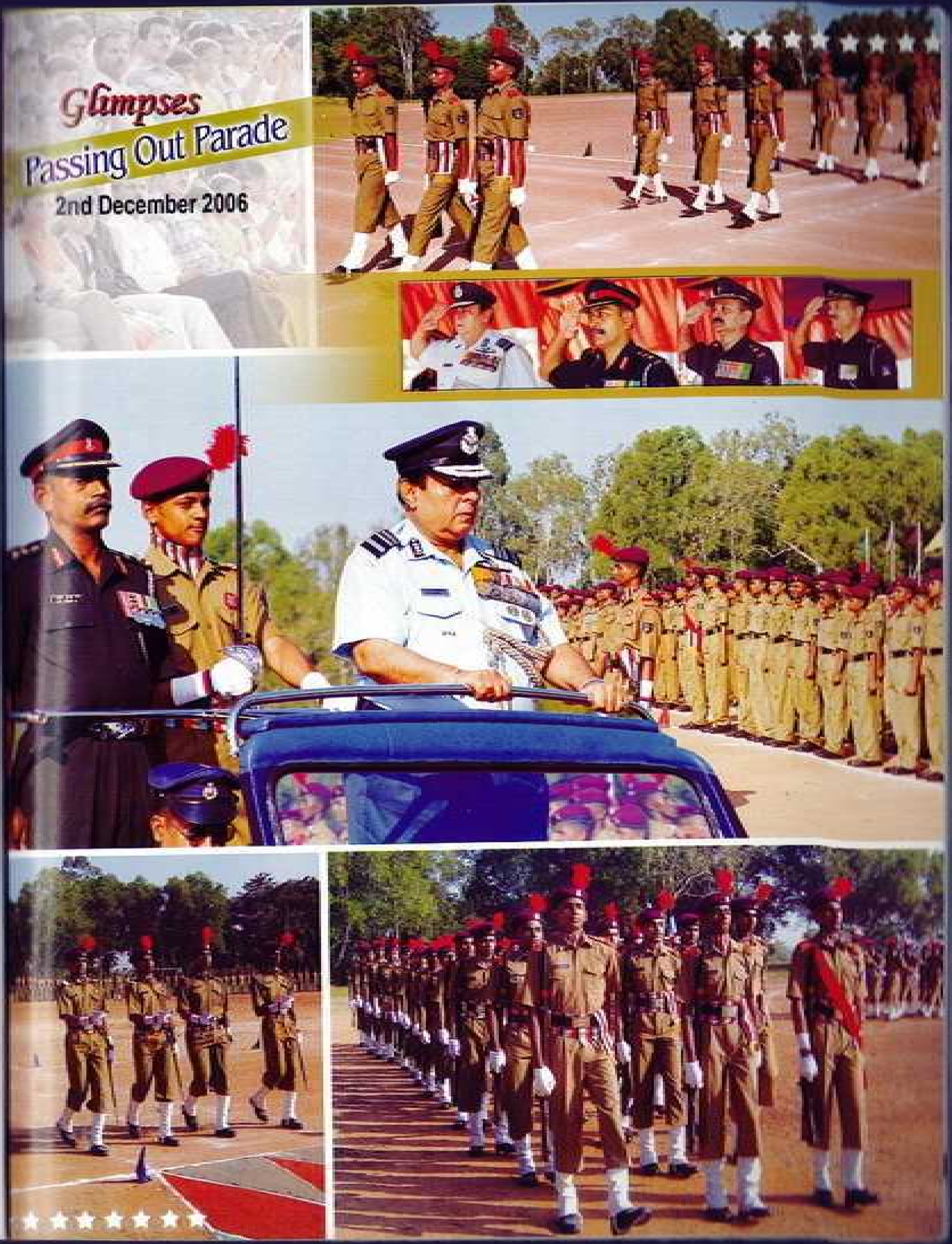

SCHOOL'S PRIDE

76 NAC

Aswin

Visakh

NDA 117

Vinu Das

NDA 118

Vishnu R J

Praveen P

Anurag T

Ajay M

Binil M P

Avlok K Mishra

Anand G Krishnan

Neeraj Nandakumar

George Thaliath

Albin Kuriakose

Sreejith S

SCHOOL'S PRIDE

BON VOYAGE AFTER RETIREMENT

Mr. Divakaran Nair (GE)
Joined on : 11.07.69
Retired on : 31.05.06

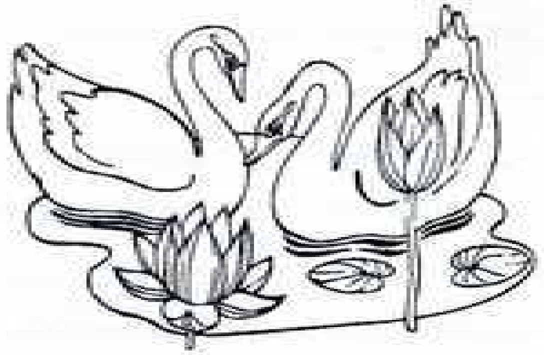

മലയാളവിഭാഗം

താളുകൾ മറിക്കുമ്പോൾ

1. ബുഷിന്റെ ഇന്ത്യാ സന്ദർശനം	4687	അഖിൽരാജ് ആർ വി	103
2. അസ്ഥി പഞ്ജരം	4567	വിനായക് എസ്	104
3. അജ്ഞൻ		ഡോ ജോർജ്ജ് പി ഐ, ഹിന്ദി വിഭാഗം	105
4. ഒരു പരസ്യ ചിത്രത്തിന്റെ തിരക്കഥ	4164	വിനായക് വിജയ്	108
5. മൊഴിമുത്തുകൾ	4393	മനുമോഹൻ വി മാത്യു	109
6. വേർപിരിഞ്ഞ കിളികൾ	4505	അരുൺ എസ്	110
7. ശ്രദ്ധിക്കൂ ! ഇത് കേൾക്കൂ	4530	ഷോൺ എം തോമസ്	111
8. മണിയമ്മാവന്റെ ആത്മകഥ	4229	സെബിൻ വിൻസൺ	112
9. ലോന്യ പറഞ്ഞത്		സന്ധ്യ ആർ, മലയാള വിഭാഗം	113
10. ബഹിരാകാശ വാഹനങ്ങൾ	4401	ദീപക് കെ	115
11. കുട്ടിക്കാലം	4383	ശ്രീരാജ് എസ് രാജീവ്	116
12. ആത്മാവിന്റെ അകത്തളങ്ങളിൽ നിന്ന്	3925	അമൽതമ്പി	117
13. ആശുപത്രിക്കിടക്കയിലെ തിരിച്ചറിവ്	4007	നന്ദകിഷോർ	118
14. സഫലമായ ആഗ്രഹം	4472	വിശാൽ കൃഷ്ണൻ	119
15. സ്നേഹപൂർവ്വം		ദീപ ആർ വി എം, മലയാള വിഭാഗം	120
16. വന്ദനം	3986	കെവിൻ സണ്ണി	121
17. കേരളം	4366	ആദിത്യ നാരായണൻ	122
18. പ്രതീക്ഷിതം	4693	അച്ചു കെ	124
19. ആ പാട്ടു പിന്നെയും	4288	രഞ്ജിത് കെ വിനോദ്	125
20. എന്റെ വേദനകൾ	4031	ശ്രീനന്ദ്	126
21. കാമുകിക്കൊരു പ്രേമലേഖനം	4297	നിതിൻ സിയോ ആർ എൽ	127
22. ഒരു സിനിമാസ്റ്റൈൽ പ്രണയ കഥ	4277	ആഷിക് നവൽ	128

കവിത

ബുഷിന്റെ ഇന്ത്യാ സന്ദർശനം

4687, അഖിൽ രാജ് ആർ വി, XI, 16 Yrs

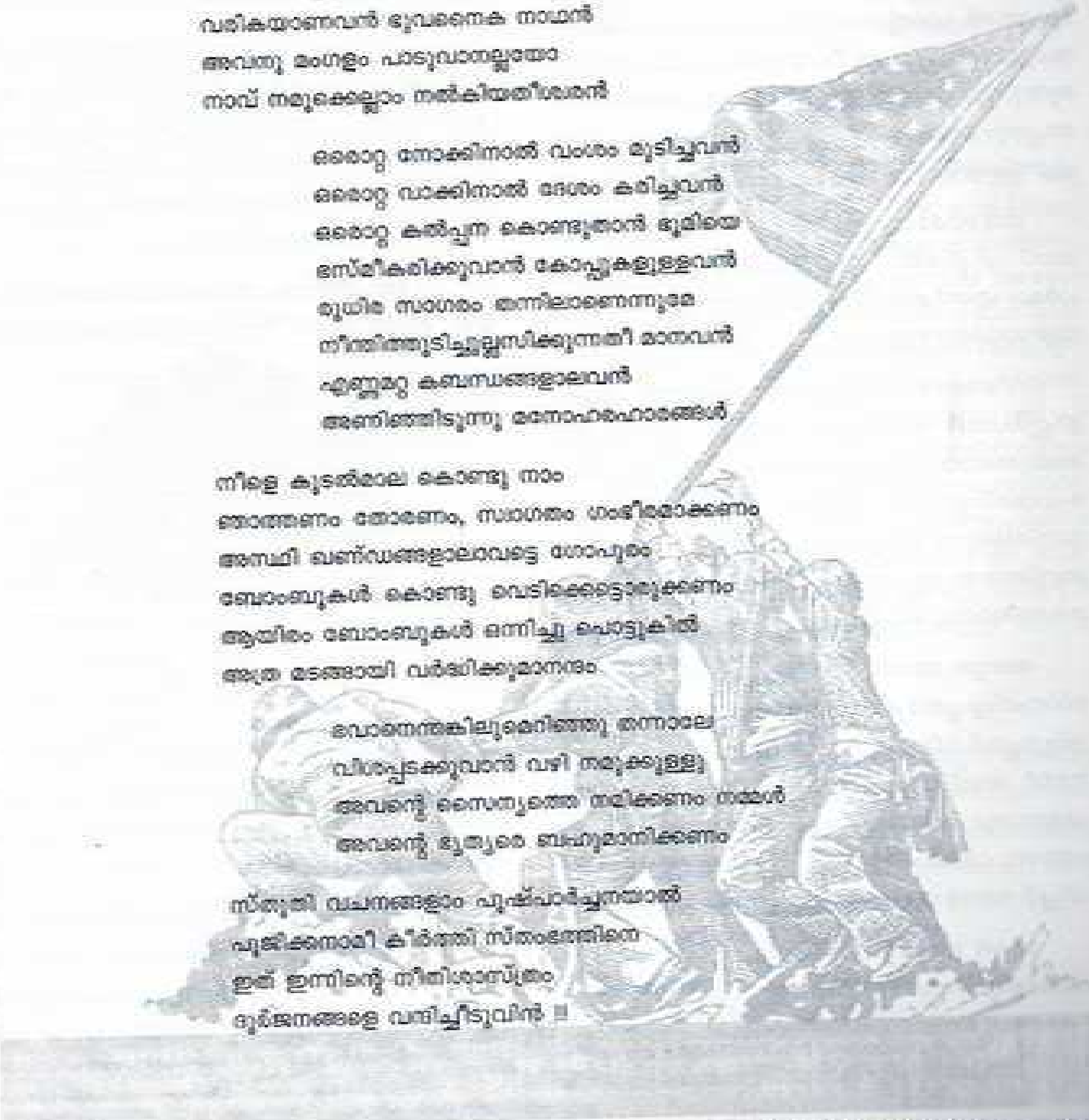

അടിമരാജ്യത്തെ സന്ദർശനത്തിനു
വരികയാണവൻ ഭുവനൈക നാഥൻ
അവനു മംഗളം പാടുവാനല്ലയോ
നാവ് നമുക്കെല്ലാം നൽകിയതീശ്വരൻ

ഒരൊറ്റ നോക്കിനാൽ വംശം മുടിച്ചവൻ
ഒരൊറ്റ വാക്കിനാൽ ദേശം കരിച്ചവൻ
ഒരൊറ്റ കൽപ്പന കൊണ്ടുതാൻ ഭൂമിയെ
ഭസ്മീകരിക്കുവാൻ കോപ്പുകളുള്ളവൻ
രുധിര സാഗരം തന്നിലാണെന്നുമേ
നീന്തിത്തുടിച്ചുല്ലസിക്കുന്നതീ മാനവൻ
എണ്ണമറ്റ കബന്ധങ്ങളാലവൻ
അണിഞ്ഞിടുന്നു മനോഹരഹാരങ്ങൾ

നീളെ കുടതിമാല കൊണ്ടു നാം
ജ്ഞാനം തോരണം, സ്വാഗതം ഗംഭീരമാക്കണം
അസ്ഥി ഖണ്ഡങ്ങളാലവട്ടെ ഗോപുരം
ബോംബുകൾ കൊണ്ടു വെടിക്കെട്ടൊരുക്കണം
ആയിരം ബോംബുകൾ ഒന്നിച്ചു പൊട്ടുകിൽ
അത്ര മടങ്ങായി വർദ്ധിക്കുമാനന്ദം

ഭോമനെത്തകിലുമേറിഞ്ഞു തന്നാലേ
വിശപ്പടക്കുവാൻ വഴി നമുക്കുള്ളു
അവന്റെ സൈന്യത്തെ നമിക്കണം നമ്മൾ
അവന്റെ ഭൃത്യരെ ബഹുമാനിക്കണം

സ്തുതി വചനങ്ങളാം പുഷ്പാർച്ചനയാൽ
പൂജിക്കനാമീ കീർത്തി സ്തംഭത്തിനെ
ഇത് ഇന്നിന്റെ നീതിശാസ്ത്രം
ദുർജനങ്ങളെ വന്ദിച്ചീടുവിൻ !!

കഥ

അസ്ഥി പഞ്ജരം

4567, വിനായക് എസ് , VII, 12 Yrs

പരീക്ഷ കഴിഞ്ഞു. ഇനി രണ്ടാഴ്ചയോളം നീളുന്ന വെക്കേഷൻ. മാസങ്ങളോളം നീണ്ട ഹോസ്റ്റൽ ജീവിതത്തിന് ഞാൻ ചെറിയ വിരാമമിടുകയാണ്. എന്റെ മനസ്സ് അച്ഛനേയും അമ്മയേയും ചേച്ചിയേയുമൊക്കെ കാണാൻ തുടിക്കുകയായിരുന്നു. ദൂരെ നിന്നേ ഞാനതു കണ്ടു അതെ! എന്റെ അച്ഛനും അമ്മയും എന്നെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോകാൻ എത്തിക്കഴിഞ്ഞു.

യാത്രാമധ്യേ ഞങ്ങൾ സ്കൂളിനെപ്പറ്റിയും, മാസ് പി.റ്റി.യെ പറ്റിയുമൊക്കെ സംസാരിച്ചു. പക്ഷേ എന്റെ മനസ്സിൽ, വീടിനെപ്പറ്റി മാത്രമേ ചിന്തയുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ.

വീടെത്താറായപ്പോൾ തന്നെ ഞാൻ നിലവിളിച്ചുപോയി! സന്തോഷം കൊണ്ട്. ഓടിപ്പോയി അമ്മൂമ്മയെയും, അപ്പൂപ്പനെയും കണ്ടു. ഉം! ഞാൻ പോയതിനുശേഷം വീട്ടിൽ ഒരുപാട് മാറ്റങ്ങൾ വന്നിരിക്കുന്നു. അടുക്കള വശത്തേക്ക് ചെന്നപ്പോൾ അവിടെന്തോ മുമ്പെങ്ങും ഞാൻ അനുഭവിക്കാത്ത തരത്തിലൊരു വെളിച്ചം.

അയ്യോ! ഞാൻ നിലവിളിച്ചുപോയി. ഞാനേറെ സ്നേഹിച്ച പ്ലാവ് കാണാനുണ്ടായിരുന്നില്ല. അന്വേഷിച്ചപ്പോൾ വീടുപണിയുടെ എന്തോ ആവശ്യത്തിനായി വെട്ടിയതാണെന്നു നിസ്സംഗഭാവത്തിൽ എല്ലാവരും പറഞ്ഞു. പക്ഷേ എനിക്കെന്തോ വല്ലാത്തൊരു വിഷമം തോന്നി. ഈ അവസ്ഥ അനുഭവിച്ചത് ഞാൻ മാത്രം ആയിരുന്നു.

ഞാൻ ഊഞ്ഞാലാടിയ, ചേച്ചിയുടെ പുസ്തകങ്ങളെടുത്തോണ്ട് പോയി ഒളിപ്പിച്ചുവച്ച ആ പ്ലാവ് - അതിന്റെ അവശിഷ്ടങ്ങൾ വാതിലായും, ജനലായും രൂപാന്തരപ്പെട്ടത് എത്ര പെട്ടെന്നായിരുന്നു! ആ വസ്തുക്കളിൽ തലോടിയപ്പോൾ ജീവന്റെ തുടിപ്പും സ്പന്ദനവും ഞാൻ അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞു. പക്ഷേ അത് കുറച്ചു നേരത്തേക്ക് മാത്രമായിരുന്നു.

മനുഷ്യനെന്ന സാമൂഹ്യജീവി ഓർക്കുന്നതിനേക്കാൾ പെട്ടെന്ന് മറക്കും. ഞാനും അതുപോലെ തന്നെ. ഈ വിസ്മൃതികളിൽ നിന്നകന്ന് വെക്കേഷൻ കഴിഞ്ഞ് ഞാൻ സ്കൂളിൽ മടങ്ങിയെത്തി. കൂട്ടുകാരോടൊപ്പം ഓരോ നിമിഷവും ഞാൻ ആസ്വദിച്ചുവരികയായിരുന്നു

ഒരു ദിവസം, അപ്രതീക്ഷിതമായി ബയോളജി ലാബിലൂടെ നടന്നപ്പോൾ, ഒരു അസ്ഥി

പഞ്ജരം എന്റെ കണ്ണിൽപ്പെട്ടു. ആ ദൃശ്യം, എന്റെ ഓർമ്മകളെ പ്ലാവിലേക്കെത്തിച്ചു. പ്ലാവും വെറുമൊരു അസ്ഥി പഞ്ജരമായി രൂപാന്തരം പ്രാപിച്ചില്ലേ ?

ദൈവസൃഷ്ടികളിൽ അഗ്രഗണ്യനെന്ന് സ്വയം വിശേഷിപ്പിക്കുന്ന മനുഷ്യനും, മനുഷ്യന് വരമായ് ദൈവം നല്കിയ മരവും, ഒരിക്കലല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരിക്കൽ വെറുമൊരു അസ്ഥി പഞ്ജരമായ് മാറേണ്ടി വരും. ഇത് പ്രകൃതിയുടെ സത്യമാണ്.

കഥ

അജ്ഞൻ

ജെലർ ജോഷി
പരിഭാഷ: ഡോ ജോർജ് പി ഐ

നാൽക്കവലയുടെ ഇടതുവശം ചേർന്നുള്ള ചായക്കടയിൽ വച്ചാണ് ജഗദീശ് ബാബു ആദ്യമായി അവനെ കാണുന്നത്. നല്ല വെളുത്ത നിറം, നീലിമയാർന്ന ഭംഗിയുള്ള കണ്ണുകൾ, സ്വർണ്ണ തലമുടി. അവന്റെ നടത്തത്തിനൊരു മാദകത്വം ഉണ്ട്. എന്നാൽ ആലസ്യം ലവലേശം തീണ്ടിയിട്ടില്ല. ഒന്നു കൂടി പറഞ്ഞാൽ താമരയിതളിൽ പതിക്കുന്ന വെള്ളത്തുള്ളിയുടെ ചൈതന്യം. അവന്റെ കണ്ണിന്റെ ചാഞ്ചാട്ടത്തിൽ നിന്ന് അവന്റെ പ്രായം ഊഹിക്കാം. ഏകദേശം പത്ത് പന്ത്രണ്ട് വയസ്സുവരും. ഒരു പക്ഷേ അതുതന്നെയായിരിക്കാം അവന്റെ പ്രായം.

പകുതി എരിഞ്ഞ തന്റെ സിഗററ്റിൽ നിന്ന് ഒരു നീണ്ട പുക ഉള്ളിലാക്കി ജഗദീശ് ബാബു ചായക്കടയിൽ കയറിയപ്പോൾ അവൻ, കഴിച്ചുവച്ചിരുന്ന പ്ലേറ്റുകൾ അടുക്കുകയായിരുന്നു. അടുത്തകോണിലുള്ള കസേരയിൽ ഇരിക്കുമ്പോഴും അവൻ അടുത്തെത്തിയിരുന്നു. അവന്റെ നിൽപ്പു കണ്ടാൽ തോന്നും അവൻ അദ്ദേഹത്തെ മണിക്കൂറുകളായി കാത്തിരിക്കുകയായിരുന്നുവെന്ന് അവൻ ഒന്നും തന്നെ ചോദിച്ചില്ല. പക്ഷേ വിനയത്തോടെ മുഖം കുനിച്ചു നിൽക്കുന്ന അവന്റെ മുഖത്തു നിറഞ്ഞു നിന്ന പുഞ്ചിരിയിൽ ചായക്കടയിലുള്ള മുഴുവൻ മെനുവും വ്യക്തമായിരുന്നു. സിംഗിൾ ചായയ്ക്കുള്ള ഓർഡർ കിട്ടേണ്ട താമസം പുഞ്ചിരിച്ച മുഖവുമായി അകത്തുപോയ അവൻ നിമിഷനേരം കൊണ്ട് ചായയുമായി മുന്നിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു.

മനുഷ്യന്റെ ചിന്തകൾ എത്ര വിചിത്രമാണ് ! നിർജ്ജീവമായ ഏകാന്തതയിൽ നിസ്സംഗനാണെങ്കിൽ കൂടി ചിലപ്പോൾ മനുഷ്യന് ഏകാന്തത അനുഭവപ്പെടുകയേയില്ല. ഏകാന്തതയിൽ പോലും എല്ലാം അടുത്തുള്ളതുപോലെ. എല്ലാം സ്വന്തമെന്നപോലെ. എന്നാൽ ചിലപ്പോഴാകട്ടെ നൂറുകണക്കിനാളുകളുടെ ഇടയിലിരിക്കുമ്പോൾ പോലും അന്യഥാബോധം തോന്നും. പലപ്പോഴും തോന്നും ഒന്നും നമ്മുടേതല്ലെന്ന്. എന്നാലും എത്ര ഭയങ്കരമാണ് ഈ അനാഥത്വം! ഒരു പക്ഷേ ഈ പരദേശത്ത് വന്നതുകൊണ്ടാകാം ഈ ഏകാന്തത ഇത്ര മാത്രം വേട്ടയാടുന്നത്.

ജഗദീശ് ബാബു വളരെ ദൂരെയുള്ള ഒരു ദേശത്തുനിന്ന് വന്നതാണ്. അയാൾ ഒറ്റയ്ക്കാണു താനും. നാൽക്കവലയിലെ കോലാഹലത്തിനും ചായക്കടയിലെ ഒച്ചപ്പാടിനും ഇടയ്ക്ക് അദ്ദേഹത്തിന് എല്ലാം അപരിചിതമായാണ് തോന്നിയത്. കുറെ നാളുകൾ ഇവിടെ താമസിച്ചപ്പോഴേക്കും ഈ അനാഥത്വം പതുക്കെ മാഞ്ഞു പോകുന്നതായി അദ്ദേഹത്തിന് തോന്നി. എന്നാൽ ഇന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് എന്തോ ഒരു വല്ലായ്മ. തന്റെ നാട്ടിൽ നിന്നും എത്രയോ ദൂരം പിന്നിട്ടാണ് ഇവിടെ എത്തിയിരിക്കുന്നത്. മനസ്സിലേക്ക് ഓരോ സംഭവങ്ങളും ഒന്നൊന്നായി കടന്നുവരാൻ തുടങ്ങി. പിറന്ന നാട്, അയൽക്കാർ, സ്കൂളിലും കോളേജിലും പഠിക്കുന്ന കുട്ടികൾ, തന്റെ വീടിന്റെ അടുത്തുള്ള ചെറിയ ചായക്കട____________!

"സർ, ചായ...."

ജഗദീഷ് ബാബു അടുത്തിരുന്ന ആഷ്ട്രേയിൽ തന്റെ സിഗരറ്റ് കെടുത്തി. തനിയ്ക്കനുഭവപ്പെടുന്ന ഒരുതരം ശൂന്യത ഇവന്റെ ശബ്ദത്തിലും ഉള്ളതായി അദ്ദേഹത്തിന് തോന്നി. അയാൾ തന്റെ സംശയം തീർക്കാൻ തന്നെ തീരുമാനിച്ചു.

"എന്താ നിന്റെ പേര് ?"

"മദൻ"

"നീ എവിടുത്തുകാരനാ ?"

"മലപ്രദേശത്തുകാരനാ സാറേ!"

"മലപ്രദേശങ്ങൾ ഒരുപാടുണ്ട്. ആബു,

ഡാർജിലിംഗ്, മൻസൂരി, സിംല, അൽമോഡ.....

എവിടെയാണ് നിന്റെ ദേശം ?"

ഈ പ്രാവശ്യം അവന് മലയും നാടും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം മനസ്സിലായി. അവൻ ചിരിച്ചു കൊണ്ട് പറഞ്ഞു. "അൽമോഡയാണ്, സർ. അൽമോഡ."

"അൽമോഡയിൽ ഏത് ഗ്രാമമാണ് ?" കുറച്ചു കൂടി വിശദമായി അറിയാനുള്ള ആകാംക്ഷയിൽ ജഗദീശ് ബാബു ചോദിച്ചു.

ഈ ചോദ്യം കേട്ടപാടെ തികച്ചും സങ്കോചത്തോടെ മറ്റെന്തോ സംസാരിക്കാനുള്ള മട്ടിൽ അവൻ നിന്നു. അവന്റെ നാടിന്റെ വിചിത്രമായ പേരു പറയാനുള്ള വൈമനസ്യം കൊണ്ടാകാം അവൻ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു.

"ഒരുപാടു ദൂരെയാണ് സർ, ഏകദേശം പത്തിരുപത് മൈൽ വരും."

"എന്നാലും എന്തെങ്കിലും പേരുണ്ടാകാതിരിക്കുമോ ?"

ജഗദീശ് ബാബു തെളിച്ചു ചോദിച്ചു.

"ഡോറ്റ്ലഗ്യം", അവൻ വളരെ സങ്കോചത്തോടെ പറഞ്ഞു.

ജഗദീശ് ബാബുവിന്റെ മുഖത്ത് നിറഞ്ഞുനിന്ന ഏകാന്തതയുടെ മഷി മാഞ്ഞുപോയി. അദ്ദേഹം ചിരിച്ചുകൊണ്ട് മദനോട് പറഞ്ഞു. ഞാനും നിന്റെ അടുത്ത ദേശത്തു നിന്നാണ്. ഇതു കേട്ട മദന് സന്തോഷം അടക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അവന്റെ കയ്യിൽ നിന്നും പ്ലേറ്റ് താഴേക്ക് വീഴുമോയെന്നു പോലും തോന്നി. ആഗ്രഹിച്ചിട്ടു പോലും അവന് ഒന്നും സംസാരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. നഷ്ടപ്പെട്ടുവെന്നു കരുതിയ അവന്റെ സ്വന്തക്കാരെയെല്ലാം അവൻ ഓർക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. താൻ ജനിച്ച നാട് - ഉയർന്ന മലനിരകൾ - കുത്തിയൊഴുകുന്ന പുഴകൾ - അമ്മ....... അച്ഛൻ......ചേച്ചി.......... അനിയത്തി അണ്ണൻ ...... !

മദന് തന്റെ ആരുടെയൊക്കെയോ രൂപം ജഗദീശ് ബാബുവിനോട് സാമ്യമുള്ളതായി തോന്നി. അമ്മ? - അല്ല, അച്ഛൻ.... ഏയ് അല്ല.............. ചേച്ചി അനിയത്തി - അല്ലേയല്ല, അണ്ണൻ ? ഓ ...... അണ്ണനെപ്പോലെ തന്നെ.

മൂന്നു നാല് ദിവസത്തിനുള്ളിൽ മദനും ജഗദീശ് ബാബുവുമായുള്ള അകലം കുറഞ്ഞു കുറഞ്ഞു വന്നു. അപരിചിതത്വം പാടെ പോയിമറഞ്ഞു. കടയിൽ വന്നിരിക്കുമ്പോഴെല്ലാം മദന്റെ നീണ്ട വിളി കേൾക്കാം.

"അണ്ണാ, ഇന്നു നല്ല തണുപ്പുണ്ട്."

"അണ്ണാ, ഇവിടെയും മഞ്ഞ് വീഴോ ?"

"അണ്ണാ, ഇന്നലെ ഞാൻ വളരെ കുറച്ചേ കഴിച്ചുള്ളൂ." ആരോ ബോയ് എന്ന് വിളിച്ചപ്പോഴെല്ലാം അവൻ അങ്ങോട്ട് പോയി ഓർഡർ എടുത്തു. തിരിച്ച് വരുന്ന വഴി ജഗദീശ് ബാബുവിനോട് ചോദിച്ചു അണ്ണാ എന്താ വേണ്ടത് ?

"വെള്ളം കൊണ്ടു വരൂ."

ദേ ... ഇതാ വെള്ളം..... അടുത്തമേശയിൽ നിന്നും മദന്റെ മറുപടി വന്നു.

മദൻ 'അണ്ണൻ' എന്നുള്ള വാക്ക് എത്രമാത്രം സ്നേഹത്തോടും ആർദ്രതയോടുമാണ് ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഒരുപാടു ദിവസത്തിനുശേഷം കണ്ട മകനെ വാരിപ്പുണരുന്ന അമ്മയുടെ വികാരത്തോടെ !

കുറച്ചുദിവസത്തിനുശേഷം ജഗദീഷ് ബാബുവിന്റെ ഏകാന്തത തീരെയില്ലാതായി. അദ്ദേഹത്തിനിപ്പോൾ ആ നാൽക്കവലയും ചായക്കടയും മാത്രമല്ല മുഴുവൻ നഗരവും സ്വന്തമായി അനുഭവപ്പെട്ടു. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന് ഇവന്റെ കൂടെക്കൂടെയുള്ള ഈ അണ്ണൻ വിളി അസഹ്യമായി തോന്നിത്തുടങ്ങിയിരുന്നു. പ്രത്യേകിച്ചും അടുത്തുള്ള മേശയിൽ നിന്നുകൊണ്ടുള്ള നീണ്ട വിളി.

"മദൻ ഇവിടെ വരൂ."

"എന്താണ് അണ്ണാ ?"

അണ്ണൻ എന്നുള്ള ഈ കൂടെക്കൂടെയുള്ള വിളി ജഗദീശ് ബാബുവിന്റെ മദ്ധ്യവർഗ്ഗ സംസ്കാരത്തെ മുറിവേൽപ്പിച്ചു. അഹം എന്ന ഭാവം അദ്ദേഹത്തിൽ സട കുടഞ്ഞെഴുന്നേറ്റു.

"അണ്ണാ, ചായയെടുക്കട്ടെ ?"

"ചായ വേണ്ട, നിന്റെ ഓരോ അണ്ണാ", അണ്ണാ എന്നുള്ള പുലമ്പൽ നിർത്താമോ..?

"നിനക്കൊരു പ്രസ്റ്റീജിന്റെ വിചാരം പോലുമില്ലേ" ?

ജഗദീശ് ബാബുവന്റെ മുഖം ക്രോധംകൊണ്ട് ചുവന്നിരുന്നു. വാക്കുകളെ നിയന്ത്രിക്കാൻ അയാൾ പാടുപെട്ടു. മദന് പ്രസ്റ്റീജിന്റെ അർത്ഥം മനസ്സിലായോ എന്തോ ? പക്ഷേ ഒന്നും പറയാതെതന്നെ അവന് എല്ലാം മനസ്സിലായി.

മദൻ ജഗദീശ് ബാബുവിന്റെ പെരുമാറ്റം കൊണ്ട് അത്യധികം വിഷമമുണ്ടായി. മാനേജരോട് തലവേദനയാണെന്നു പറഞ്ഞ് അവൻ അകത്തുള്ള മുറിയിൽ കയറി. അവന് വിതുമ്പൽ അടക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അവൻ ഏങ്ങിയേങ്ങി കരഞ്ഞു. നാട്ടിൽ നിന്ന് വളരെദൂരെ ഇങ്ങനെയൊരവസ്ഥയിൽ ജഗദീശ് ബാബുവിനോട് തോന്നിയ ആത്മബന്ധം സ്വാഭാവികമായ ഒന്നുമാത്രമായിരുന്നു. ഇത്രയും നാളത്തെ പരദേശി ജീവിതത്തിൽ ഇന്ന് അവൻ ആദ്യമായി തന്നെ മടിയിൽകിടത്തി ഉറക്കിയ അമ്മയെയും തമ്മിൽതല്ലിയും ഇണങ്ങിയും കഴിഞ്ഞിരുന്ന ചേച്ചിയേയും കാണാൻ കൊതിച്ചു.

എന്നാൽ വികാരവായ്പ് എപ്പോഴും നിലനില്ക്കുന്നതല്ലല്ലോ ? ഒന്നു നന്നായി കരഞ്ഞുകഴിയുമ്പോൾ മനസ്സിലുള്ള വേദനയൊക്കെ മാറി മനസ്സ് കൂടുതൽ വിവേകത്തോടെ പ്രവർത്തിക്കും. മദൻ വീണ്ടും പഴയതുപോലെ ജോലി ചെയ്തു തുടങ്ങി.

പിറ്റേ ദിവസം ചായക്കടയിലേക്ക പോകുന്ന വഴി പെട്ടെന്നാണ് ജഗദീശ്ബാബു തന്റെ പഴ സ്നേഹിതൻ ഹേമന്തിനെ കണ്ടത്. കടയിൽ ചെന്നപ്പോൾ ജഗദീശ്ബാബു ആംഗ്യം കാട്ടി മദനെ വിളിച്ചു.എന്നാൽ അവൻ അല്പം മടിച്ചു നിൽക്കുന്നതായി അദ്ദേഹത്തിന് തോന്നി. രണ്ടാമത് വിളിച്ചപ്പോഴാണ് മദൻ വന്നത്. ഇന്ന് അവന്റെ മുഖത്ത് ആ പഴയ സന്തോഷം ഇല്ലായിരുന്നു. അവൻ എന്നും ചോദിക്കാറുള്ളതുപോലെ "എന്താണ് അണ്ണാ വേണ്ടത് ?" എന്ന ചോദ്യവും ഒഴിവാക്കിയിരുന്നു. ജഗദീശ് ബാബുവിന് സ്വയം ഓർഡർ കൊടുക്കേണ്ടി വന്നു. രണ്ട് ചായ. രണ്ട് ഓംലെറ്റ് എന്നാൽ ശരി അണ്ണാ, എന്നു പറയുന്നതിനു പകരം "കൊണ്ടുവരാം സർ" എന്നു പറഞ്ഞ് അവൻ നീങ്ങി തികച്ചും അപരിചിതരെ പോലെ.

"കണ്ടിട്ട് മലമ്പ്രദേശത്തുകാരനാണെന്നു തോന്നുന്നല്ലോ". ഹേമന്ത് അനുമാനിച്ചു കൊണ്ടു ചോദിച്ചു.

"ഓ.______," അശ്രദ്ധമായ മറുപടിയോടെ ജഗദീശ്ബാബു സംസാരത്തിന്റെ വിഷയം മാറ്റി.

മദൻ ചായ കൊണ്ടുവന്നു.

"എന്താ നിന്റെ പേര് ?" ഹേമന്ത് ഒരു കൗതുകത്തിന് ചോദിച്ചു.

കുറച്ചു നേരത്തേക്ക് ആരും ഒന്നും സംസാരിച്ചില്ല. മേശക്കു ചുറ്റും കനത്ത മൗനം നിറഞ്ഞുനിന്നു. ജഗദീശ്ബാബു തന്റെ ചായ ഗ്ലാസ്സിൽ നിന്ന് കണ്ണുകൾ ഉയർത്തിയില്ല. മദന്റെ കണ്ണുകളിൽ കഴിഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ ഒന്നൊന്നായി തെളിഞ്ഞു വന്നു. ജഗദീശ്ബാബുവും തന്നോട് പേരു ചോദിച്ചത്.... വീണ്ടും... അണ്ണൻ.... ഇന്നലെ ഞാൻ ഒന്നും കഴിച്ചില്ല.... വീണ്ടും ഒരു ദിവസം.... നിനക്കൊരു പ്രസ്റ്റീജിന്റെ വിചാരം പോലുമില്ലേ ....?

ജഗദീശ്ബാബു മുഖമുയർത്തി മദനെ നോക്കി. അവൻ ഒരു അഗ്നിപർവ്വതം പോലെ പൊട്ടിത്തെറിക്കുമോ എന്ന് തോന്നി.

ഹേമന്ത് അറിയാനുള്ള ആഗ്രഹം കൊണ്ട് ഒന്ന് കൂടി ചോദിച്ചു.

"എന്താണ് നിന്റെ പേര് ?"

"സർ, എന്നെ ബോയ് എന്നാണ് വിളിക്കുന്നത്." ചുരുങ്ങിയ വാക്കിൽ മറുപടിയൊതുക്കി അവൻ മുഖം തിരിച്ചു. ആവേശത്താൽ അവന്റെ മുഖം ചുവന്ന് കൂടുതൽ സുന്ദരമായിരുന്നു.

●

"ഹോതാവിന്റെ അന്തേവാസികളേ. നേരം എപ്പഴേ പുലർന്നിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾക്ക് പ്രകാരം കാണുവാൻ കഴിയാത്തത് പുറത്തെ ഇരുട്ടുകൊണ്ടല്ല. സ്വന്തം കണ്ണിലെ തിമിരം കൊണ്ടാണ്".

'[illegible]' ആനന്ദ്

തിരക്കഥ

ഒരു പരസ്യ ചിത്രത്തിന്റെ തിരക്കഥ

4164, വിനായക് വിജയ്, IX, 14 Yrs

ലൊക്കേഷൻ : ഭാരതഭൂപടത്തിന്റെ തലപ്പത്ത് രക്തത്തിന്റെ ചുവന്ന സിന്ദൂരം ചാർത്തി, ഓരോ നിമിഷങ്ങളും മരണത്തിന്റെ ഭീതിയിൽ തള്ളി നീക്കുന്ന ഭൂമിയിലെ സ്വർഗ്ഗം എന്നറിയപ്പെടുന്ന കശ്മീർ.

തണുത്തുറഞ്ഞ പ്രഭാതം. പതിവുപോലെ നിർഭയം പട്രോളിങ്ങിനിറങ്ങിയ മേജർ രമേശും സംഘവും കടന്നു വരുന്നു. കാതടപ്പിക്കുന്ന ശബ്ദത്തോടെ തന്റെ മുന്നിലെ ജീപ്പ് തകർന്നപ്പോഴാണ് കുറ്റിക്കാട്ടിൽ തീവ്രവാദികളുടെ സാന്നിദ്ധ്യം അവർ മനസ്സിലാക്കിയത്. മാനസികമായി കടുത്ത അങ്കലാപ്പിലായ ഒരു സംഘവുമായി. മേജർ മുന്നോട്ടു നീങ്ങി. അവന്റെ ആക്രമണരീതി മനസ്സിലാക്കാൻ ഒരാൾ തന്റെ പ്രാണൻ ത്യാഗം ചെയ്യണം.

അവരിൽ ഒരുവൻ ആ ഞൊടിയിടയിൽ എടുത്തു ചാടി. ചീറിപ്പാഞ്ഞു വന്ന വെടിയുണ്ടകൾ അവനെ പൊതിഞ്ഞു. പിന്നെ ആ അന്തരീക്ഷം വെടിയൊച്ചകൊണ്ടു നിറഞ്ഞു. അവരിൽ പലരും വീരമൃത്യുവരിച്ചു. ജന്മനാടിനുവേണ്ടി ജീവൻ ത്യജിച്ച അവരെ പ്രണമിച്ച്, രമേശ് മുന്നോട്ടു നീങ്ങുമ്പോൾ അവരിൽ മൂന്നുപേരെ അവശേഷിച്ചുള്ളൂ.

തന്റെ പ്രവൃത്തിയിൽ അഭിമാനിച്ച അവൻ സംതൃപ്തിയോടെ തിരിച്ചു നടന്നു പൊടുന്നനെ ചീറിപ്പാഞ്ഞു വന്ന വെടിയുണ്ടകൾക്കു അവന്റെ ശരീരം അഭയം നല്കി. തന്റെ കൂട്ടാളികൾ വീണെങ്കിലും അവസാന ശ്വാസം വരെ പിടിച്ചു നിന്ന രമേശ് ശേഷിച്ച എല്ലാ തീവ്രവാദികളെയും കാലപുരിയിലേക്കയച്ചു. കൈയിൽ ഒരുപിടി മണ്ണെടുത്തുകൊണ്ട് അവൻ പറഞ്ഞു - "ഭാരത് മാതാ കീ ജയ്" !. ഉദിച്ചുയർന്ന സൂര്യന് അവസാന പ്രണാമമർപ്പിച്ചപ്പോഴും അവന്റെ ഉള്ളിൽ ഒരു സംശയം മാത്രം നിലകൊണ്ടു.

"ബ്ലഡി എന്താ ഇത്ര ചോക്ലേറ്റിയായത് ???"

"മരണത്തിന്റെ വികാരശൂന്യമായ പാറമുഖത്ത് ഒന്നു കൈകൊട്ടിയിട്ടോടിയൊളിച്ചു നടക്കുവാൻ ആർക്കും സന്തോഷമേയുള്ളൂ. ഭീരുക്കളായ ആരുമേ ഒന്നുതൊടാൻ ആഗ്രഹം തോന്നാറുണ്ടല്ലോ. മരണത്തിൽ നിന്ന് എപ്പോഴും ആയിരം കാതം അകന്നുമാത്രം സഞ്ചരിക്കാൻ ആരും ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ലായിരിക്കാം. സുരക്ഷിതമായി മരണത്തെ വല്ലപ്പോഴും കൈകൊട്ടി ഓടിക്കണം. എന്നിട്ട് പരിഹസിച്ച് ഉള്ളിൽ ചിരിക്കണം. തൊട്ടപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന എന്ന ഭയത്തിന്റെ ഒളിയായി പേടിയുടെ ഹൃദയമിടിപ്പ് രൂപം മാറുന്നത് ആസ്വദിക്കണം. കാളപ്പോരുകാർ മുതൽ സർക്കസിലെ ട്രപ്പീസ് കലാകാരന്മാർവരെ എല്ലാവരും..."

'പുള്ളിപ്പുലികളും വെള്ളി നക്ഷത്രങ്ങളും' — സി. രാധാകൃഷ്ണൻ

മൊഴിമുത്തുകൾ

4393, മനുമോൻ വി മാത്യു, IX, 14 Yrs

1. അച്ചടക്കം

സംഘടനാ ശക്തിയാണ്
അതിന്റെ രഹസ്യം അച്ചടക്കത്തിലാണു താനും.
(സ്വാമി വിവേകാനന്ദൻ)

ഐക്യമില്ലാതെ ഒരു രാജ്യത്തിനും നിലനിൽക്കാനാവില്ല
അച്ചടക്കത്തിലൂടെ മാത്രമേ ഐക്യമുണ്ടാവൂ.
(ഇന്ദിരാ ഗാന്ധി)

2. അനുസരണ

അനുസരിക്കുന്നവന് മാത്രമേ
ആജ്ഞാപിക്കാൻ കഴിയൂ.
(എമേഴ്സൺ)

3. അറിവ്

സ്വന്തമായി ആർജിച്ച അറിവിനോളം
ആത്മസംതൃപ്തി നൽകുന്ന മറ്റൊന്നുമില്ല
(ഐൻസ്റ്റീൻ)

അറിവ് ശക്തിയാണ്.
(ബേക്കൺ)

അറിവ് കടന്നുവരാൻ ശ്രമിക്കും
എന്നാൽ ജ്ഞാനമോ അൽപ്പം മടിക്കും.
(ആൽഫ്രഡ് ടെന്നിസൺ)

4. ജ്ഞാനം

ജ്ഞാനം ശക്തിയാണ്.
(ഹോബ്സ്)

ജ്ഞാനം ഒരു നിധിയാണ്
എന്നാൽ പ്രയോഗം അതിന്റെ താക്കോലാണ്.
(തോമസ് ഫുള്ളർ)

ഏറ്റവും ജ്ഞാനിയായ മനുഷ്യന്റെ തലച്ചോറിലും
വിഡ്ഢിത്തത്തിന്റെ ഒരു മൂലയുണ്ട്.
(അരിസ്റ്റോട്ടിൽ)

5. കൃത്യനിഷ്ഠ

വ്യവസായത്തിന്റെ വിജയ രഹസ്യം കൃത്യനിഷ്ഠയാണ്.
(ഗാന്ധി)

ഒരു മിനിട്ടു താമസിച്ചു ചെല്ലുന്നതിലും നന്ന്
മൂന്നു മണിക്കൂർ നേരത്തെ തന്നെ ചെല്ലുന്നതാണ്.
(ഷേക്സ്പിയർ)

6. പുസ്തകം

നല്ല ഗ്രന്ഥം പരിധിയില്ലാത്ത നന്മകളുടെ ചക്രവാളമാണ്
(ഗാന്ധിജി)

പുസ്തകങ്ങളില്ലാത്ത ഭവനം ആത്മാവില്ലാത്ത
ദേഹം പോലെയാണ്.
(സിസറോ)

7. വായന

സാമ്രാജ്യാധിപനായിരുന്നില്ലെങ്കിൽ ഒരു ഗ്രന്ഥശാല
സൂക്ഷിപ്പുകാരനായിരിക്കാനാണെനിക്കിഷ്ടം.
(നെപ്പോളിയൻ)

ശരീരത്തിനു വ്യായാമം എങ്ങനെയോ
അതുപോലെയാണ് വായന മനസ്സിന്.
(റിച്ചാർഡ് സ്റ്റീൽ)

8. വിജയം

വിനയം ശ്രുതമതിയിലുള്ള വിജയത്തിന്റെ താക്കോലാണ്.
(ഗാന്ധിജി)

ശാശ്വതമായ ഏതു നേട്ടത്തിന്റെ പിന്നിലും
അതിസാഹസികതയുടെ ഒരു കഥയുണ്ടാകും.
(മൂർ)

ഏതുവിജയത്തിന്റെയും അടിസ്ഥാനം
നിരന്തര യത്നമാണ്.
([illegible])

9. വിചാരം

നല്ല പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യാൻ നല്ല വിചാരങ്ങൾ
ഉണ്ടായിരിക്കണം.
([illegible])

10. വിനയം

വിനയമാണ് എല്ലാ സൽഗുണങ്ങളുടെയും അമ്മ.
([illegible])

കവിത

വേർപിരിഞ്ഞ ഇണക്കിളികൾ

4505, അരുൺ എസ്, X, 15 Yrs

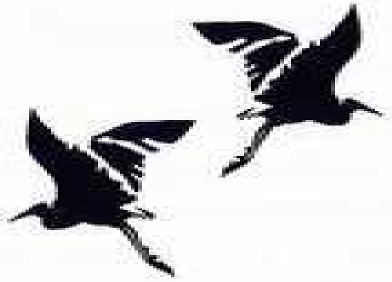

ഒരു ഇതൾ കൊഴിഞ്ഞു
ഒരു ചെടി കരിഞ്ഞു
ഇന്നലെ രാവിന്റെ ഇരുട്ടിൻ
മറവിൽ ഒരു നിഴലായ് ഞാൻ
നിന്നെ തേടിയെത്തി
കണ്ടില്ല....

ഒരു മറാപ്പു കെട്ടിനുള്ളിൽ
ചിതറിക്കിടക്കുന്ന ഓലകൾ മാത്രം
അതിലൊന്നിലെങ്കിലും നീ
എനിക്കായ് ഒരു വരി
കുറിച്ചിട്ടുമെന്നു കരുതി
എല്ലാം വെറുതെ...

ഒരു വിടവാങ്ങലിൽ തീർത്ത
പ്രണയത്തിൻ നോവുകളും
പേറി ഞാനേകനായ്
കൈയ്യിൽ നിൻ പൊട്ടിയ
വള കഷണവുമേന്തി ഞാനിതാ...

മുറിവേറ്റ നെഞ്ചകത്തിൽ
ഒരു പിടിയുപ്പിടാൻ
നിന്റെ കരങ്ങളെത്തേടുന്നു
എൻ മനം
എവിടെ നീ... ?

നർമ്മഭാവന

ശ്രദ്ധിക്കൂ !! ഇതു കേൾക്കൂ

4530, ഷോൺ എം തോമസ്, VII, 12 Yrs

എന്നെ നിങ്ങൾക്കെല്ലാം നന്നായി അറിയാം, എനിക്ക് എന്തെല്ലാം പേരുണ്ടെന്നോ? 'രാത്രി ഭീകരൻ', 'സാമൂഹ്യദ്രോഹി', 'വില്ലാളി വീരൻ'. ഞാൻ പുതുതായി ബസ്സ്റ്റാൻഡിനു സമീപത്തുള്ള ഒരു ചാലിൽ പുതിയ ഇറച്ചിക്കട തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. കടയുടെ പേര് 'ചിക്കൻ ഗുനിയ'.

നിങ്ങൾക്കാർക്കും എന്നെ വേണ്ടെങ്കിലും നിങ്ങളെ ആരെയും എനിക്ക് ഒഴിവാക്കാനാവില്ല. നിങ്ങൾക്കൊക്കെ എനിക്ക് ഇത്രയും സഹായമൊക്കെയേ ചെയ്തു തരാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ. നിങ്ങൾ ഒരു പഴഞ്ചൊല്ല് കേട്ടിട്ടില്ലേ?- 'പോത്തൻ കൊതുകും തന്നാലായത്'. എന്നാൽ കഴിയുന്നതെല്ലാം ഞാൻ ചെയ്യുന്നുണ്ട് എന്നിട്ടും നിങ്ങൾ ഞങ്ങൾക്ക് എന്തൊക്കെ ദ്രോഹമാണ് ചെയ്യുന്നത്? രാത്രിയാകുമ്പോൾ കൊതുകുതിരി കത്തിക്കുക, ചാലുകൾ അടയ്ക്കുക, വെള്ളം കെട്ടിക്കിടക്കാൻ അനുവദിക്കാതിരിക്കുക. നോക്കൂ! ഇതെല്ലാം ഞങ്ങളുടെ വംശനാശത്തിനു തന്നെ കാരണമായേക്കാം.

നിങ്ങൾക്ക് ഞങ്ങളുടെ മേൽ ഒരു ശ്രദ്ധയുമില്ല. ചോര അമിതമായിട്ടുള്ളവരുടെ ചോര കുടിക്കുന്നത് ഞങ്ങളല്ലേ ? ഞങ്ങൾ എന്ത് ദ്രോഹമാണ് ചെയ്യുന്നത് ? ഞങ്ങളെ ഇനിയെങ്കിലും സുഖവാസത്തിനു വിട്ടുകൂടേ ? എന്റെ പേര് മുദ്രാക്ഷണൻ.

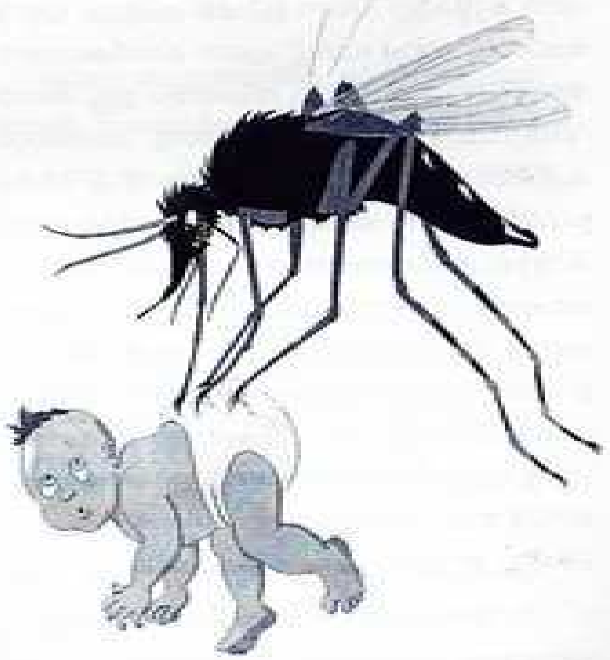

എല്ലാ കൊതുകുകളുടെയും നേതാവായി നിന്ന് കൊണ്ട് ഞാനാണ് ചുവന്ന പുതപ്പിനോട് ഇത്രയും നേരം സംസാരിച്ചത്. എന്റെ സ്വന്തം സ്ഥലം ചാലയിലുള്ള ചെളിക്കുഴിയാണ്.

ഏവർക്കും ശുഭരാത്രി നേരുന്നു....

ആത്മകഥ

മണിയമ്മാവന്റെ ആത്മകഥ

4229, സബിൻ വിൻസന്റ്, X, 15 Yrs

ഞാൻ നിങ്ങൾ പഠിക്കുന്ന ഈ വലിയ സ്കൂളിനു നടുവിലുള്ള ഒരു മണിയാണ്. നിങ്ങൾ കുട്ടികൾക്കെന്നെ മണിയമ്മാവൻ എന്നു വിളിക്കാം. ഞാൻ ജനിച്ചു രണ്ടു മാസത്തിനകം തന്നെ ജോലി ചെയ്തു തുടങ്ങി. ഞാൻ സാധാരണയായി നില വിളിക്കാറാണുള്ളത്. അതുതന്നെയാണ് എന്റെ പണി. കുട്ടികളും പിന്നെ സ്റ്റീഫൻ ചേട്ടനും എന്റെ താടിയിൽ പിടിച്ച് വലിച്ച് എന്നെ കരയിക്കാറുണ്ട്. അതിലെനിക്ക് യാതൊരു വിഷമവും ഇല്ല. ഞാനിവിടെ വന്നിട്ട് 44 വർഷം തികഞ്ഞു. എത്രയെത്ര കുട്ടികൾ എന്റെ മുന്നിലൂടെ ഓടിക്കളിച്ച് നടന്നു പോയിരിക്കുന്നു. അവരുടെ കൊച്ചുകൊച്ചു ദുഃഖങ്ങളും സന്തോഷങ്ങളും ഞാൻ കണ്ടു. അവരൊക്കെ ഇന്ന് വലിയ നിലയിലായി ഞാൻ അന്നും ഇന്നും ഒരു മാറ്റവുമില്ലാതെ ഒരു ചെമ്പുതളികയായി തൂങ്ങിനിൽക്കുന്നു. കുട്ടികളിലേറെ പേർക്കും എന്റെ നിലവിളി കേൾക്കാൻ ഇഷ്ടമാണ്. ക്ലാസ്സുകളിൽ ഉറക്കം തൂങ്ങി ഇരിക്കുന്ന കുട്ടികൾക്ക് എന്റെ നിലവിളി കേൾക്കുന്നില്ലല്ലോ എന്ന് ചിന്തിച്ച് ആധി കൂടുകയാണ്.

എനിക്കു പിന്നാലെ കുറെ സുഹൃത്തുക്കൾ വന്നു. മന്നു ഭക്ഷണശാലയിലെ മണിച്ചേട്ടൻ. മണിച്ചേട്ടന്റെ നിലവിളി എല്ലാ കുട്ടികൾക്കും വലിയ ഇഷ്ടമാണ്. വിശന്നു വലഞ്ഞിരിക്കുന്ന കുട്ടികൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിലവിളി കേൾക്കാൻ കൊതിക്കുന്നു.

മണിച്ചേട്ടൻ വൈദ്യുതി തിന്നാൻ കൊടുത്താൽ മാത്രമേ നിലവിളിക്കാറുള്ളൂ. ആകെ ഒരു പുതുമക്കാരനാണ്.

ഈയിടെ എനിക്കു പകരമായി ഒരു സുഹൃത്തിനെ കൊണ്ടുവന്നു. നമ്മുടെ മണിച്ചേട്ടനെപ്പോലെയാണെയാളും. ഇതുകൊണ്ടുവന്നത് നമ്മുടെ സ്കൂളിലെ ഉയർന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥരാണ്. പക്ഷേ ഈ കൂട്ടുകാരന് വൈദ്യുതി ഇല്ലാത്തപ്പോഴും, അല്ലാത്തപ്പോഴും ഒരു ...മോടി ഇടക്കിടെ ഒരു തകരാറ്. ആ സമയങ്ങ...ളിൽ എന്നെ ഉപയോഗിക്കും.

ഇങ്ങനെ എന്റെ ...സേവനം ഈ സ്കൂളിൽ കുറഞ്ഞ് വരിക...യാണ്. ഇത്രയും നാൾ നിങ്ങൾ എനിക്ക് ഒരു... കൊച്ചു ഭീഷ്മാചാര്യരുടെ സ്ഥാനം തന്നു... ഇനി കുറേനാൾ കഴിയുമ്പോൾ എന്നെ ഉപേ...ക്ഷിക്കുവാനുള്ള സാഹചര്യം ഉണ്ടാകും. ...അന്ന് എന്റെ സ്ഥാനം കാർട്ടർ മാസ്റ്റ...റുടെ ഡമ്പിംഗ് റൂമിലായിരിക്കും. അതു...കൊണ്ടാണ് ഞാനിങ്ങനെ ഒരു ... ആത്മകഥ ഇപ്പോൾ എഴുതുന്ന...ത്. കഴിഞ്ഞ രണ്ടു വർഷങ്ങ... ...ായി ഞാൻ എന്റെ ... ആത്മകഥ എഴുതുന്നു. ...പക്ഷ, വെളിച്ചം ... ...കാണാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ഈ ... ആത്മകഥ എല്ലാ ... കുട്ടി...കാരും സന്തോഷത്തോടുകൂടി സ്വീകരിക്കുമെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നു. ഏവർക്കും നല്ല ഭാവി ഉണ്ടാകട്ടെ !!!

കഥ

ലോന്യ പറഞ്ഞത്....

സന്ധ്യ ആർ
അദ്ധ്യാപിക, മലയാള വിഭാഗം

"വീട്ടിൽ നടക്കുന്ന അസുഖകരമായ സംഭവങ്ങളൊന്നും എന്നെ അറിയിക്കാറില്ല. എന്തോ കുഴപ്പമുണ്ടെന്ന് എനിക്ക് അപ്പോൾ തന്നെ മനസ്സിലാകും. പക്ഷെ അവരൊക്കെ പറയുന്നത് നീ ഇപ്പോഴും ഒരു കൊച്ചു കുട്ടിയാണ്, നിനക്ക് ഒന്നും മനസ്സിലാകുകയില്ല. എന്നാണ്.

മറ്റുള്ളവരുടെ സംസാരം ഒളിച്ച് നിന്ന് കേൾക്കാൻ എനിക്ക് ഇഷ്ടമല്ല. ഞാൻ അങ്ങനെ ഒരിക്കലും ചെയ്യുകയുമില്ല. എന്നാൽ അവർ എന്തോ ഒന്ന് എന്നിൽ നിന്ന് മറച്ചുവയ്ക്കുകയും എന്നാൽ എനിക്ക് അക്കാര്യത്തിൽ അവരെ സഹായിക്കാൻ കഴിയുകയും ചെയ്യുന്ന ചുറ്റുപാടിൽ എന്തു ചെയ്യും? മാത്രവുമല്ല അച്ഛൻ സ്വകാര്യം പറയുന്നത് പോലും വളരെ ഉറക്കെയാണ്. ഞാൻ അതെങ്ങനെ കേൾക്കാതിരിക്കും?" -

-വൈകി ജനിച്ച കുഞ്ഞനുജൻ

ബാല്യത്തിന്റെ നിഷ്ക്കളങ്കതയും കൗമാരത്തിന്റെ ഗാംഭീര്യവും നർമ്മത്തിന്റെ നേരിയ നനവുമുറ്റുന്ന ഭാഷയിൽ ആവിഷ്ക്കരിക്കുന്ന ഈ വരികൾ റഷ്യൻ സാഹിത്യകാരനായ ഡി.അലേക്സിന്റെ 'വൈകി ജനിച്ച കുഞ്ഞനുജൻ' എന്ന കഥാസമാഹാരത്തിലേതാണ്. ബാല്യത്തിൽ നിന്ന് കൗമാരത്തിലേക്ക് അഥവാ ഒരു 'അന്തരാളഘട്ട'ത്തിലേക്ക് കടന്നുവരുന്ന കുട്ടികളുടെ മനോലോകത്തെ സൂക്ഷ്മമായി അനാവരണം ചെയ്തിരിക്കുന്ന കഥയാണിത്. ബാല്യത്തിന്റെ നിഷ്ക്കളങ്കത വിട്ടുമാറാത്ത എന്നാൽ പ്രൗഢതയുടെ വലിയ കോട്ടയിട്ടു നിൽക്കുന്ന ലോന്യ എന്ന പതിമൂന്നുകാരന്റെ ചിന്തകളും സങ്കീർണ്ണതകളും സംഘർഷങ്ങളുമാണ് ഈ കഥയ്ക്ക് ആധാരം.

ലോന്യ അച്ഛനമ്മമാർക്ക് വൈകിയുണ്ടായ കുട്ടിയാണ്. സ്വാഭാവികമായും സ്നേഹവാത്സല്യങ്ങൾ കൊണ്ട് അച്ഛനമ്മമാർ അവനെ വീർപ്പുമുട്ടിക്കുന്നു. എന്നാൽ പതിമൂന്നുകാരനായ ലോന്യ ഏറ്റവുമധികം ആഗ്രഹിക്കുന്നത് സ്വാതന്ത്ര്യമാണ് - മുതിർന്ന കുട്ടിയായിട്ടുള്ള അംഗീകാരമാണ്. കുടുംബാംഗങ്ങളുടെ സ്നേഹത്തിന്റെ സുരക്ഷാവലയത്തിനുള്ളിൽ അവനത് മാത്രം ലഭിക്കുന്നില്ല.

കൗമാരത്തിന്റെ പടി ചവിട്ടുന്ന പതിമൂന്നുകാരന്റെ മാനസിക പ്രപഞ്ചം ആവിഷ്ക്കരിക്കുന്ന കൃതികൾ മലയാള സാഹിത്യത്തിലെന്നല്ല ലോകസാഹിത്യത്തിൽ തന്നെ വളരെ കുറവാണ്. പൊതുവെ പ്രശ്നരഹിതർ എന്നു തോന്നിപ്പിക്കുന്ന ഈ പ്രായക്കാർക്ക് വേണ്ടത് നൽകാൻ പലപ്പോഴും അച്ഛനമ്മമാരും അദ്ധ്യാപകരും മറന്നുപോകുന്നു.

അവനെ ഒന്നു സൂക്ഷിച്ചു നോക്കൂ...

ബാല്യത്തിന്റെ അസ്വാതന്ത്ര്യത്തിൽ നിന്ന് മോചനം നേടി സ്വന്തം കാലിൽ നിൽക്കുന്നതിനുള്ള വ്യഗ്രതയാണ് ഈ പ്രായക്കാർ കാട്ടുന്നത്. തങ്ങൾ

പ്രായം കുറഞ്ഞവരാണെന്നും സാമർത്ഥ്യം കുറഞ്ഞവരാണെന്നും പരിഗണിക്കപ്പെടുന്നത് അവർ ഒട്ടും സഹിക്കുകയില്ല. ശാരീരികമായും മാനസികമായും താൻ വളരുകയാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കുന്ന കുട്ടിക്ക് ഒരു കൊച്ചാക്കലും സഹിക്കാനാവില്ല. മനശ്ശാസ്ത്ര ഭാഷയിൽ പറഞ്ഞാൽ അവർ വ്യക്തിത്വസ്ഥാപനത്തിന് വേണ്ടിയുള്ള സമരത്തിലാണ്. സമപ്രായക്കാരുടെ അംഗീകാരം നേടിയെടുക്കാൻ അവർ ഏതു മാർഗ്ഗവും സ്വീകരിക്കുന്നു. ബുദ്ധിയും അറിവും വികസിച്ചു വരുന്ന ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ പഠന പ്രവർത്തനങ്ങളെ അവൻ ഒരു വെല്ലുവിളിയായി സ്വീകരിക്കുന്നു. സ്വന്തമായ ജീവിതദർശനങ്ങൾ അവർ തങ്ങളുടേതായ രീതിയിൽ കണ്ടെത്തുന്നു.

> "കോസ്മിക്കിന്റെ മൂക്കിടിച്ച് പരത്തണമെന്ന് എനിക്ക് പലപ്പോഴും തോന്നിയിട്ടുണ്ട്. അവനെ മൂന്നുപ്രാവശ്യം ഇടിച്ചിട്ട് ഇങ്ങനെ പറയണം. "ഇത് നിന്റെ അച്ഛന്, ഇത് നിന്റെ അമ്മയ്ക്ക്, ഇത് നിനക്കും! "ഉണ്ണാനിഷ്ടമില്ലാത്ത കുട്ടികളെ ഊട്ടുന്നതുപോലെ."

ഇവിടെ ആറാം ക്ലാസ്സിൽ വന്ന് പന്ത്രണ്ടാം ക്ലാസ്സിൽ പിരിഞ്ഞുപോകുന്ന കുട്ടികളെ നിരീക്ഷിച്ചാൽ മാറ്റത്തിന്റെ ഒരു ചരിത്രഗാഥ തന്നെ പറയാനുണ്ടാകും. സുഖസൗകര്യങ്ങളുടെയും സ്നേഹവാത്സല്യങ്ങളുടെയും സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെയും നടുവിൽ നിന്ന് ഹോസ്റ്റൽ ജീവിതത്തിന്റെ ചിട്ടപ്പെടുത്തലിലേക്ക് വന്നുപെടുന്ന കുട്ടിയുടെ മനസ്സ് കുളത്തിൽ നിന്ന് ചില്ലു ടാങ്കിലെ ശുദ്ധജലത്തിലേക്ക് വന്നു വീഴുന്ന മത്സ്യത്തെപ്പോലെ ആദ്യനാളുകളിൽ പിടഞ്ഞുപോകുന്നു. പതിയെപ്പതിയെ ഗൃഹാതുരത്വത്തിന്റെ ചെതുമ്പലുകൾ കുടഞ്ഞെറിഞ്ഞ് ഒരഭ്യാസിയെപ്പോലെ അവൻ കുതിച്ചുപൊന്തുന്നു.

സ്വന്തം കാലിൽ നിന്നുകൊണ്ട് ജീവിതത്തോട് നേർക്കുനേർക്കുള്ള പോരാട്ടമാണ് അവൻ പരിശീലിക്കുന്നത്. പലതരക്കാരായ സുഹൃത്തുക്കളോട് യോജിച്ചുപോകാനും സ്കൂളിന്റെ പതിവ് നടപടിക്രമങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് ജീവിതത്തെ ക്രമപ്പെടുത്താനും തനിയെ പരിശീലിക്കുന്ന ഈ കുട്ടികൾ കൗമാരത്തിന്റെ പടികൾ അതിവേഗം ചാടിക്കടന്ന് പക്വതയാർന്ന മനസ്സിനുടമകളാകുന്നു.

ഒടുവിൽ .... ഏഴു കുതിരകളെ പൂട്ടിയ വർണ്ണത്തേരിലെ രാജകുമാരനെപ്പോലെ ജീവിതത്തിന്റെ ഔന്നിത്യങ്ങൾ കീഴടക്കിക്കൊണ്ട് അവർ മുന്നേറുന്നത് നാമെത്ര കണ്ടിരിക്കുന്നു. ■

കുട്ടികൾ വളരുകയാണെന്നറിയാതെ അവരെ തങ്ങളുടെ മാറോടണക്കിപ്പിടിച്ച് സുരക്ഷിതത്വം ഉറപ്പാക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്ന അച്ഛനമ്മമാരുടെ പ്രവൃത്തി എങ്ങനെയാണ് ഒരു പതിമൂന്നുകാരനെ ബാധിക്കുക എന്നത് ഭംഗിയായി കഥാനായകനായ ലോനു പറയുന്നു. "ഞാൻ ജീവിതകാലം മുഴുവൻ കുട്ടിയായിരിക്കുന്നതാണ് അവർക്കിഷ്ടം. പക്ഷേ എനിക്കത് ഇഷ്ടമല്ല."

> "ഒടുവിൽ ഞങ്ങൾ യാത്രയായി. തിയേറ്ററിന്റെ പടിവരെ വരാൻ അച്ഛൻ തയ്യാറായി. അദ്ദേഹം എന്റെ കൈ പിടിച്ചു. കിന്റർഗാർഡനിൽ നിന്ന് കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവന്നിരുന്ന കാലത്തെപ്പോലെ ഇപ്പോഴും അദ്ദേഹത്തിന് എന്റെ കൈപിടിച്ചു നടക്കാൻ ഇഷ്ടമായിരുന്നു. സാധാരണ ഞാൻ കൈവിടുവിക്കും. ഒരു പതിമൂന്ന് വയസ്സുകാരൻ കൊച്ചുകുട്ടിയെപ്പോലെ അച്ഛന്റെ കൈയും പിടിച്ചു കൊണ്ട് നടക്കുന്നത് എന്തൊരു നാണക്കേടാണ്"!

ലേഖനം

ബഹിരാകാശ വാഹനങ്ങൾ

ഇന്ന് ! ഇന്നലെ ! നാളെ !

4401, ദീപക് കെ, VIII, 13 Yrs

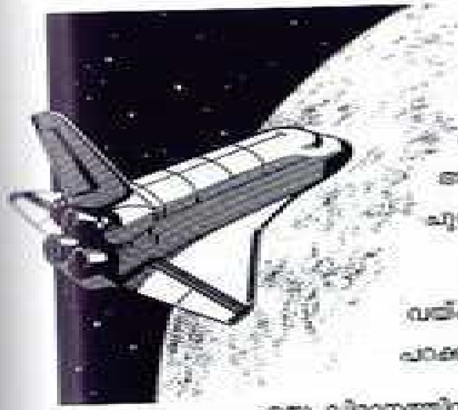

അറ്റമില്ലാത്ത അനന്തമായ നീലാകാശത്തിൽ പറക്കുക എന്നത് മനുഷ്യന്റെ ഒരു കാലത്തെ സ്വപ്നമായിരുന്നു. പണ്ടു കാലത്തുള്ള എല്ലാ മനുഷ്യരും തന്നെ പറവകളെ നോക്കി അത്ഭുതപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടാകാം. അന്നൊക്കെ പട്ടം പറത്തിയാണ് യുദ്ധസന്ദേശം അറിയിച്ചിരുന്നത്. റൈറ്റ് സഹോദരന്മാരാണ് ആദ്യമായി വിമാനത്തിൽ പറന്നത്. അന്നൊക്കെ ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന ഇന്ധനം ചുരുങ്ങിയ സമയം കൊണ്ട് തീരുമായിരുന്നു.

മഹാസമുദ്രങ്ങൾ താണ്ടി ഭൂമിയുടെ ചുറ്റും മണിക്കൂറുകൾക്കുള്ളിൽ വലം വയ്ക്കാൻ പറ്റുന്നത്ര വിമാനങ്ങളുണ്ട് ഇന്ന് നമുക്ക്. പക്ഷേ, ബഹിരാകാശത്തേക്ക് പറക്കാൻ അവയെ കൊണ്ടാവില്ല.

ഏതു വിമാനത്തിനും പറക്കാൻ വായു വേണം. വായുവില്ലാതെ ഒരു വിമാനത്തിനും പറക്കാൻ പറ്റില്ല. ചൈനക്കാരാണ് ആദ്യമായി വെടിമരുന്ന് കണ്ടുപിടിച്ചത്. അതുപയോഗിച്ച് അവർ പല വർണ്ണ വിസ്മയങ്ങളും കാണിച്ചു. അവരാണ് ആദ്യമായി ഇന്ധന റോക്കറ്റുകളുടെ ഉപജ്ഞാതാക്കൾ.

ആദ്യമായി ഭൂമിയിൽ നിന്ന് പുറത്തുവിട്ട ബഹിരാകാശ വാഹനമാണ് സ്ഫുട്നിക് 1.

മേജർ യൂറി ഗഗാറിനാണ് ആദ്യമായി ബഹിരാകാശത്തു പോയത്. അതിനുപുറമെ സ്ഫുട്നിക് 2-ൽ ലെയ്ക എന്ന നായയും, സ്ഫുട്നിക് 3-ൽ ഒരു പരീക്ഷണശാലയും തൊടുത്തുവിട്ടു.

ഇന്ന് നമ്മൾ അനേകം റോക്കറ്റുകൾ തൊടുത്തുവിടാറുണ്ട്. അതൊക്കെ എന്തിനാണെന്നറിയാമോ ? ഭൂമിയുടെ കാലാവസ്ഥയും നമുക്കാവശ്യമായ മറ്റു വിവരങ്ങളും എത്തിച്ചുതരാനും സൗരയൂഥത്തിലെ മറ്റു ഗ്രഹങ്ങളെക്കുറിച്ച് പഠിക്കുവാനും അവയിൽ ഇറങ്ങി വിവരങ്ങൾ ശേഖരിച്ചുകൊണ്ടുവരാനും ഒക്കെ ഇവ നമ്മെ സഹായിക്കുന്നു.

ഒരു സാധാരണ യാത്രാ വിമാനത്തിന് വായുവിന്റെ സഹായമില്ലാതെ പറക്കാൻ കഴിയില്ല. അതുകൊണ്ടു തന്നെ അത് അന്തരീക്ഷത്തിനുള്ളിൽ ഒതുങ്ങി നിൽക്കുന്നു. പക്ഷേ, ഒരു ബഹിരാകാശ വാഹനത്തിന് അന്തരീക്ഷം കീറിമുറിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

ലോകത്തെ ആദ്യത്തെ ബഹിരാകാശ വിനോദ സഞ്ചാരിയാണ് ഡെന്നീസ് ടിറ്റോ. അദ്ദേഹം ഒരു ഉല്ലാസയാത്ര എന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണ് ഈ ജീവൻ മരണ പോരാട്ടത്തിന് തയ്യാറായത്. ഇതിനുപുറമെ അനേകം പേർ ഒരു വിനോദയാത്ര എന്ന് പറഞ്ഞ് ഒരു കൂസലും ഇല്ലാതെ ഇതിനു തയ്യാറെടുക്കുന്നു.

അങ്ങനെ ഒരു കൊച്ചുവിമാനത്തിൽ തുടങ്ങി ഇപ്പോൾ ഭീമാകാരനായ മിസൈലുകളിലാണ് പരീക്ഷണങ്ങൾ വന്നു നിൽക്കുന്നത്. അങ്ങനെ പടിപടിയായി ഓരോ ജന്മവും മനുഷ്യന്റെ പുരോഗതി വർദ്ധിച്ചു വരികയാണ്. ലോകം പുരോഗമിക്കുന്തോറും കൂടുതൽ വികസനവും അതിനുപുറമെ കൂടുതൽ ബഹിരാകാശ സഞ്ചാരികളും ഭൂമിയിൽ നിന്നുണ്ടാകും എന്ന് നമുക്ക് ഉറപ്പിക്കാം.

കവിത

കുട്ടിക്കാലം

4383, ശ്രീരാജ് എസ് രാജീവ്, VIII, 13 Yrs

അന്നൊരു നാൾ ആലിൻചോട്ടിലിരുന്ന്
ഓർത്തു ഞാനെൻ കുട്ടിക്കാലത്തെ

കൂട്ടുകാരൊത്തൊരുമിച്ച് കളിച്ചു രസി
ച്ചാർത്തിമ്പുന്നൊരു കുട്ടിക്കാലം

മഴപെയ്ത് ആറ്റിലെ വെള്ളം കുതിക്കുമ്പോൾ
ചൂണ്ടയൊരുക്കുന്ന കുട്ടിക്കാലം

മാങ്ങപ്പറിക്കുവാൻ മാവേലേറി
പുളിയെറുമ്പിറുക്കുന്ന മാമ്പഴക്കാലം

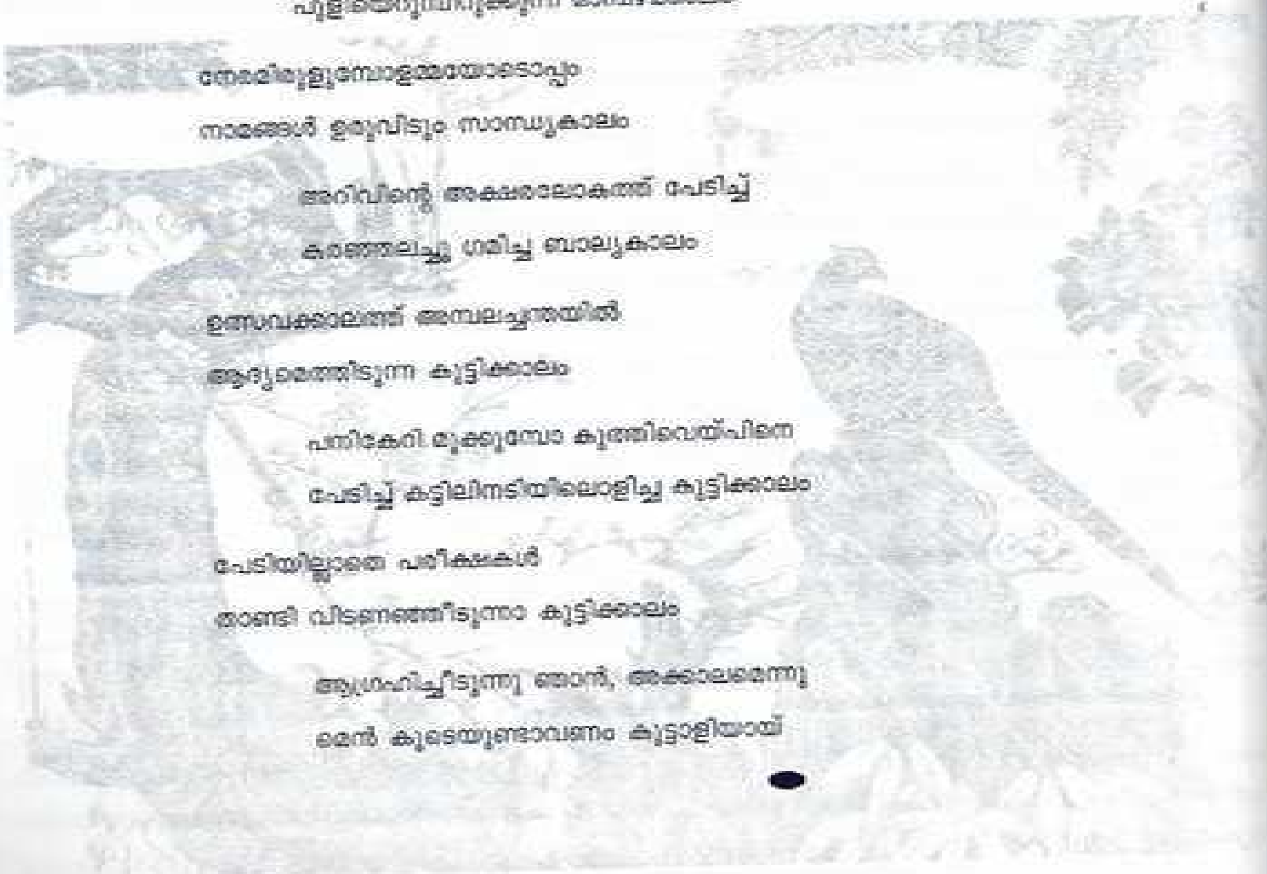

നേരമിരുളുമ്പോളമ്മയോടൊപ്പം
നാമങ്ങൾ ഉരുവിടും സാന്ധ്യകാലം

അറിവിന്റെ അക്ഷരലോകത്ത് പേടിച്ച്
കരഞ്ഞലച്ചു ഗമിച്ച ബാല്യകാലം

ഉത്സവക്കാലത്ത് അമ്പലച്ചന്തയിൽ
ആദ്യമെത്തിടുന്ന കുട്ടിക്കാലം

പനിക്കേറി മുക്കുമ്പോ കുത്തിവെയ്പിനെ
പേടിച്ച് കട്ടിലിനടിയിലൊളിച്ച കുട്ടിക്കാലം

പേടിയില്ലാതെ പരീക്ഷകൾ
താണ്ടി വിടണഞ്ഞിടുന്നാ കുട്ടിക്കാലം

ആഗ്രഹിച്ചീടുന്നു ഞാൻ, അക്കാലമെന്നു
മെൻ കൂടെയുണ്ടാവണം കൂട്ടാളിയായ്

കത്ത്

ആത്മാവിന്റെ അകത്തളങ്ങളിൽ നിന്ന്

3925, അമൽ ബസി, XII, 17 Yrs

പ്രിയസുഹൃത്തേ,

ഒരു മഴക്കാലം കടന്നുപോയതുപോലെ സൈനിക വിദ്യാലയത്തിലെ ഏഴാം വർഷവും കടന്നുപോകുകയാണ്. വേനൽ മഴപോലെ കിട്ടുന്ന സന്തോഷങ്ങളും കർക്കിടകം പോലെ വന്നെത്തുന്ന ദുരിതങ്ങളും എനിക്കിന്നുമായിരിക്കുന്നു. ഇനി എന്നെ കാത്തിരിക്കുന്നത് ഒരു വേനൽക്കാലമായിരിക്കാം. ഏഴു വർഷത്തെ ബന്ധങ്ങളും സൗഹൃദങ്ങളും അകലുമ്പോൾ പിച്ച വയ്ക്കാൻ സഹായിച്ചിരുന്ന കരങ്ങൾ അറുത്തുനീക്കുന്നുവോ എന്നു ഞാൻ ഭയക്കുന്നു. ഇനി ഈ ലോകത്തിന്റെ ജീവിത ശൈലിയിലേക്ക് ഞാൻ വലിച്ചെറിയപ്പെടുകയാണ്. പടിയിറങ്ങുമ്പോൾ 'അരുത് ' എന്ന് തേങ്ങുന്ന ഒരാത്മ സുഹൃത്തിന്റെ വിതുമ്പൽ ഞാൻ കേൾക്കുന്നു. എങ്കിലും സുഹൃത്തേ നാം മനസ്സിലാക്കേണ്ടതിതാണ്. ഈ ബന്ധങ്ങൾക്കും സൗഹൃദങ്ങൾക്കും മതിൽക്കെട്ടുകൾക്കുള്ളിലെ സ്ഥിരതയേയുള്ളു. പടിയിറങ്ങിയാൽ നീയും ഞാനുമിനി ഏകനാണ്. ദിനവും രാത്രിയും സ്ട്രീറ്റ് ലൈറ്റിനടിയിൽ കാണുന്ന മുഖങ്ങൾ ഇനി മായുകയാണ്.

സത്യങ്ങളും ധർമ്മങ്ങളും എന്തുമായിക്കൊള്ളട്ടെ! നമുക്ക് ഈ ഗുരുകുലത്തോടുള്ള കടപ്പാടുകൾ ഏറെയാണ്. പുസ്തകത്താളുകളിൽ നിന്ന് പഠിച്ചതിനപ്പുറം അനുഭവങ്ങൾ നമ്മെ പഠിപ്പിച്ചു. ഒരുപാട് ഓർമ്മകൾ സമ്മാനമായി നല്കി ഈ മാതൃവിദ്യാലയം എന്നെ പറഞ്ഞയക്കുമ്പോൾ എനിക്ക് എന്റെ അനുഭവങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ നിന്ന് പറയാനുള്ളത് ഈ വിദ്യാലയത്തിലെ ഓഡിനറി കേഡറ്റുകളോടാണ്.

ഞാൻ ഒരു ഓസി അഥവാ ഓഡിനറി കേഡറ്റ് എന്ന ചിന്താഗതി നിന്നിലുണ്ടെങ്കിൽ അവിടെ നിനക്ക് തെറ്റി. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഓഡിനറി കേഡറ്റുകളാണ് ഈ സ്കൂളിന്റെ നെടുംതൂൺ. അതെ, ഈ വിദ്യാലയത്തിന്റെ 65 മുതൽ 75 ശതമാനം വിദ്യാർത്ഥികളും ഓഡിനറി കേഡറ്റുകളാണ്. മുകളിൽ ആകാശവും താഴെ കടിച്ചുപറിച്ച നഖങ്ങളും ചിതറിയ നോട്ടുബുക്കുകൾ മാത്രം കണ്ടുവളർന്നവരല്ല നമ്മൾ 'കസാക്സ്'. ഇന്ന് നിങ്ങൾ ഗാലറിപടികളിലെ ദൃക്സാക്ഷികൾ മാത്രമാവാം. പക്ഷെ എന്നും ദൃക്സാക്ഷികൾ മാത്രമാകേണ്ടവരല്ല നമ്മൾ. വിധിഗതികൾ എന്തുമാവട്ടെ, പരിശ്രമങ്ങൾ എന്നും നിനക്ക് പുതിയ പുതിയ അനുഭവങ്ങളായിരിക്കും. ഓസി ആയതിനാൽ ഇനി കളിക്കളങ്ങളോടും സ്റ്റേജ് വേദികളോടും വിടപറഞ്ഞ് പോവുക എന്നല്ല. കഴിയില്ല എന്ന ചിന്താഗതി മാറ്റിവച്ച് എന്തും കഴിയും? എന്തൊക്കെ ആകാം? എന്നതാവണം നമ്മുടെ ചിന്താവിഷയം.

ഇന്ന് ലഭിക്കുന്ന ഓരോ അവസരവും പരമാവധി വിനിയോഗിക്കുക. കാരണം ഇവിടെ അവസരങ്ങൾ വച്ചു നീട്ടുമ്പോൾ പുറത്ത് അത് മത്സരിച്ച് നേടിയെടുക്കേണ്ട അവസ്ഥയാണ്. മഴയ്ക്കായി കാത്തിരിക്കേണ്ട വേഴാമ്പലുകളല്ല നാം. ഓർക്കുക! ഇവിടെ ആരും ആരെയും ഓർഡിനറി കേഡറ്റ്സ് ആക്കുന്നില്ല. മറിച്ച് നമ്മൾ ഈ പാതകൾ സ്വയം സ്വീകരിച്ചതാണ്. ഇന്നത്തെ ഈ ലോകത്തിന് പല മുഖങ്ങളും ഒരു മുഖച്ഛായയുമാണ്. അതുകൊണ്ട് ഇനി ലോകത്ത് പതറാതെ പിടിച്ചു നിൽക്കാൻ നീ മനസ്സിലാക്കേണ്ടതായ ഒന്നുണ്ട്. ഈ വിദ്യാലയത്തിലെ ഓരോ അനുഭവങ്ങളും ഓരോ

പാഠങ്ങളാണ്. ഈ പാഠങ്ങളോരോന്നും പിന്നീട് നിനക്ക് പടവുകളാവും. ആ പടവുകൾ നിന്നെ നിന്റെ ലക്ഷ്യത്തിലേക്ക് നയിക്കും. പാതയേതുമാകട്ടെ സത്യവും ധർമ്മവും ഉൾക്കൊണ്ട് നീ മുന്നേറുക!

പാതയിലെ മുൾച്ചെടികൾ നിനക്കായി വഴിമാറും. അവ നിന്റെ പാതയിൽ പുഷ്പ പരവതാനി വിരിക്കും. കാരണം നിന്റെ പാതകൾ മനസ്സിലാക്കുന്നു നീ ജീവിതപ്പടവുകൾ കയറിയത് ഒരു കസാക്ക് ആയിട്ടാണ്. അതുകൊണ്ട് ഇനി ചിന്തകളെയും വിചാരങ്ങളെയും മാറ്റിവയ്ക്കുക. തിരിച്ചറിവിന്റെ സ്നാനപ്പെടലിന് തയ്യാറെടുക്കുക!

ഉണർവ്വിന്റെ രശ്മികളെ നിന്നിലേക്ക് പകർത്തുക. വിജയം നിന്റെ കൈകളിലാണ്. കൂടുവിട്ട് പറന്നിറങ്ങുമ്പോൾ ഉയരങ്ങളിൽ പറന്നുപൊങ്ങാൻ നമ്മളെ ഓരോരുത്തരേയും ഈശ്വരൻ അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ എന്ന് നമുക്ക് പ്രാർത്ഥിക്കാം.

അങ്ങനെ അനുഭവങ്ങളുടെയും, ഓർമ്മകളുടെയും പാഠങ്ങളുടെയും സമ്മാനക്കെട്ടുകൾ കൈയ്യിൽ ഏല്പിച്ച് യാത്രയാക്കുന്ന എന്റെ മാതൃവിദ്യാലയത്തിന് നിറഞ്ഞ മനസ്സോടെ എന്റെ വന്ദനം.

ജയ് സൈനിക് സ്കൂൾ !!

കവിത

ആശുപത്രിക്കിടക്കയിലെ തിരിച്ചറിവ്

4007, നന്ദകിഷോർ, XII, 17 Yrs

ഒരു ഫെബ്രുവരി 8
പതിവുപോലെ അച്ഛനോടൊപ്പം സ്കൂളിലേക്കുള്ള യാത്ര....
റോഡുമുറിച്ചു കടക്കുമ്പോഴുണ്ടായ അപകടം...
കണ്ണുകളിൽ ഇരുട്ട്..., അമ്മയുടെ നിലവിളി...
ബോധക്കേട്, തുന്നിക്കെട്ടൽ, തുളച്ചു കയറുന്ന വേദന...

ആശുപത്രിയിൽ....
ചുറ്റും രോഗികൾ, വേദനിക്കുന്നവർ...
നിലവിളികൾ, ഞരക്കങ്ങൾ
മരണത്തിനോടുള്ള പോരാട്ടങ്ങൾ
ശവത്തിന്റെ മരവിപ്പ്
ദുഃഖം ഘനീഭവിച്ച തണുപ്പ്...

ഈ വേദനകൾക്കിടയിൽ
ഒരു കുത്തിക്കെട്ടിന്റെ വേദന
വേദനയല്ലാതാകുന്നത് അറിഞ്ഞു

ആശുപത്രി വിടുമ്പോൾ
കൂടെക്കൂടിയ ഗുണപാഠം പറഞ്ഞു:
"ദുഃഖങ്ങളെ, വേദനകളെ
താരതമ്യത്തിന്റെ പട്ടികയിൽ വയ്ക്കൂ....
അവ അലിഞ്ഞ് ഇല്ലാതാകും."

കഥ

സഫലമായ ആഗ്രഹം

4472, വിശാൽ കൃഷ്ണൻ, VII, 12 Yrs

സന്തോഷത്തോടെ സൂരജ് വിമാനത്തിൽ കയറിയിരുന്നു. അവന്റെ ആഗ്രഹം സഫലമായിരുന്നു. ചെറുപ്പത്തിലേ പൈലറ്റാവണമെന്നാശിച്ചിരുന്ന സൂരജ് ഇന്നൊരു പൈലറ്റാണ്. ടെസ്റ്റ് കഴിഞ്ഞ് ആദ്യമായി വിമാനം പറത്തുകയാണ്. എല്ലാവരും കയറി. സൂരജ് പ്രാർത്ഥിച്ചു. വിമാനം പതുക്കെ പറന്നുയർന്നു. തിരുവനന്തപുരം എയർപോർട്ട് കഴിഞ്ഞ് ഏകദേശം കഴക്കൂട്ടത്തെത്തിയെന്നു തോന്നുന്നു. അതാ തന്റെ പഴയ സൈനിക് സ്കൂൾ! സന്തോഷമടക്കാനായില്ല. ഒരു വലിയ ഗ്രൗണ്ടിൽ കുറച്ചുപേർ കളിക്കുന്നു. പക്ഷേ ഏതു ഗ്രൗണ്ടാണെന്നു മനസ്സിലായില്ല.

വിമാനം തിരുവനന്തപുരം കഴിഞ്ഞു. ഇപ്പോൾ കന്യാകുമാരിയുടെ മുകളിലാണ്. അതാ തിരുവള്ളുവരുടെ പ്രതിമ ഉയർന്നു നിൽക്കുന്നു. ഏഴാം ക്ലാസ്സിൽ ടൂറുപോയതോർത്തു. ഒന്നുകൂടെ ചെറുപ്പമായിരുന്നെങ്കിൽ! സ്കൂളിൽ തിരിച്ചുപോകാമായിരുന്നു. വള്ളത്തോൾ ഹൗസിൽ കളിച്ചതും പണിഷ്മെന്റ് എടുത്തതുമെല്ലാം എന്തു രസമായിരുന്നു! പെട്ടെന്ന് സൂരജിന് തന്റെ സ്ഥാനം ഓർമ്മവന്നു. താൻ എത്ര കഷ്ടപ്പെട്ടാണ് ഈ സ്ഥാനത്ത് എത്തിയത്.

പെട്ടെന്ന് കുറച്ച് യാത്രക്കാർ എഴുന്നേറ്റ് തോക്ക് ചൂണ്ടി കാണിച്ചു. അവർ വിമാനറാഞ്ചികളായിരുന്നു. പതിനെട്ടടവ് പ്രയോഗിച്ചാലും രക്ഷയില്ല. തടിവച്ച ഒരു തടിയൻ തന്റെ നേരെ തോക്കു ചൂണ്ടി നിൽക്കുകയാണ്. ഒന്നും ചെയ്യാനാകുന്നതിന് മുമ്പേ വിമാനത്തിന്റെ നേതൃത്വം അവർ ഏറ്റെടുത്തു കഴിഞ്ഞു. ഒടുവിൽ ദീർഘനേരത്തെ പറക്കലിനുശേഷം എവിടെയോ വാതിൽ തുറന്നു താഴേക്കു ചാടി. തല കീഴായി വന്നു ലാൻഡ് ചെയ്തു. വീണത് നടുറോഡിലാണ്. ഹയ്യോ ! എന്ന് വിളിച്ചു. കണ്ണുതുറന്നപ്പോൾ ഒരു ബോർഡ് കണ്ടു 'പാകിസ്ഥാൻ'. ഞാൻ അലറി വിളിച്ചു കൊണ്ട് ഉരുണ്ടുവീണു. എന്തോ ഒരു ശബ്ദം കേൾക്കുന്നുണ്ട്. വിമാനത്തിന്റെ ഇഞ്ചിന്റെ മുഴക്കമായിരിക്കും.

അല്ല! അത് അടുത്ത് കിടക്കുന്ന വിഷ്ണുവിന്റെ കൂർക്കംവലിയാണ്. കട്ടിലിനടിയിൽ നിന്ന് പതുക്കെ എഴുന്നേൽക്കുമ്പോൾ ശരീരമൊക്കെ നന്നായി വേദനിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഭാഗ്യം ആരും കണ്ടില്ല. കട്ടിലിൽ കയറികിടന്നു സ്വപ്നത്തിന്റെ ബാക്കി കാണാൻ ശ്രമിക്കുകയായിരുന്നു. ധീരോദാത്ത നായകനെ പോലെ സൂരജ് അതാ എഴുന്നേറ്റുവരുന്നു......

"പാതിരാവിൽ വിറക്കുന്ന വിരലോടെ, പതറുന്ന കാലുകളോടെ നടക്കുമ്പോൾ താൻ കുഞ്ഞായി അമ്മയുടെ ഗർഭപാത്രത്തിലേക്ക് തിരിച്ചു ചെന്നു. അങ്ങനെ കഴിഞ്ഞ ചിന്തകളിൽ നിന്ന് പിതൃക്കളെ പുനർജീവിപ്പിച്ച് അവരിലൂടെ ഗർഭപാത്രങ്ങളിലൂടെ കാലത്തിലൂടെ താൻ തിരിച്ചു നടന്നു. ആ പ്രക്രിയയിൽ തന്റെ പേരുകളും ജാതികളും കൊഴിഞ്ഞു വീണുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. യുദ്ധഭൂമിയിലെ കുതിരകളുടെയും മനുഷ്യരുടെയും ഇടയിൽ കിടന്നുകൊണ്ട് ഖുറാനും ഗീതയും ഉരുവിട്ടുകൊണ്ട് താൻ പടവെട്ടി."

'ദില്ലി' — മുകുന്ദൻ

കവിത

സ്നേഹപൂർവ്വം......

ദീപ ആർ വി എം
അദ്ധ്യാപിക മലയാള വിഭാഗം

എന്നും......
എനിക്കെന്നും പ്രിയപ്പെട്ടവൾ
ഇടറുന്നൊരീണമായ് എന്നിൽപ്പടർന്നവൾ
തിളയ്ക്കുന്ന മണ്ണിന്റെ ദാഹമറിഞ്ഞവൾ
കാടിന്റെ രോദനം കണ്ടു പകച്ചവൾ
കദനങ്ങളൊക്കെയും നെഞ്ചിലേറ്റുന്നവൾ
തകരുന്നപെണ്മയ്ക്കായ് നിലവിളിച്ചോൾ
എന്നെന്നറിയില്ല ഈ പിഞ്ചുഹൃദയത്തിൽ
ഒരു നേർത്ത തേങ്ങലായ് കൂടു കൂട്ടി
ഇനിയീ മനസ്സിൽ കവിതയില്ലെന്നോരോ
നേരിന്റെ നോവുകൾ ആർത്തിരമ്പി
കോലക്കുഴലിന്റെ മൗനം നിറച്ചോരാ
കണ്ണന്റെ രാധ തൻ കണ്ണീർക്കയങ്ങളിൽ
കണ്ടു ഞാൻ ആർദ്രത, കിനിയുന്ന സ്നേഹത്തിൻ
ബാഷ്പധാര!!
ഇടറുന്ന പാദങ്ങൾ ഗർവ്വിൻ ചതുപ്പിലേ-
ക്കാഴ്ന്നിറങ്ങുമ്പോഴും മദിക്കുന്ന ലോകം!
ഉയരുന്നു ... പാപബോധത്തിൻ നിലവിളി
അലറിക്കരയുന്നൊരെൻ മുന്നിൽ മോക്ഷമായ്
ഈ ശാന്തിഗീതങ്ങൾ!
തെരുവിന്റെ മൂലയിൽ കുഞ്ഞിനെയെറിയുന്നു,
കരയുന്ന, പെണ്ണിനെ കൊത്തുന്ന വന്യമാം കണ്ണുകൾ
ഒക്കെയും കണ്ടു നിൻ കണ്ണുകൾ കത്തുന്നു
രോഷമെരിയുന്നു, കറുക്കുന്നു വാക്കുകൾ
ഒറ്റച്ചിറകുമായ് നോവിന്റെ പാട്ടുമായ്
പിടയുന്നൊരമ്മക്കിളിയുടെ മാനസം
വാക്കുകൾ... കുളിരുന്നു ... അമ്മ തൻ സ്പർശം...
രാത്രിമഴ പോലെ... സാന്ത്വനഗീതമായ് ....
വിറയാർന്നൊരാഗീതമെനിക്കു കേൾക്കാം
ഉരുകുന്ന നെഞ്ചിൻ മിടിപ്പു കേൾക്കാം
വിടർന്നുപൂക്കൾ .... കൊഴിയുന്നു കാലം
ഏറ്റു പാടാനെനിക്കാകുമോ?
ഈ ഭൂമിഗീതങ്ങൾ
ശാശ്വത സ്നേഹമായ്!!

ചിന്തനം

വന്ദനം

3986, കെവിൻ മണ്ണി, XII, 17 Yrs

സ്കൂൾ മാഗസിനുവേണ്ടി ഒരു 'ആർട്ടിക്കിൾ' വേണം. സമ്മാനങ്ങളൊക്കെയുണ്ട്. അല്ലെങ്കിലും സ്വന്തം പേരിൽ എന്തെങ്കിലും അച്ചടിച്ചു വരുന്നതിൽ തന്നെ ഒരു സുഖമില്ലേ ? ഇതൊക്കെ പറയാം. പ്രസിദ്ധീകരിക്കണമെങ്കിലും സമ്മാനം കിട്ടണമെങ്കിലും സാഹിത്യം എന്നു വിളിക്കാവുന്നതുവേണ്ടേ -അനുവാചകന് അരോചകമായി തോന്നാത്ത എന്തെങ്കിലും വേണ്ടേ? 'ആറാംതമ്പുരാനി'ലെ മോഹൻലാലിന്റെ ഡയലോഗ് ഞാനിവിടെ ആവർത്തിക്കുകയാണ്. "ഊരുതെണ്ടിയുടെ ഒറ്റക്കിടയിൽ എന്തുണ്ടാകാൻ ?" പിന്നൊന്നുണ്ട്. പഴയ 'മ' പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളിലും മറ്റും വായിച്ചിട്ടുള്ള ഏതെങ്കിലും ഒരു കഥ ഇടിച്ചു പിഴിഞ്ഞ് ഇഞ്ചപരുവമാക്കി കൊടുക്കാം... ഛെ! അത്രയും തരം താഴണോ..? വേണ്ട!

ഇങ്ങനെ ഓരോന്നാലോചിച്ച് പരസ്പരബന്ധം പുലർത്താത്ത അക്ഷരക്കൂട്ടങ്ങളും കുത്തിക്കുറിച്ച് ഒരു മയക്കത്തിലേക്ക് വഴുതി വീണത് ഞാനറിഞ്ഞില്ല. പി.ഒ.പിക്ക് ചീഫ് ഗസ്റ്റ് ആരാണെന്നറിയാമോ... ? എന്ന് ആരോ ചോദിച്ചപ്പോഴാണ് ഞാൻ ഉറക്കം തെളിഞ്ഞത്. "ആ... ദൈവത്തിനറിയാം" എന്ന് പറഞ്ഞ് ഉറക്കം കെടുത്തിയവനേയും പ്രാകി പുസ്തകവും പേനയും അടച്ചുവച്ച് വീണ്ടും കിടന്നപ്പോഴാണ് മറ്റാരോ അതേ ചോദ്യം ആവർത്തിച്ചത് കേട്ടത്. ഒരു ഞെട്ടലോടെ ഞാനോർത്തു ശരിയാണ്. അടുത്ത മാസം പി.ഒ.പി, മോഡൽ എക്സാം, സ്റ്റഡി ലീവ്, സി.ബി.എസ്.ഇ അതോടെ സംഭവ ബഹുലമായ ഏഴുവർഷം അവസാനിക്കുകയാണ്. നീണ്ട ഈ കലാലയ ജീവിതത്തിന് തിരശ്ശീല വീഴുകയാണ്.

കലാലയമോ വിദ്യാലയമോ, എന്ന് ഒരാളെങ്കിലും ഇപ്പോൾ ചിന്തിച്ചിട്ടുണ്ടാവാം. അതേ... ഇതൊരു വിദ്യാലയം മാത്രമല്ല, കലാലയവും ഗുരുകുലവും എല്ലാമാണ്. ജീവിതമെന്തെന്നറിയാതെ മാതാപിതാക്കളിൽ നിന്നകന്ന് ഇവിടെയെത്തിച്ചേരുന്ന പത്തുവയസ്സുകാരന് മാതാവും പിതാവും ഗുരുവും മിത്രവുമൊക്കെയായി, അവന്റെ ജീവിതനൗകയെ അതിവേഗം ബഹുദൂരം മുന്നോട്ട് കൊണ്ടുപോകുന്ന ഒഴുക്കും കാറ്റുമായി ഈ സരസ്വതീക്ഷേത്രം നിലകൊള്ളുന്നു. അമ്പതോളം വർഷത്തിന്റെയും നാലായിരത്തിൽപരം വിദ്യാർത്ഥികളുടെയും പ്രൗഢഗംഭീരമായ പാരമ്പര്യത്തോടെ തലയുയർത്തി നിൽക്കുന്നു.

പക്ഷേ ഇതൊക്കെ എഴുതുമ്പോൾ മനസ്സിന്റെ അകക്കോണുകളിലെവിടെയോ ഒരു വിങ്ങൽ. ജി. ശങ്കരക്കുറുപ്പിന്റെ 'എന്റെ വേളി' എന്ന കവിതയിലെ ഈരടിയാണ് എനിക്കോർമ്മ വരുന്നത്.

"വിരഹത്തിലല്ലാതെ ലാവണ്യം സമഗ്രമായി
നിരവദ്യമായി കാണുവാൻ കഴിവീല"

പത്താം ക്ലാസ്സിൽ വച്ച് കവിയെ മനസ്സാ ശപിച്ചുകൊണ്ട് അലങ്കാരവും ലക്ഷണവും കാണാപ്പാഠം പഠിച്ചപ്പോഴൊന്നും കാണാത്ത കാവ്യഭംഗി ഈ വരികളിൽ ഇന്നെനിക്ക് ആസ്വദിക്കാൻ കഴിയുന്നു. മധുരമുള്ള ഒരു നൊമ്പരം പോലെ. ഈ വിദ്യാലയം എനിക്ക് നൽകിയതെന്തെന്ന് വർണ്ണിക്കാൻ വാക്കുകളും നന്ദി തീർക്കാൻ ഈ ജീവിതവും മതിയാകില്ല.

എന്റെ വിദ്യാലയം എന്റെ ലോകമാണ്. എന്റെ തറവാടാണ്. വീട്ടിൽ നിന്ന് പോകാൻ മടിച്ച പത്തു വയസ്സുകാരനിൽ നിന്ന് ഇവിടത്തോട് വിടപറയാൻ വിതുമ്പുന്ന പതിനേഴു വയസ്സുകാരനിലേക്കുള്ള എന്റെ വളർച്ചയെ ഒരു സിനിമയിലൂടെയെന്ന പോലെ ഞാനിന്ന് കാണുന്നു. ഒപ്പം ഈ വിദ്യാലയത്തോടും ഇവിടുത്തെ ഗുരുഭൂതരോടുമുള്ള അഗാധമായ കടപ്പാടും ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നു. എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ വിങ്ങൽ ഒ.എൻ.വി.യുടെ വരികളിലൂടെ ഞാൻ കുറിക്കുന്നു.

"ഒരു വട്ടം കൂടിയാ പഴവിദ്യാലയ
തിരുമുറ്റത്തെത്തുവാൻ മോഹം..."

ഇനിയും മുഷിപ്പിക്കുന്നില്ല. നിർത്തുന്നു. എന്റെ വിദ്യാലയമേ വിട...! ഒപ്പം ഒരായിരം ആശംസകളും അഭിവാദ്യങ്ങളും. പിന്നെ തീർത്താൽ തീരാത്ത നന്ദിയും കടപ്പാടുമായി.ഞാൻ യാത്രചോദിക്കുന്നു.

ലേഖനം

കേരളം

4366, ആദിത്യ നാരായണൻ ആർ, IX, 14 Yrs

കേരളം നമ്മുടെ നാടാണ്. കേരങ്ങളുടെ നാട്. കേരളം എന്നു പറഞ്ഞാൽ ഭാരതത്തിലെ ഏറ്റവും കൂടുതൽ സാക്ഷരതയുള്ള സംസ്ഥാനവുമാണ്. ഭാരതത്തിലെ മറ്റ് സംസ്ഥാനങ്ങൾക്കെല്ലാം ഒരു മാതൃകയാണ് കേരളം. ഇന്ന് വികസ്വര രാജ്യത്തിലെ ഒരു വികസിത സംസ്ഥാനമെന്ന് തന്നെ നമുക്ക് കേരളത്തെ വിശേഷിപ്പിക്കാം.

ഇന്ന് ലോകത്തിലെ വിനോദസഞ്ചാര കേന്ദ്രങ്ങളുടെ പട്ടികയിൽ നൂറ്റി നാൽപ്പത്തൊൻപതാം സ്ഥാനത്താണ് കേരളം. കേരളത്തിലെ കോഴിക്കോട്, എറണാകുളം, തിരുവനന്തപുരം എന്നീ നഗരങ്ങൾ വികസിത നഗരങ്ങളെ പോലെയാണ്. ഈ മൂന്ന് നഗരങ്ങളിലും അന്താരാഷ്ട്ര വിമാനത്താവളങ്ങളും ഉണ്ട്.

ലോകം മുഴുവൻ ഇന്ന് രോഗങ്ങളുടെ പട്ടികയിൽ അഞ്ചാമത്തേതെന്നും പറഞ്ഞ് വാഴ്ത്തിപ്പാടുന്ന ആയുർവേദത്തിന്റെ ഉത്ഭവം കേരളത്തിൽ നിന്നാണ്. ഇതൊക്കെ കേരളത്തിന്റെ ഇന്നത്തെ മുഖമാണ് പണ്ട് കേരളത്തിന് വേറൊരു മുഖമുണ്ടായിരുന്നു. ആ മുഖത്തിലൂടെ നമുക്കൊന്ന് കണ്ണോടിച്ചുനോക്കാം.

പണ്ട് കേരള പച്ചപ്പിന്റെയും, സമ്പൽസമൃദ്ധിയുടെയും പര്യായമായിരുന്നു. കേരളം എന്നു കേട്ടാൽ ആരുടെയും മനസ്സിലേക്ക് ഓടിവരുന്ന ചില കാര്യങ്ങളുണ്ട്. പച്ചപ്പാടങ്ങൾ, പഴമയുടെ ചരിത്രമോതുന്ന ഇല്ലങ്ങൾ, പുഴകൾ, മലകൾ ഇവയൊക്കെ. കലകളുടെ കാര്യത്തിലും നാം പ്രധാനസ്ഥാനത്താണ്. കഥകളിയും, ചാക്യാർകൂത്തും, മോഹിനിയാട്ടവും ഓട്ടംതുള്ളലുമൊക്കെ അടങ്ങുന്നതായിരുന്നു നമ്മുടെ കലാരൂപം. പഴശ്ശിരാജയുടെയും വേലുത്തമ്പി ദളവയുടെയും രക്തവും, കാലിപ്പാടും പതിഞ്ഞ മണ്ണാണ് നമ്മുടേത്. എല്ലാ മതവിശ്വാസികളും ഒരേ കുടുംബത്തിലെ അംഗങ്ങളെപ്പോലെ വിഹരിക്കുന്ന മണ്ണ്. ഞാറും നട്ട്, തുലാവർഷത്തിലെ ആദ്യമഴയെയും കാത്തിരിക്കുന്ന കർഷകന്മാരുടെ മണ്ണ്.

ഉദയസൂര്യൻ ഉദിക്കുന്നതിന് മുൻപ് കുളിച്ച് ഈറനുടുത്ത് അമ്പലത്തിൽ പോയി നെറ്റിയിൽ ചന്ദനവും തൊട്ട് കൈയ്യിൽ പ്രസാദവുമായ് തിരിച്ചുവരുന്ന മലയാളി മങ്കമാരും, ഉമ്മറത്ത് മുറുക്കാനും ചവച്ച് ചാരുകസേരയിൽ ഇരിക്കുന്ന അപ്പൂപ്പൻമാരുടെയും നാട്. പരശുരാമൻ മഴുവെറിഞ്ഞ് ഉണ്ടായതെന്ന് വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്ന ഈ കൊച്ചു നാടിനെ ദൈവത്തിന്റെ സ്വന്തം നാടെന്നാണ് വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത്.

വസന്തകാലം വന്നെത്തുമ്പോൾ നിറയെ പൂത്തുലഞ്ഞ മരങ്ങളും കൊയ്യാൻ പാകത്തിൽ നെൽക്കുലകളുമായി നിൽക്കുന്ന പാടങ്ങളും തേൻ നുകരാൻ പൂക്കളിൽ വണ്ടുകളും വർണ്ണശബളമായ പൂമ്പാറ്റകളും വന്നിരിക്കുന്ന ആ രംഗം നമ്മളെ കോൾമയിർ കൊള്ളിക്കുന്ന ഒന്നാണ്.

വളരെ വിപുലമായ രീതിയിലാണ് നാം പണ്ട് ആഘോഷങ്ങളിൽ പങ്കുചേർന്നിരുന്നത്. നീളത്തിൽ കീറിയ വാഴയിലയിൽ, അവിയലും, ഓലനും, പപ്പടവും, ചോറും, സാമ്പാറും, അടപ്രഥമനും ഒക്കെയുള്ള സദ്യ ഒരുക്കിവച്ച് മുറ്റത്ത് പൂക്കളവും ഇട്ട് ഓണക്കോടിയും ഉടുത്ത് ഹിന്ദുക്കൾ ഓണം ആഘോഷിക്കുമ്പോൾ മുപ്പത് ദിവസം നോമ്പ് നോറ്റ് മുസ്ലീങ്ങൾ ഈദ്-ഉൽ-ഫിത്ർ ആഘോഷിക്കുന്നു. ക്രിസ്ത്യാനികളാകട്ടെ വീടിന് മുന്നിൽ നക്ഷത്രവും തൂക്കി ഡിസംബർ ഇരുപത്തിയഞ്ചിന് ക്രിസ്തുവിന്റെ പിറന്നാൾ ആഘോഷിക്കുന്നു. എന്നാൽ നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ഇന്ന ആഘോഷം ഇന്ന കൂട്ടർക്ക് എന്നില്ല. എല്ലാ ആഘോഷങ്ങളിലും കേരളത്തിലെ എല്ലാ ജനങ്ങളും ഒരുപോലെ പങ്കെടുക്കുന്നു.

ഐതിഹ്യങ്ങളുടെ ഒരു കലവറ തന്നെയാണ് നമ്മുടെ ക്ഷേത്രങ്ങൾ. ആ ക്ഷേത്രങ്ങളിലാകട്ടെ അനേകമനേകം പ്രതിഷ്ഠകൾ. നാൽപ്പത്തിനാല് നദികൾ ഒഴുകുന്ന നമ്മുടെ ഈ നാട് ഒരു പുണ്യഭൂമി തന്നെയാണ്. എഴുത്തച്ഛന്റെയും പഞ്ചസാരയുടെയും, ചെറുശ്ശേരിയുടെയും ഒക്കെ തൂലികകളിൽ നിന്നും ഉടലെടുത്ത ദിവ്യകാവ്യങ്ങളും രചനകളും മലയാള സാഹിത്യത്തിന് അളവറ്റ സംഭാവനകൾ നൽകിയിട്ടുണ്ട്.

ഇതൊക്കെയായിരുന്നു നമ്മുടെ കേരളത്തിന്റെ പഴയ മുഖചിത്രം. എന്നാൽ ഒരിക്കലും ഒരു നാടിനോ, പ്രദേശത്തിനോ, സംസ്ഥാനത്തിനോ, രാജ്യത്തിനോ എന്നും ഒരുപോലെയിരിക്കാൻ കഴിയുകയില്ല. അതിന് പുരോഗതിയുടെ പാതയിലൂടെ സഞ്ചരിച്ചേ തീരൂ. ഇതുപോലെ തന്നെയാണ് നമ്മുടെ കേരളവും. അതിവേഗം, ബഹുദൂരം എന്ന തത്വവുമായി മുന്നോട്ട് നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന കേരളത്തിന് അതിന്റെ സംസ്കാരത്തെ കാത്തുസൂക്ഷിക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല. ആഗോളവത്ക്കരണം എന്ന നടപടി സ്വീകരിച്ചതോടെ കേരളത്തിന്റെ പഴയ മുഖചിത്രമാണ് നാം മായ്ച്ചുകളയുന്നത്. നമ്മുടെ ചുറ്റുപാടു നാം നിരീക്ഷിക്കുകയാണെങ്കിൽ കൃഷിസ്ഥലങ്ങൾക്കും നാലുകെട്ടുകൾക്കും പകരം നാം ഇന്ന് കാണുന്നത് അംബരചുംബികളായ കെട്ടിടങ്ങളാണ്. അതിനാൽ നമ്മുടെ സംസ്കാരങ്ങൾക്കൊന്നും ഒരു കളങ്കവും തട്ടിക്കാതെ തന്നെ കേരളം മുന്നോട്ട് നീങ്ങുമെന്ന് നമുക്ക് പ്രതീക്ഷിക്കാം.

"ഒക്കെയും മറന്നൊന്നിനിപ്പാടുവാൻ
ഒട്ടുനേരമൊരുമിച്ചിരിക്കുവാൻ
എത്തി നാമീപ്പഴയ സത്രത്തിന്റെ
ഭിത്തിയിൽ നിഴൽച്ചിത്രങ്ങളായി നാം"

പാടുവാൻ നാം മറന്നുപോയ്! ഒന്നുമിയാടുവാനും കഴിയാതിരുന്നു പോയ് !
സാന്ത്വനമായി നമ്മൾക്കിടയിലെ
സാന്ദ്ര മൗനമധുര സംഗീതമായ് !
വേർപിരിയുവാനാകില്ല,യീയൊത്തു
ചേരലെത്ര മധുരമെന്നോർത്തു നാം.

'ഭൂമി ഗീതങ്ങൾ' ഒ.എൻ.വി

കഥ

പ്രതീക്ഷിതം

4693, അച്ചു എ, XI, 16 Yrs

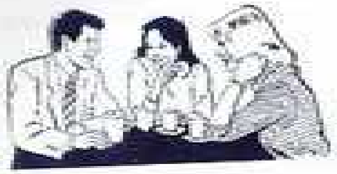

എക്സലൻസി ബാറിന്റെ മൂലയിലുള്ള ടേബിളും ചെയറും എന്തിനൊക്കെയോ വേദിയാവുകയായിരുന്നു. ചിന്തകൾ അതിരുകളും ഭാവന വരമ്പുകളും പിന്നിട്ട് മറിയവേ സുദർശനൻ കുപ്പിയൊന്ന് കാലിയാക്കിയിരുന്നു. സുദർശനൻ- നഗരത്തിലെ സ്ഥിരം സഞ്ചാരിയും അഭ്യസ്ത വിദ്യനായ തൊഴിൽ രഹിതനും ആയിരുന്നു-ആറ് മാസം മുൻപ് വരെ. ഇന്നയാൾ ചെറിയൊരു മുതലാളി തന്നെയാണ്. തട്ടകം മറ്റൊന്നുമല്ല റിയൽ എസ്റ്റേറ്റ്.

വളരുന്ന നഗരത്തിലെ തളരുന്ന ചെറിയ കച്ചവടങ്ങൾ-അതായിരുന്നു സുദർശനന്റെ ദിവ്യദർശനത്താൽ അനുഗ്രഹീതമായത്. തകർന്ന കച്ചവടവും കടത്തിൽ മുങ്ങിയ കച്ചവടക്കാരനും. കടകൾ മൂന്നെണ്ണം ചെറിയ തുകയ്ക്ക് വാങ്ങി സുദർശനൻ മറിച്ചു വിറ്റു. പ്രഥമോദ്യമത്തിൽ തന്നെ ലക്ഷം നാല് കൈയ്യിൽ വന്നു. പിന്നെയും കച്ചവടങ്ങൾ പലതും നടന്നു. പലതിനും വേദി എക്സലൻസി തന്നെയായിരുന്നു.

ഇന്നും ലക്ഷ്യം മറ്റൊന്നുമായിരുന്നില്ല. കക്ഷി വരുന്നതും കാത്തിരിക്കുകയായിരുന്നു സുദർശനൻ. അതിനിടയിലാണ് പതിവുപോലെ കുപ്പിയൊന്ന് കാലിയാക്കിയത്. കക്ഷി എന്നാൽ സ്വന്തം മുതൽ വിൽക്കാൻ വരുന്നവൻ തന്നെ മറ്റാര്? ഇടപാടുകൾക്ക് എക്സലൻസി തന്നെ വേദിയാകുന്നത് സുദർശനന്റെ ഒരു ട്രേഡ്മാർക്ക് തന്നെയാണ്. സുദർശനന്റെ അർദ്ധബോധാവസ്ഥയും അബോധാവസ്ഥയും തങ്ങൾക്ക് ഗുണം ചെയ്യുമെന്ന് കക്ഷികളും ചിന്തിച്ചിട്ടുണ്ടാവും. സുദർശനചിന്ത നോട്ടുകെട്ടുകൾക്ക് മുകളിലൂടെ അലയുകയായിരുന്നു. ചിന്തകളുടെ നൈരന്തര്യം പൊട്ടിച്ചുകൊണ്ട് പോക്കറ്റിലെ മൊബൈലിൽ ഒരു മിസ്കാൾ വന്നു. മിസ്കാൾ എന്ന ആവശ്യത്തിന് വേണ്ടിമാത്രം മൊബൈൽഫോൺ കൊണ്ട് നടന്നിരുന്ന അയാൾ ഒരിക്കലും ഒരു മിസ്കാളിന്റെയും വഴിതേടി പോയിട്ടില്ലായിരുന്നു.

അങ്ങനെയൊക്കെ മജീഷ് തന്നെയായിരുന്നു എന്ന് ഉറപ്പായിരുന്നെങ്കിലും സുദർശനൻ തിരികെ വിളിച്ചില്ല. മജീഷ് - അദ്ദേഹമാണ് ഇന്നത്തെ കക്ഷി. നഗരത്തിലെ ബിസ്സിനസ്സ് തകർന്ന വ്യാപാരിയുടെ മകൻ. തൊഴിൽ രഹിതൻ. അഭ്യസ്തവിദ്യൻ. അച്ഛന്റെ തകർന്ന കച്ചവടം പച്ചപിടിപ്പിക്കാൻ, കടവിറ്റ് പുതിയതൊരെണ്ണം തുടങ്ങാൻ തന്നെയായിരുന്നു അവന്റെ തീരുമാനം.

മജീഷ് എക്സലൻസിയുടെ വാതിൽക്കലെത്തി. സുദർശനന്റെ ഹീറോഹോണ്ട സൂപ്പർ സ്പ്ലെൻഡർ അതിവെയിലിൽ കുളിച്ച് നിൽക്കുന്നത് മജീഷ് കണ്ടു. സുദർശനനെ തിരക്കി ബാറിലെത്തുമ്പോഴും സുദർശനന്റെയടുത്ത് വിലപേശി കാശ് കുറെ തട്ടാൻ എന്തൊക്കെയാണ് മാർഗ്ഗമെന്നായിരുന്നു മജീഷിന്റെ ചിന്ത.

മജീഷ് സുദർശനനെ കണ്ടെത്തി. അതേമേശയിലിരുന്നു. പതിവ്പോലെ സുദർശനൻ കക്ഷിക്ക് ഒരു സ്മാൾ ഓഫർ ചെയ്തു. സാധാരണ കക്ഷികളെപ്പോലെ മജീഷ് നിരസിക്കുകയും ചെയ്തു. മജീഷിന്റെ പൊടിപ്പും തൊങ്ങലും കൊണ്ട് ഡെക്കറേറ്റ് ചെയ്ത സ്ഥലവർണ്ണന സുദർശനൻ ഒട്ടും തന്നെ വിശ്വസിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല. കടയും സ്ഥലവും കണ്ടുകളയാം എന്നായി രണ്ടാളും. സുദർശനന്റെ സ്പ്ലെൻഡർ മജീഷിനെയും കൊണ്ട് കട നിൽക്കുന്ന കപ്പിത്താൻസ് സ്ക്വയറിലേക്ക് പാഞ്ഞു. പഴകിയ കട പെയിന്റടിച്ച് വൃത്തിയാക്കിയതിന്റെയും അറ്റകുറ്റപ്പണികൾ നടത്തിയതിന്റെ കണക്കും, കിട്ടാൻ പോകുന്ന പണത്തിന്റെയും പുതിയ ബിസ്സിനസ്സിന്റെയും കണക്കുകൾ മജീഷിന്റെ മനസ്സിലൂടെ മിന്നിമറയുകയായിരുന്നു. മജീഷിനെ പറ്റിച്ച് കുറെ പണം തട്ടിയെടുക്കാനുള്ള വിദ്യകൾ സുദർശനന്റെ മനസ്സിൽ ആനന്ദത്തിന്റെ തിരയിളക്കം തന്നെ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു.

സുദർശനന്റെ വയറ്റിലായ ഒരു കുപ്പി തലയിലെത്തിയപ്പോഴേക്കും സുദർശനന്റെ ദർശനം മങ്ങിവന്നു. സുദർശനന്റെ സ്പ്ലെൻഡർ എതിരെവന്ന ടാങ്കർ ലോറിയുമായി ഒരു ഹെഡ് ഓൺ കൊളിഷൻ. മജീഷിന്റെ ബോധം അപ്പോഴേ പോയി, ടാങ്കർ ലോറിയും. സുദർശനൻ അർദ്ധബോധാവസ്ഥയിലായിരുന്നെങ്കിലും നൂറിലേക്ക് ഒരു മിസ്കാൾ വിടാൻ മാത്രം ബോധവാനായിരുന്നു. പക്ഷേ തിരികെ ഒരു കാളും വന്നില്ല, മിസ്കാൾ പോലും. ആളൊഴിഞ്ഞ ആ കോണിലേക്ക് പോലീസ് പട്രോളിംഗ് ഗ്രൂപ്പെത്തിയപ്പോഴേക്കും രണ്ടാത്മാക്കളും രണ്ട് വഴിക്ക് പോയിരുന്നു! ●

ചെറുകഥ

ആ പാട്ടു പിന്നെയും..

4288, രഞ്ജിത് കെ വിനോദ്, IX, 14 Yrs

ഇനിയും വന്നില്ലല്ലോ......

എന്തു പറ്റി ?. ആ ചുവന്നു തുടുത്ത മുഖത്ത് ദുഃഖം നിഴലിച്ചു. അവൻ ഈ ഒരേയൊരു ഇരിപ്പ് തുടങ്ങിയിട്ട് മണിക്കൂറൊന്നായി. ഒന്നു കാണാൻ.

ആ പാട്ട് ഒന്നു കൂടി കേൾക്കാൻ. അവന്റെ ഉള്ളിൽ ഒരു കൊടുങ്കാറ്റടിയ്ക്കുകയാണ്. എന്നും ഒറ്റയ്ക്ക്. പഠിത്തത്തിലാണെങ്കിൽ പോരാ. കലാ-കായിക ഇനങ്ങളിൽ താൽപ്പര്യവുമില്ല. ആരോടും ചങ്ങാത്തമില്ല. എന്നുവച്ച് ആരോടും വെറുപ്പുമില്ല. വലിയ മോഹങ്ങളോ, മനക്കോട്ടയോ ഒന്നുമില്ല. അദ്ധ്യാപകർക്കു മുന്നിൽ ചീത്തപ്പേരില്ലാത്ത ഒരു കുട്ടി - അത്രമാത്രം.

അതെ, അതാണ് ഗോകുൽ.

തികച്ചും അവിചാരിതമായിട്ടാണ് അവന് ആ കൂട്ടുകാരനെ ലഭിച്ചത്. വാലൻ ടിക്കു. കേൾക്കുമ്പോൾ അതിശയം തോന്നുന്നുണ്ടാവും. അതെ, വാലൻ ടിക്കു. കക്ഷി ഒരു ദേശാടനക്കിളിയാണ്.

"ഏയ്, ഉണ്ണീ, എന്താ ഒരാലോചന ?."

"വരൂ, വല്ലതും കഴിക്കാൻ നോക്ക്."

അമ്മയാണ്. ഒട്ടും തന്നെ വിശപ്പില്ല. "ഞാൻ പിന്നീട് കഴിച്ചോളാം". അവൻ പറഞ്ഞു. ടിക്കുവിന്റെ കൂടെയാണ് എല്ലാം പതിവ്. കറുപ്പിൽ ചാര കലർന്ന നിറം. ഭംഗിയാർന്ന നീല നയനങ്ങൾ. ചുണ്ടിൽ ചെമപ്പിന്റെ അധിനിവേശം. നീളമുള്ള വാലിന്റെ അറ്റത്ത് പച്ച നിറം. എങ്ങും പരക്കുന്ന വിഷാദഗാനം ആലപിക്കാനുള്ള കഴിവ്. അങ്ങനെയങ്ങനെയൊത്തിരി. അതാണ് അവന്റെ വാലൻ ടിക്കു.

ഏതോ മുജ്ജന്മബന്ധം കൊണ്ടായിരിക്കാം അവർ തമ്മിൽ അടുത്തത്. ദിവസങ്ങൾക്കുള്ളിൽ ആ സൗഹൃദത്തിന് ആഴവും പരപ്പും വർദ്ധിച്ചു. പെട്ടന്നായിരുന്നു അവന്റെ ജീവിതയാത്രയിൽ വ്യത്യാസം കണ്ടു തുടങ്ങിയത്.

പഠനത്തിലും കലാ-കായികത്തിലും മികവ്.

ക്ലാസ്സിൽ എപ്പോഴും മിടുക്കൻ.

അദ്ധ്യാപകർക്ക് പ്രിയങ്കരൻ.

പതിവുപോലെ കൃഷ്ണലാൽ സാറ് ക്ലാസ്സിലെത്തി. ദേശാടനക്കിളികളെക്കുറിച്ചായിരുന്നു സാറിന്റെ അന്നത്തെ ക്ലാസ്സ്. ദേശാടനക്കിളികളുടെ ഒരു നീണ്ട ചാർട്ടു തന്നെ സാറ് പ്രദർശിപ്പിച്ചു. ചാർട്ടിന്റെ ഹൃദയഭാഗത്തായി തന്റെ വാലൻ ടിക്കു സ്ഥാനം പിടിച്ചിരിക്കുന്നത് അവൻ കണ്ടെത്തി. 4
'പാലസ്തീനിയൻ ബേഡ് 'എന്ന് ചുവടെ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. ഈശ്വരാ ....! അക്രമപരമ്പരകളുടെ നാട് ! വിധ്വംസക പ്രവർത്തകരുടെ താണ്ഡവനാട്. യുദ്ധക്കൊതിയന്മാരുടെ നരനായാട്ട്. എങ്ങും തകർന്നടിഞ്ഞ കെട്ടിടങ്ങൾ. ഭൂതമോ, ഭാവിയോ ആഗ്രഹങ്ങളോ ഇല്ലാത്ത പിഞ്ചോമനകൾ ! ചോരക്കറ ഉണങ്ങാത്ത നഗരവീഥികൾ.

ശാന്തിമന്ത്രത്തിന്റെ നടുവൊടിഞ്ഞ നിരാലംബരുടെ നാട്.

"പലസ്തീൻ പലസ്തീൻ" അപ്പോൾ

എങ്ങു നിന്നോ ആ പാട്ട് അരികിലെത്തി. അതെ, അതു തന്റെ വാലൻ ടിക്കു തന്നെ. ഇടിവെട്ടും-വെള്ളും അവൻ ഓർമ്മകളിൽ നിന്നുണർന്നു. പാടവരമ്പിലൂടെ, പുൽമേട്ടിലൂടെ, തെങ്ങിൻ തോപ്പിലൂടെ, റബ്ബർ കാടുകളിലൂടെ,- അവൻ ആ ഗാനത്തെ പിന്തുടർന്നു.

പക്ഷേ സുഹൃത്തിനെ കണ്ടെത്താൻ അവനു കഴിഞ്ഞില്ല. നിരാശയോടെ വീട്ടിലേക്കു മടങ്ങവേ, കാണാമറയത്തെങ്ങുനിന്നോ ആ പക്ഷി ശോക ഗാനം ആലപിച്ചുകൊണ്ടേയിരുന്നു.

○

കവിത

എന്റെ വേദനകൾ

4031, ശ്രീനാഥ്, XII, 17 Yrs

സ്വപ്നങ്ങളെ താലോലിച്ച കുറ്റത്തിന്
വധശിക്ഷ വിധിക്കപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞു.
തുടങ്ങിവച്ച കടങ്കഥ മുഴുവിക്കാനാകാതെ
കാറ്റും യാത്ര പറഞ്ഞ് പിരിയുകയായി.
പച്ചിലക്കാടുകൾ തേങ്ങുന്നത്
ഇപ്പോഴും മുഴങ്ങി കേൾക്കുന്നുണ്ട്.........
ചീവീടുകൾ ചിലയ്ക്കുന്നതുമിപ്പോൾ
അലോസരം വളർത്തുന്നുണ്ട്.
കണക്കുകളെല്ലാം പറഞ്ഞൊതുക്കാതെ
കടങ്ങളെല്ലാം പറഞ്ഞൊതുക്കാതെ
പാപങ്ങളുടെ നൂൽപ്പാലം
കടന്നവർ പോയി ....
മഴവില്ല് പറയുന്നതിതാണ്
സ്നേഹം ചേമ്പിലക്കുള്ളിലെ
നൃത്തം മാത്രം.
സുഹൃത്ത്.
മുട്ടക്കുള്ളിലെ നേർത്ത പാടപോലെ
ബോധബന്ധങ്ങൾക്കിടയിൽ
നനുത്ത ആവരണങ്ങൾ.
അസഹിഷ്ണുതയുടെ കടൽക്കാറ്റിൽ
അവകൂടിത്തകർന്നു പോകുമ്പോൾ
സ്നേഹത്തിനും സ്നേഹ ശൂന്യതക്കുമിടയിലെ
അലിവിന്റെ പാളികളൊരുപക്ഷേ
ഊർന്നു പോകുമായിരിക്കും.
അപ്പോൾപ്പിന്നെ വേദനകളെക്കുറിച്ച്
ഇനി എന്തു പാടുവാനാണ് ?

നർമ്മഭാവന

കാമുകിക്കൊരു പ്രേമലേഖനം...

4297, നിതിൻ സിജോ ആർ എൽ, IX, 14 Yrs

ഞാനൊരു പ്രേമലേഖനം എഴുതാൻ പോവുകയാണ്. ഇത് എന്റെ ആദ്യത്തെ അനുഭവമാണ്. ദൈവം സഹായിച്ചാൽ ഇത് അവസാനത്തെ അനുഭവമാകില്ല. ശരി തുടങ്ങാം. പ്രിയപ്പെട്ട ....

ഇപ്പോഴത്തെ സ്റ്റൈലനുസരിച്ച് ഒരു പാട്ടിൽ തുടങ്ങാം. "സുന്ദരിയേ വാ ... എൻ വെണ്ണിലവേ വാ". ഇതുവച്ചു തുടങ്ങാം. അതെ, ഞാൻ ൯-ാം ക്ലാസ്സിലായതേയുള്ളു. എന്താ, ൯-ാം ക്ലാസ്സിൽ പഠിക്കുന്ന പിള്ളേർക്ക് കാമുകി ഉണ്ടായിക്കൂടേ? എനിക്ക് ഒരു കാമുകിയുണ്ട്.

എന്റെ കാമുകിയുടെ പേരറിയാമോ? ഇല്ല. കണ്ടിട്ടുണ്ടോ? ഉണ്ടോ എന്ന് ചോദിച്ചാൽ ഉണ്ട്, കാണാറുമുണ്ട്, പക്ഷെ വല്ലപ്പോഴും. സംസാരിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്ന് എന്നോട് ചോദിക്കരുത്. അപ്പോൾ ആ പെൺകുട്ടിയെ എന്റെ കാമുകിയെന്ന് വിളിക്കാമോ? അറിയില്ല എന്നാലും അവളെന്റെ കാമുകിയാ.

അവളോടൊന്ന് സംസാരിക്കാൻ പറ്റിയെങ്കിൽ എന്ന് ഞാൻ ആഗ്രഹിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ സന്ദർഭത്തിന് വേണ്ടി ഞാൻ അലഞ്ഞിട്ടുമുണ്ട്. (ഈ വരിക്ക് മോഹൻലാലിന്റെ ഡയലോഗുമായി ഒരു സാദൃശ്യവുമില്ല കേട്ടോ.)

അങ്ങനെ അവളോടൊന്ന് സംസാരിക്കാൻ ഞാൻ എന്റെ കൂട്ടുകാരന്റെ സഹായം തേടി. അവനെ ഒരു ഹംസമാക്കണം എന്നായിരുന്നു എന്റെ മനസ്സിൽ. പക്ഷെ അതിന് സാധിച്ചില്ല. എന്നാലും അവൻ എന്നെ സഹായിച്ചു. എന്തിനും ഏതിനും എന്റെ കൂടെയുണ്ടായിരുന്നു. ഒരു ദിവസം എനിക്ക് അവളോട് സംസാരിക്കാൻ ഒരു ചാൻസ് ഉണ്ടാക്കിത്തന്നു. പക്ഷെ എനിക്കു പേടിയായി. പേടി മാത്രമല്ല നാണവും. വെറും ഒരു പേടികൊണ്ട് എനിക്ക് ആ ചാൻസും മിസ്സായി. അവൻ എനിക്ക് പുതിയ ഒരു പേരും ഇട്ടു. അല്ല, ഇതു വായിച്ചുകഴിയുമ്പോൾ ആർക്കായാലും എന്നെ അങ്ങനെ വിളിക്കാൻ തോന്നും. 'പേടിത്തൂറി'!

അവസാനം എനിക്കുവേണ്ടി അവൻ അവളോട് സംസാരിച്ചു. അവൻ എന്തായിരിക്കും പറഞ്ഞത്? അറിയില്ല. പക്ഷെ ഒടുവിൽ ... 'തൂണും ചാരി നിന്നവൻ പെണ്ണും കൊണ്ടുപോയി' എന്നു കേട്ടിട്ടില്ലേ? അതാണ് സംഭവിച്ചത്.

> "ഓർമ്മകളും മുറിവുകളും വേദനകളും കൊണ്ടല്ലേ ജീവിതത്തെ ഒരു യുവാവ് തിരിച്ചറിയുന്നത്? അതെ. അങ്ങനെ എവിടെയോ വായിച്ചത് [illegible] പറയുന്നു. എന്നാൽ യുദ്ധത്തിൽ എപ്പോഴും ഓർമ്മിക്കുന്ന ഒരു യോദ്ധാവിനെ ചരിത്രത്തിൽ എവിടെയാണ് കണ്ടിട്ടുള്ളത്, വിധിയുടെ ഭയാനകത?"
>
> 'അരൂപിയുടെ മൂന്നാം പ്രാവ്' — പെരുമ്പടവം ശ്രീധരൻ

കഥ

ഒരു സിനിമാസ്റ്റൈൽ പ്രേമകഥ

4277, ആഷിക് നബി, XII, 17 Yrs

12 മണിക്കുള്ള രാജധാനി എക്സ്പ്രസ്സും പോയി കഴിഞ്ഞു. അവന്റെ പ്രതീക്ഷാ ദീപത്തിന്റെ പ്രകാശം കുറഞ്ഞു. "അവൾ വരാതിരിക്കില്ല. തീർച്ചയായും വരും." അവന്റെ മനസ്സ് മന്ത്രിച്ചു. 2 മണിക്കുള്ള മദ്രാസ് മെയിലിൽ കൂടി പ്രതീക്ഷയർപ്പിക്കാൻ അവൻ തീരുമാനിച്ചുറച്ചു. ക്ഷീണം അവന്റെ കണ്ണുകളെ തളർത്തിയിരിക്കുന്നു.

ജീവിതത്തിന്റെ നിയന്ത്രണമില്ലാത്ത ഓട്ടത്തിൽ എപ്പോഴോ ഒരു പട്ടാളക്കാരനായവനാണ് വിജയ്. ഏകാന്തതയിൽ വായന മാത്രമായിരുന്നു ആശ്വാസം. അങ്ങനെ ഇരിക്കെയാണ് ലൈബ്രറിയിൽ നിന്നുകിട്ടിയ "The turn" എന്ന പുസ്തകത്തിന്റെ ആൻസി എബ്രഹാം ജോർജ് എന്ന യുവ നോവലിസ്റ്റിനെ അഭിനന്ദിച്ചുകൊണ്ട് അവനൊരു കത്തയച്ചത്. മാസങ്ങളോളം മറുപടിയുണ്ടായില്ല. ഒടുവിൽ അവന് മറുപടി കിട്ടി. തൂലികാ സൗഹൃദത്തിനായി ആൻസി എന്ന ആ യുവതി വിജയ്യെ ക്ഷണിച്ചിരിക്കുന്നു. ആ സൗഹൃദബന്ധം വളർന്നു. എപ്പോഴോ അതൊരു പ്രണയമായി വിജയ്യുടെ മനസ്സിൽ തളിരിട്ടു. അത് തുറന്നു പറഞ്ഞാൽ ആ ബന്ധം നഷ്ടപ്പെടുമെന്ന് അവനു തോന്നി. അതിനാൽ കുറെക്കാലം അവനത് മനസ്സിൽ താലോലിച്ചിട്ടിരുന്നു. ഒടുവിൽ മനസ്സിന്റെ കടിഞ്ഞാൺ വിട്ട സമയത്ത് അവനത് അവളെ അറിയിച്ചു. അതോടുകൂടി അവൾ മറുപടികൾ നിർത്തി. അവന്റെ മനസ്സിലെ ചെറിയ പൂന്തോട്ടം കരിഞ്ഞു തീർന്നു. മദ്യത്തിന്റെ ലഹരിയിൽ അവനവന്റെ ജീവിതം ഹോമിക്കാൻ തുടങ്ങിയ സമയത്താണ് അവന് ആൻസിയുടെ മറുപടി കത്ത് കിട്ടിയത്. അവൾക്ക് അവനെ ഇഷ്ടമാണെന്നും ഒന്നിച്ചു ജീവിക്കാൻ താത്പര്യമാണെന്നും അതിനാൽ ഇതുവരെ ഒരു നോക്ക് കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത അവൾ മഞ്ഞ ചുരിദാറും ചുവന്ന റോസാപ്പൂവുമായി ബോംബെ റെയിൽവേ സ്റ്റേഷനിൽ കാത്തുനിൽക്കാമെന്നും ഒരു ഫോട്ടോ പോലും അയച്ചുതരാൻ കഴിയാത്തതിൽ വിഷമമുണ്ടെന്നും കത്തുവഴി അറിയിച്ചു. മാർച്ച് 31-ന്റെ പൊൻപുലരിക്കായി അവൻ കാത്തിരുന്നു. ട്രെയിന്റെ നീട്ടിയുള്ള ചൂളംവിളികേട്ടാണ് അവൻ ഉണർന്നത്. അല്പസമയത്തിനുള്ളിൽ അവൻ സ്വബോധം വീണ്ടെടുത്തു. അവൻ പ്ലാറ്റ്ഫോമിലേക്ക് നീങ്ങി.

ട്രെയിനിന് പുറത്തിറങ്ങുന്ന ഓരോ യുവതിയിലും അവന്റെ കണ്ണുകൾ പരതി. മഞ്ഞ ചുരിദാറിട്ട ഒരു യുവസുന്ദരിയിൽ അവന്റെ കണ്ണുകൾ പതിഞ്ഞു. പരൽമീനിനെപ്പോലെയുള്ള കണ്ണുകൾ, നിലാവ് പ്രതിബിംബിക്കുന്ന കവിളുകൾ, ഞാവൽപ്പഴം പോലെയുള്ള ചുണ്ടുകൾ, വെണ്ണക്കൽ ശില്പം പോലെയുള്ള അവളുടെ ശരീരത്തിന് മഞ്ഞ ചുരിദാർ അലങ്കാരമായിരുന്നു. ഒരു ഞെട്ടലോടെയാണവൻ മനസ്സിലാക്കിയത് അവളുടെ കയ്യിൽ റോസാപ്പൂവില്ല. നെയ്തുകൂട്ടിയ സ്വപ്ന മാളികയിലേക്ക് ആകാശം ഇടിഞ്ഞു വീഴുന്ന വേദന അവനിലുണ്ടായി. പെട്ടെന്നാണ് പ്ലാറ്റ്ഫോമിൽ ആരെയോ പ്രതീക്ഷിച്ചു നിൽക്കുന്ന മഞ്ഞച്ചുരിദാറിട്ട ചുവന്ന റോസാപ്പൂവുമായി നിൽക്കുന്ന കറുത്തുമെലിഞ്ഞ ഒരു പെൺകുട്ടിയെ കണ്ടത്. ആദ്യം കണ്ട പെൺകുട്ടിയായിരുന്നാൽ കൊള്ളാമായിരുന്നു എന്നവൻ ഒരു നിമിഷം ആഗ്രഹിച്ചുപോയി. എങ്കിലും എങ്കിലും തന്റെ ദുഃഖപൂർണ്ണമായ ജീവിതത്തിൽ ഒരു കൈതന്നു സഹായിച്ച ആ പെൺകുട്ടിയെ ഇരുകൈകളും നീട്ടി സ്വീകരിക്കുവാൻ അവൻ തയ്യാറായി അവളെ സമീപിച്ചു.

പെൺകുട്ടി : താങ്കളുടെ പേര് വിജയ് എന്നാണോ ?

വിജയ് : അതെ

പെൺകുട്ടി : കുറച്ച് മുൻപ് ഈ ഗേറ്റുവഴി കടന്നുപോയ ആൻസി എന്ന മഞ്ഞ ചുരിദാറിട്ട പെൺകുട്ടി താങ്കൾക്കു നൽകാനായി തന്നതാണ് ഈ റോസാപ്പൂവ്. അവളെ ഇഷ്ടമായെങ്കിൽ പുറത്ത് റെസ്റ്റോറന്റിൽ അവൾ താങ്കൾക്കായി കാത്തു നിൽക്കുന്നുണ്ട്.

ട്രെയിൻ ആരവത്തോടെ സ്റ്റേഷൻ വിട്ടകലുന്നു. സ്റ്റേഷൻ മാസ്റ്റർ അവരുടെ ജീവിതത്തിന് നേരെ പച്ചക്കൊടി നീട്ടി.

●

Art & Craft

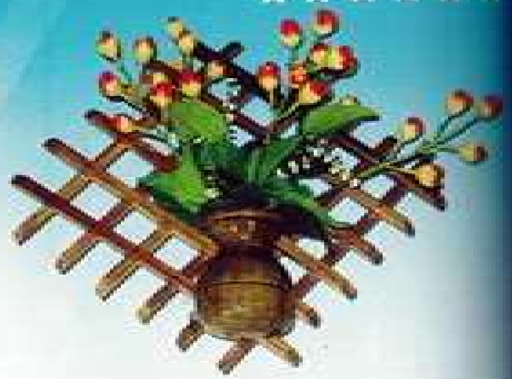

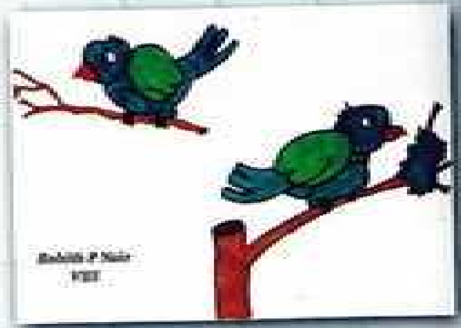

45th Annual Athletic Meet

12th to 18th November 2006

South Zone Sainik Schools Meet

24th to 28th July 2006

Winners of over-all championship trophy - SS Korukonda

Winners of over-all runners-up trophy - SS Kazhakootam

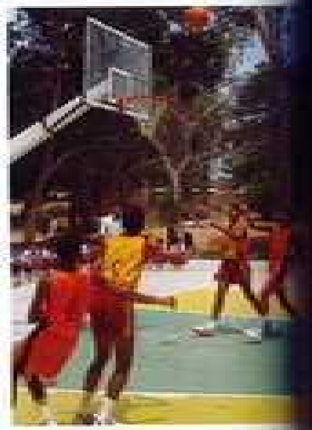

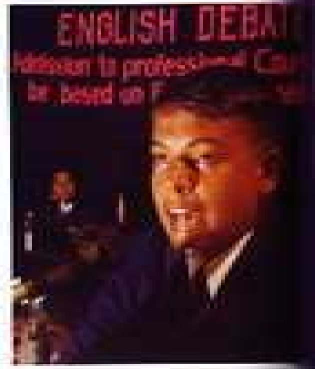

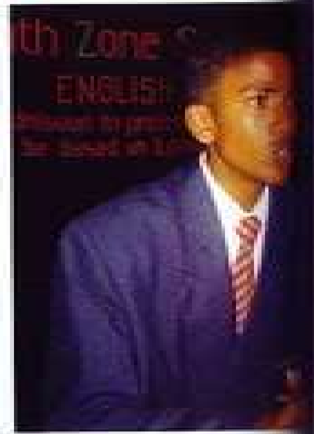

ANNUAL DAY CELEBRATIONS

2nd December 2006

ANNUAL DAY ANNUAL DAY ANNUAL DAY ANNUAL DAY

The Inter Zone Basket Ball Team

Sitting [L to R] : Arun Paul, Mr S V Sarma, Lt Col S Srinivasulu (Headmaster), Col B Ajit Kumar (Principal), Lt Col Rajesh Kumar Nair (Registrar), Mr K Rajendran, Hav Robindra GC

Standing [L to R]: Vishnuprasad Pillai, Deepak Kumar Singh, Joseph Mathew, Kailash Nath, Sabin Vinsal, Pradeep Kumar B, Nandu Mohan, Nikhil P Kumar, Ravi Raj Singh, Akhil DS, Alfred Joseph.

The South Zone Team

Sitting [L to R] : Hav Robindra GC, Mr Alex Abraham, Mr MG Francis, Mr SB Sasi Kumar, Lt Col S Srinivasulu (Headmaster), Col B Ajit Kumar (Principal), Lt Col Rajesh Kumar Nair (Registrar), Mr. SV Sarma, Mr K Rajendran, Mr Manoj, Mr Jestine KJ.

Standing Ist Row [L to R] : Arun Sreedharan, Pradeep Kumar, Arjun SB, Ajesh SV, Eldho K, Akhil PR, Rajan Roy, Ullas V, Abhijith Gopi, Vishnu P, Jitendra Deo, Aquin John, Jenin Thomas, Jayesh Chandran, Anoop S Sivan, Vishnu Prasad Pillai, Vishnu Prasad, Sabin Vinsal.

Standing IInd Row [L to R] : Roshan S Pillai, Shyam Venkat, Naveen AC, Hariprasad IG, Sonu Mohan, Atheesh K Vasu, Arun C, Nizamudin Akbar, Nikhil P Kumar, Alfred J, Arun Baby J, Midhun Rajendran, ArunPaul, Manumon V Mathew, Ravi Raj Singh, Firoz Lal PS, Aneesh K Aiyappan, Sreekrishnan MK, Deepak Kumar Singh, Adarsh AK, Kailash Nath R.

Standing IIIrd Row [L to R] : Amal Shaji, Anandu Shankar S, Nandu Mohan, Navaneeth S, Anoop BS, Aravind V Kumar, Nikhil KS, Arun Kumar S, Firoz P, Ashish JJ, Akhil DS, Jiveesh Anand, Raslan S, Mithun AK, Jeol S, Rondeep KP, Benoy Raj R, Vasil KK, Libin Benjamin, Vipin VM, Rajeev S, Sajith Kumar TP, Abhishek Jose, Avinash Jose.

The School Football Team

Sitting [L to R] : Prajeesh PV, Mr SV Sarma, Lt Col S Srinivasulu (Headmaster), Col B Ajit Kumar (Principal), Lt Col Rajesh Kumar Nair (Registrar), Mr Manoj, Hav Robindra GC

Standing [L to R] : Arun VS, Albin Johnny, Julin Joyce, Kiran PR, Albin K, Sarath M, Nithin Raj, Sanu S Nair, Anand GK, Deepak V, Sreenandh S, Naveen A, Vishnu V, Kannan M, Jan Sunil, Ajeev SS.

The School Cricket Team

Sitting [L to R] : Aashiq K Nawal, Mr S B Sasi Kumar, Lt Col S Srinivasulu (Headmaster), Col B Ajit Kumar (Principal), Lt Col Rajesh Kumar Nair (Registrar), Mr S V Sarma, Hav Robindra GC

Standing [L to R] : Prajeesh PV, Manu George, Abhijith Harikumar, Julin Joyce, Dhanesh Kumar, Albin Kuriakose, Vishu Prakash, Nithin Chandran, Deepak V, Sreenandh, Vinit P Singh, Vishnu RC, Naveen Azad, Ajith Shekar C, Jan Sunil, Prasanth TS.

The School Basket Ball Team

Sitting [L to R] : Abhishek Kumar Singh, Mr SV Sarma, Lt Col S Srinivasulu (Headmaster), Col B Ajit Kumar (Principal), Lt Col Rajesh Kumar Nair (Registrar), Mr K Rajendran, Hav Robindra GC

Standing [L to R] : Amal Thampy, Arun V, Ajit Shekhar, Anuraj AV, Rajeev S, Jikku Abraham, Akhil PG, Gigu, George Thaliath, Vinny KV, Nikhil Mathew.

The School Volley Ball Team

Sitting [L to R] : Binil MP, Mr SV Sarma, Lt Col S Srinivasulu (Headmaster), Col B Ajit Kumar (Principal), Lt Col Rajesh Kumar Nair (Registrar), Mr Alex Abraham, Hav Robindra GC

Standing [L to R] : Rahul R, Vaishak VB, Dhanesh Kumar, Vishnu TJ, Anand GK, Ajoy VT, Sreejith S, Akhilesh, Shinu KC, Jithin A, Nidhish KS, Jithu S.

The School Hockey Team

Sitting [L to R] : Anwar Muhammad, Mr Jestine KJ, Lt Col S Srinivasulu (Headmaster), Col B Ajit Kumar (Principal), Lt Col Rajesh Kumar Nair (Registrar), Mr SV Sarma, Hav Robindra GC

Standing [L to R] : Sujith S, Arjun K, Arun A, Bibin Raj, Jeff J Aerath, Rohit R, Sarath Mohan, Vinit P Singh, Tijo Jose, Francy John, Shiran K John, Bijin BS, Aneesudhin B, Kiran K, Vikram Singh, Shinu TS.

Best in Academics

Sitting [L to R] : Anand G Krishnan (XI), Lt Col S Srinivasulu (Headmaster), Col B Ajit Kumar (Principal), Lt Col Rajesh Kumar Nair (Registrar), Mr SV Sarma,

Standing [L to R] : Vinayak S (VI), Sreeraj SR (VII), Justin Joshua (IX), Camilo Powell (X), Roshan S (VIII)

The School NCC Staff

Sitting [L to R] : Sub. Parkash Chand Patial, T/o P Manoj, Lt NG Babu, Lt Col S Srinivasulu, Col B Ajit Kumar, Lt Col Rajesh Kumar Nair, F/o Mathew K Thomas, F/o Alex Abraham

Standing [L to R] : T/o Sambhu R, Hav Prakash K, Hav Sathyan Nair, T/o Stephen Sundar Raj.

Cadet Appointments

Sitting [L to R] : School Cadet Adjutant Ajith Shekar, School Cadet Captain Kiran K, Mr. SV Sarma, Lt Col S Srinivasulu (Headmaster), Col B Ajit Kumar (Principal), Lt Col Rajesh Kumar Nair (Registrar), School Cultural Captain RC Vishnu, Band Major Vishu Prakash

Standing [L to R]: House Captain Nandakishore, House Captain Manu George, House Captain Nevin Toms, House Captain Sarath Mohan, House Captain Dhanesh Kumar, House Captain Sreejith. S, House Captain Ramu Rajendran, House Captain Sreenandh S, House Captain Vineeth P Singh, House Captain Ashok Kumar Mishra, House Captain Neeraj Nandakumar

The School Band

Sitting : Drum Major Vishu Prakash, Mr Rajan K Varghese, Lt Col S Srinivasulu (Headmaster), Col B Ajit Kumar (Principal), Lt Col Rajesh Kumar Nair (Registrar), Sgt Shyam Venket.

Standing Ist Row [L to R] : Pranav K Babu, Arun Mathai, Adarsh, Praveen, Abhiraj, Vishnu P Kumar, Davis, Abin K Babu.

Standing IInd Row [L to R] : Ajit Sankar, Anshad, Prasanth ES, George Thomas, Vaishak KP, Anand PG, Vivek, Aswadh, Vishnu Prasad, Nizamudheen Akbar.

Standing IIIrd Row [L to R] : Binoy Raj, Vinayak S Kartha, Ajit Francis

The School Athletics Team

Sitting [L to R] : Albin Kuriakose, Hav Robindra GC, Mr SB Sasi Kumar, Lt Col S Srinivasulu (Headmaster), Col B Ajit Kumar (Principal), Lt Col Rajesh Kumar Nair (Registrar), Mr SV Sarma, Mr Girish KR, Deepak V

Standing [L to R] : Prajeesh PV, Vishu Prakash, Kiran P Raju, Kiran K, Vineeth P Singh, Nithin Raj, Ashik K Nawal, Sreejith S, Sreenandh, Francy John, Rajeev R, Shiran K John, Abhishek Kumar Singh, Aneesudhin B, Arun A, Arun VS

The School Yoga Team

Sitting [L to R] : Mr Suresh, Mr. SV Sarma, Lt Col S Srinivasulu (Headmaster), Col B Ajit Kumar (Principal), Lt Col Rajesh Kumar Nair (Registrar), Ms Sonia R.

Standing Row Ist [L to R] : Vishnu S, Amal V R, Sarath A, Rahul S, Abhijith VR, Akhilesh R Nair, Shawn M T, Sarath K S, Jithin O, Sooraj Krishna R, Vishal K.

Standing Row IInd [L to R] : Vaishnav S, Krishnaraj R, Sreenath P, Akshay A Rajan, Anurag Kumar, Harikrishnan R, Arjun S, Nithin Devassy, Sanjay S, Akash MR.

Standing Row IIIrd [L to R] : Sreeja MS, Vishnu Vijayakumar, Sarvesh Kumar, Anandhu GS, Jeeth Jacob Thomas, Kiran Chand C.

The School Karate Team

Sitting [L to R] : Sen Sai Vijayan, Mr. SV Sarma, Lt Col S Srinivasulu (Headmaster), Col B Ajit Kumar (Principal), Lt Col Rajesh Kumar Nair (Registrar), Mr. Mathew K Thomas.

Standing Ist Row [L to R] : Altaf AS, Martin Raju, Jithinlal MS, Bharath Murali, Akhil S Kumar, Akhil Kumar, Pranav K Babu, Aquin J Joseph, Rahul PR, Ajay Karthik, Mukunth, Akash, Rajath, Mohith Mohan, Tony Abraham Saj, Arjun VS, Ajay Krishnan, Vinay Sunder, Johney Mathew John.

Standing IInd Row [L to R] : Renju RP, Sam Mathew, Sony T Jacob, Anoop Unnikrishnan, Divin Philip, Akhil K, Pramin Pradeep, Sandeep R, Varun R, Vishnu Prasad, Rajesh R, Nithin Zeyo, Sumin T Sunny, Adarsh SP, Ajay KG, Deepak R, Roshan Sebastian, Akhil Raj A, Ashiq AS.

The New Entrants

Sitting [L to R] : Ms Deepa C, Ms Sonia R, Ms Sudhalakshmi, Mr. SV Sarma, Lt Col S Srinivasulu (Headmaster), Col B Ajit Kumar (Principal), Lt Col Rajesh Kumar Nair (Registrar), Mr PK Ravindranatha Panicker, Mr Francis MG, Ms Sandhya R, Ms Nalinakumari Amma, Ms Geetha E.

Standing Ist Row [L to R] : Vishnu Diwakaran, Sailesh Raj, Sunny Kumar, Ajith S Pillai, Ashish Dhan, Jerin Joy, Kiran Mathew Mohan, Binoy KP, Shyam KV, Binoy, Mithun K, Rahul, Gokul, Mithun M, Vaibhav, Rajath, Madhu, Sandeep, Jibin, Vikas, Sreehari, Priyan Raj, Anandu, Bhagat.

Standing IInd Row [L to R] : Akhil R, Surya, Sandeep, Abhishek, Vikash Kumar, Vishnu S P, Jai Vishnu, Sanju S, Nandhu S S, Jatheesh, Arun J M, Abhishek B, Akash, Ajeesh, Akhil, Balachandra, Vaibhav S L, Cristo, Harishankar, Felix, Joel KP, Girish, Akshay PS.

Standing IIIrd Row [L to R] : Aswin M, Abhijith, Sagar, Vishal, Chandra Dutt, Nitheesh, Abey, Ommen, Mithulesh, Ankit, Roney, Kartik, David, Abhishek, Joseph, Anuraj, Ajay, Akhil Raj, Ashwir Joseph, Sandeep Binu V.

Standing IVth Row [L to R] : Ravindrakumar Rahul, George, Harikrishna, Nithin, Shiva, Mayank, Akash, Rohan, Akhil Raj, Sanjeev, Rahul Mohandas, Gokul, Ananda Padmanabhan, Kiran Gopi, Joel Jimmy, Arun, Binoy, Boney Alex.

Cock House - VKK Menon (Sub-Juniors)

Sitting [L to R] : Cpl Justin Joshua, Vinit P Singh (House Captain), Ms Sangeetha Varma, Mr SV Sarma, Lt Col S Srinivasulu (Headmaster), Col B Ajit Kumar (Principal), Lt Col Rajesh Kumar Nair (Registrar), Ms Sudhalakshmi, Ms Nalinakumari Amma, Mr Sumesh, Sgt Deepak Sharma P.

Standing Ist Row [L to R] : Rajath, Srihari, Abhishek, Balachandra, Jishnu, Sagar, Ronnie, Girish, Akhil Rajendran, Ajeesh, Akhil P, Mahesh PG, Abhishek Nair, Jibin D Mathew, Madhu, Amal V Raj, Midhun, Jerrin, Binoy.

Standing IInd Row [L to R] : Vaishnav, Akhilesh R Nair, Sandeep P, Shawn M Thomas, Aravind Krishna, Thomas GP, Shiva, Mayank, Krishnaprasad, Athul V Dev, Jibin, Rahul Mohandas, Krishnaraj R, Joel KP, Noel, Nidhin Kuriakose, Swathi S Sudan, Akash BJ.

Standing IIIrd Row [L to R] : Hari, Sunny, Vishal, Vishnu Vijaykumar, Rohan, Akshay, Sarvesh, Anandu GS, Kiran Chand C, Ajith Kumar P, Gikku K Babu

Cock House - Shivaji (Juniors)

Sitting [L to R] : Manu George (House Captain), Ms Nalina Kumari Amma, Mr Manoj, Mr SV Sarma, Lt Col S Srinivasulu (Headmaster), Col B Ajit Kumar (Principal), Lt Col Rajesh Kumar Nair (Registrar), Mr Sambhu, Mr Rajan K Varghese, Sgt Arun Paul, Sgt Amal Shaji.

Standing Ist Row [L to R] : Deepak K, Leo JM, Anoop CS, Bharath Muraly, Sree Raj R, Mathews R, Ajay Krishnan, Abhijith A, Vishnu B, Roopak R, Deepak S, Mukund N, Adarsh GK, Sree Raj SR, Abith KP, Ajay Karthik, Swaroop BS, Rahul R Nair, Abhiraj D, Anupama V Kumar.

Standing IInd Row [L to R] : Nikhil P Kumar, Vishnu P Kumar, Subin BK, Alan Babu, Unnikrishnan, Easwar R Potti, Sree Thampi, Sandeep R, Abhilash V, Sumin T Sunny, Adarsh Mohan, Sam Mathew, Jubith Justine, Amal Suresh, Akash S, Abymon AS, Yaseen KK, Renju RP, Davis Emmanual.

Standing IIIrd Row [L to R] : Ragesh R, Ananthapadmanabhan, Naveen AC, Rajeev V, Vishnu R, Jithin Raj K, Sugeeth MV, Aditya Narayan, Anandu Mohan, Arun Vikas, Albin Mathew, Laiju P Thomas, Ajan Manohar, Chris Joseph, Akhil V Dev, Ashwin Govind, Vimal Jayaprakash, Vivek S Kumar.

Cock House - Cariappa (Juniors)

Sitting [L to R] : Sgt Sreekrishnan M K, Sgt Faiz P, Ms Liji V R, Mr SV Sarma, Lt Col S Srinivasulu (Headmaster), Col B Ajit Kumar (Principal), Lt Col Rajesh Kumar Nair (Registrar), Dr George PI, Mr Mahadevan G, Ms Geetha E, Ramu Rajendran (House Captain).

Standing Ist Row : Rikhin KV, Arun Raj IS, Akhil S Kumar, Cimil C K, Aravind VD, Timal P, Alwin John, Rajath Nair, KS Vishnu Sangeeth, Ullas V, Akhil SR, Hareesh Kumar SS, Akshay K, Anvarsha A, Abhijith Gopi, Arjun A P, Vishnu Prasad, Althaf AS, Adhun Ramesh, Achu Krishnan.

Standing IInd Row : Arjun C, Anoop Antony, Sandeep R, Arun P, Jayakrishnan KV, Akhil K, Ajay M, Jitendra Deo, Sreehari CS, Rahul PR, Nithin Philip, Vishnu Peedhambharan, Jithin Mohan, Akhil Kumar S, Sooraj Prakash, Ajmal Najeeb, IR Rahul.

Standing IIIrd Row : Abhijith Sabu, Aravind Chandran, Justin Joshua, Jobin George, Allen Vincent, Navaneeth S, Sabin Vimal, Anantha Krishnan U, Jithin Kumar G, Sebin Antony, VR Varun [illegible]

Cock House - Nehru (Seniors)

Sitting [L to R] : House Captain Nevin Toms, School Adjutant Ajith Sekhar, Mr Stephen Sundar Raj, Mr S V Sarma, Lt Col S Srinivasulu (Headmaster), Col B Ajit Kumar (Principal), Lt Col Rajesh Kumar Nair (Registrar), Mr Alex Abraham, Mr M K Poonacha, School Vice Captain RC Vishnu, House Vice Captain Abhishek Kumar Singh.

Standing Ist Row [L to R] : Priyanka Nair, Anoop S, Akhil PR, Eldho Keepadas, Aravind KN, Jibi S, Vineeth NV, Jiveesh Anand, Ashin Varghese, Anoop S Sivan, Amith K Raj, Hari S Kumar, Mithun AK, Mithun Rajendran, Arun Baby J, Kannan M, Vikram Singh, Sanoop BS, Arun A.

Standing IInd Row [L to R] : Abhilash V V, Akhil Siby, Amal Thambi, Jayakrishnan, Abhijith, Julin Joyice, Vishnu Vijayan, Edwin Jose, Anoop C, Manu K J, Anoop BS, Harishankar EC, Alfred Jorson, Deepak Kumar Singh, Firoz Lal PS, Arun Raj, Adarsh AK, Camilo Powel, Drum Major Vishu Prakash.

Standing IIIrd Row [L to R] : Anoop Kumar V, Sreekrishnan MK, Ashish J James, Roshan SP, Shiron K John, Amal Shaji , Kailash Nath, Avinash Jose, Arun Paul, Jikku Abraham, Akhil B G, Nithin Chandran, Nandu Mohan, Ramu Rajendran, Vivek Raj, Gigu George, Kannan R, Sarath Mohan.

The Outgoing Batch

Sitting [Lto R] : Ms Deepa C, Ms Sangeetha Varma, Ms Supriya Rani, Ms B Radhika, Mr Mahadevan, Mr Sreekumaran Chettiar, Mr SB Sasi Kumar, Lt Col S Srinivasulu (Headmaster), Col B Ajit Kumar (Principal), Lt Col Rajesh Kumar Nair (Registrar), Mr SV Sarma, Mr NG Babu, Mr Mathew K Thomas, Mr Jestine KJ, Mr Alex Abraham, Mr Girish KR, Mr K Rajendran.

Standing Ist Row [L to R] : Bibin Raj, Sreenandh S, Aneesudhen B, Prajeesh PV, Sujith S, Amish PG, Vaishak PR, Cris A, Nikhil M, Jeff JA, Akshay N, Arjun K, Kiran K, Kevin Sunny, Neeraj N, Ajeev SS, Arun A, Arun VS, Jan Sunil, Shinu TS, Solly S, Nandakishore M, Kannan M, Rashid N, Arunraj RS, Amal Thamby.

Standing IInd Row [L to R] : Albin K, Prince J, Prasanth TL, Nevin Toms, Rajeev R, Rahul R, Binil MP, Vishnu V, Julin Joyce, Arun V, Vaishak VB, Naveen A, George T, Abhijeet H, Vishnu RC, Ajith S, Naveen VK, Akhil Siby, Rohit R, Manu George, Manu KJ, Nidhish KS, Dhanraj P, Vishnu TJ, Jithu S, Bijin BS.

Standing IIIrd Row [L to R] : Anoop C, Kannan R, Akhilesh, Vivek Raj, Shinu KC, Edwin Jose, Sarath M, Jithin A, Ashiq K Nawal, Anuraj AV, Anwar M, Naveen KR, Vikram Singh, Vinit Singh, Avlok Mishra, Abhishek K Singh, Arun Sarath, Gigu George, Sanoob BS, Albin Johnny, Dhanesh Kumar, Sanu S Nair.

Standing IVth Row [L to R] : Nithin Raj, Francy John, Sreejith S, Tijo Jose, Ajay VT, Jikku A, Ramu R, Nithin Chandran, Athul Ajith, Deepak V, Kiran PR, Vinny KV, Shiran KJ, Anand GK, Akhil BG, Vishu PJ.

SALUTE THE DONS

KIRAN K (3947) School Cadet Captain

Baby soldier and an inspirational School Captain who looked after his juniors. Fond of parades, he won laurels at the CBSE meet with his sterling performance. Best all round cadet.

AJITH SEKHAR C (3970) School Cadet Adjutant

The Kazhakian Romeo whose craze for dresses and gels was well known. Pious by nature, imagines himself to be a star comedian. The most exemplary cadet.

ALBIN KURIAKOSE (3936) School Sports Captain

A silent comedian whose ideas are often picturised in "Balabhumi".An all round sportsman who dazzles with his free kicks and corners. Ever confident and optimistic.

R C VISHNU (4054) School Cultural Captain

This Cyrus of the course was brilliant on stage with a mike in hand. Enthralled audiences with his wit and style. "La Persona" will be remembered as a big man with the heart of a child.

VISHU PRAKASH J (3965) Drum Major

The Pied Piper of Kazhaks walked the campus like a cowboy. He led the band in true cavalier style. He was deeply in love with his own muscles.

NEVIN TOMS (3924) House Captain

A cool, calm and quiet House Captain. Always found with books (story books). A promising student liked by all.

ABHISHEK KUMAR SINGH (3950) House Vice Captain

A role model to many of the juniors with his exemplary behaviour. This 'Little Jordan' of the Basket Ball court played like a gentleman. Stuck to his room like a shell.

SARATH MOHAN (3985) House Captain

The most unsuccessful director who grieved as his drama failed due to lack of practice. Represented the school in hockey and football at the South Zone.

RAMU RAJENDRAN (4027) House Captain

Quiet House Captain who never opened his mouth before attending Pre- RDC. Missed the opportunity to be the Rajpath commander by a whisker.

ANAND G KRISHNAN (4271)

A true all rounder who excelled in academics and sports. Held in high regard by his juniors. Downsized by destiny.

SHIRAN K JOHN (3875)

Knew the conversion value of newspapers to handsome pocket money. A good athlete and hockey player.

AJEEV S S (3882)

Proved that anyone could pass the UPSC by working very, very hard. A favourite of his House Master. A great fan of the Crazy Frog.

SANOOP B S (3910)

Electrician of the 2K7 batch with a million watt smile. Head of the tri-bros whose cupboard and bags contained only electronic equipment.

AMAL THAMBI (3925)

An actor with a difference. Trend setter of 2K7 Dons. A die hard fan of Mammooty. Dreams of becoming a director.

MANU K J (3932)

Noted for his beautiful smile and sweet voice. Outlandish in his choice of dress.

GIGU GEORGE (3933)

Day dreams of playing the NBA league. Loves to put on airs. Prefers loose T-Shirts to project his non-existent muscular look.

EDWIN JOSE K (3942)

An alien anywhere outside the wing. A genius who stood first in the class X Boards. His jokes are more effective than tear gases.

VISHNU VIJAYAN (3957)

The original Bluff Master whose talents were evident from lower classes. Hopes to be a collector (tax collector of the house presently). His awesome blunders gained him fame among seniors.

JULIN JOYICE (3963)

'Magician Muthukad' is a footballer and cricketer. Introduced trendy dresses into the campus.

AKHIL SIBY (3984)

His patience and calm was inversely proportional to his brawn and might. A frequent visitor to the school gymnasium. Silence was his forte.

ANOOP C (3995)

Famous as the wall of Nehru House Football team. Always found in good company. A simple soul devoted to friends.

VIKRAM SINGH (3996)

He loves to give advice freely since he rarely used it himself. A well-behaved cadet liked by all.

KANNAN M (4002)

"Success lies in beain and not in brawn" was Kunji Kannan's motto.

The 'Little Zidane' who lead the football team was famous for his Trivandrum slang.

JAYAKRISHNAN S (4015)

"Nothing is illegal until you get caught," he believed. Honed his skills by playing Tom and Jerry with the school staff.

NITHIN CHANDRAN (4030)

Glen McGrath who lead the triumphant Nehruvian cricketers to glory. His passion for something smooth and spherical gained him fame once.

VIVEKRAJ R (4020)

Geek who spent his days and nights with a book or the computer. Spent more time in the House Captain's room than the House Captain himself.

JIKKU ABRAHAM (4051

Mr Slow of 2K7 batch but compensates with his swiftness in getting to the mess. Goliath of the School Basketball Team. Nicknamed 'Senior Citizen' by his House Master.

ABHIJEET HARIKUMAR (4065)

Dreams of getting his name in the Guinness Book of World Records. Highly talented in carving chalks into chain. Prime contender for the creativity award.

AKHIL BG (4273)

This flag post of Nehru house played a big role in getting the Basketball Trophy. An ideal senior who always minded his own business.

KANNAN R (4355)

A cute baby face with thick moustache who was chosen to lead the class. A true gentleman cadet who did not make waves.

SREENANDH S (4031) House Captain

This master wrestler found his arena in the XI th std's wing. A die hard Mohanlal fan. Respected for being an efficient House Captain.

ARJUN K (3930) House Vice-Captain

007 of 2K7. A star on stage, well known for his skills in enforcing duties on cadets. A dependable hockey goal keeper.

DEEPAK V (3822)

This ramp walk model has the best physique. Dreams of walking the international ramp and loves gizmos and clothing.

FRANCY JOHN (3917)

This headman of 2K7 is well known for his appetite and closeness to near and dears. His batch presented him an unforgettable gift for his birthday.

VINIT P SINGH (3940) House Captain

'Dangerous Lion' who reigned over the dense forest of VKKM House. Known for his Hindi accented Malayalam and efficiency in enforcing tasks on juniors.

MANU GEORGE (3937) House Captain

Symbolized the spirit of Angamali. A very short guy with a shorter fuse. A good bowler, he cleared the UPSC through sheer hard work.

NANDA KISHORE (4007) House Captain

The Little House Captain with a generous and beautiful smile. A keen debater with excellent organizing abilities. Loved and respected by his juniors.

ARUN V S (3939)

Aspires to be a footballer. Exemplifies laziness. Will not bend down even to tie his shoelaces.

SHINU K C (3954)

This keen aspirant for NDA is also a good volleyball player. The E- man of Prasad House who failed to repair an iron box.

VAISHAKH V B (3966)

An exam time orthodox, famous for his throwing skills especially coconuts in temple. A good dancer and a volleyball player.

TIJO JOSE (3979)

Mr Attitude of Prasad House and an eminent hockey player. A natural comedian famous for his thoughtless speech.

SANU S NAIR (3991)

A tolerant and sincere six-footer popular with his juniors.

BIJIN B S (3989)

A single man awake in a sleeping world. Nothing outside his private world bothered this guy.

SUJITH S (3988)

This calm, cool dude is well known for his unique running style and passion for dance.

BINIL M P (3994)

Presently not in Parliament. A Gandhian to the core and a good volleyball player.

ALBIN JOHNY (4033)

'Mahabali' of the batch with a pot belly to match. A foodie to the core.

VAISHAKH P R (4003)

If laughter increases life span he is sure to live for a century. Intensely aware of his environment.

SOLLY SOLOMON (4006)

Medical store of the Dons where Dr Solly is always on duty. A good classical dancer and a good singer.

PRAJEESH P V (4021)

Respected by all for his attitude and hard work. An ace footballer who moves like a bullet.

ARUN V (4053)

The man with 'Ultra Ordinary Initiative'. Popularly known as 'Initiative Kuttapan'.

ARUN SARATH SUNNY (4041)

"Buffalo Soldier" is the original copy of all assignments. His walk is the talk of the school.

NITHIN RAJ (4055)

This Chaplin of 2K7 lit up the stage with his sense of humour and talent.

AMISH P GEORGE (4062)

Pudgy by nature. His bed is his beloved world. Harmless and blissfully unaware.

GEORGE THALIATH (4272)

Mr Cool of 2K7 Dons. Often the only one laughing at his own jokes. Popular with juniors.

JITHIN ABRAHAM (4276)

His girlfriend's initials were PCM (Physics, Chemistry, Maths). Studious by nature and very warm and friendly.

AASHIQ K NAWAL (4277)

God gave this local Michael Jackson two legs to walk on earth but he walked on moon. The only one with a Fans Association at school.

JANN SUNIL (4347)

Short, stout Kazhak adored for his calm and gentility. 'Little Master' of 2K7 is a good cricketer and known for his writing skills.

NIKHIL MATHEW (4016)

Spoke too fast and left his listeners puzzled. An excellent basketball player despite his pint size.

JEFF J A (4060)

This Kottayam rubber Achayan owned a shopping complex of new items in his cupboard which was not for sale or rent.

SHINU T S (3874)

A nocturnal music maniac. His talent in singing often erupted after dinner. Missed being nominated 'Best Physique' by a whisker.

DHANESH KUMAR (4270) House Captain

The only senior House Captain who overcame the UPSC. A leading smasher of the Kazhakian spear head, a keen boxer and a good orator.

AKSHAY NARAYAN (4275) Vice Captain

The man with the crossbred brain of Einstein and Hawkings. His shapely head stood out in a crowd.

AVLOK KUMAR (3949) House Captain

Dr MunnaBhai of the batch, popularly known as 'Avalosunda'. Stooped under the burden of responsibilities. A keen NDA aspirant.

SREEJITH S (4034) House Captain

'Om Harisree Mohanlalaya Namaha' this daily prayer started his day. Enjoyed preaching his ideologies. A God fearing Kazhak.

NEERAJ NANDA KUMAR (3927) House Captain

An efficient House Captain with an affectionate and calm personality. While in class VI th he tried to write notes of Maths in one single note book.

PRASANTH T L (3904)

Bonsai man of 2K7 batch who did not grow up after first standard. Lazy to the core but has a good physique and plays good hockey.

ANWAR MOHAMMED (3935)

'Cleanliness is next to Godliness' so he never allowed his batch mates to disarrange his bed or belongings. Good debater and hockey player.

ROHIT R (3998)

9 o' clock everybody gathers, 9:05 somebody tells a joke, 9:10 all disperse, 9:15 Rohit laughs. Best tube light in Patel House. Smiling, hardworking silent Kazhak.

PRINCE JOHN (3972)

His jokes can make you giddy. Possible director of Dhoom 5. His smile is extra special.

BIBIN RAJ (3975)

'Flash' was his role model and imitating his primary occupation. Always before time was his motto.

AJAY V THOMAS (4004)

This bean pole is an ace volleyballer and a genius in mathematics. A minimum of two dresses required to cover his frame.

NITHISH K SIMON (4017)

Strive and strive your way to glory is his motto. The predictor whose predictions were just the opposite of reality.

AKHILESH (4022)

The 'valyammavan' of Patel House. No extra plates in the mess was safe from him. A die hard Adnam Sami fan and a sure shot gold medal in athletics.

DILEEP KUMAR (4042)

Gizmos and gadget freak of 2K7. Spends his leisure time in Amazon and Thekaddy.

ANURAJ A U (4046)

"Make hay after the sun sets" is his principle. Aspires to take on Schwartzneggar by means of diet.

CHRIS ABRAHAM (4047)

A cute baby like figure with a sweet voice and a warm smile. Any sweeter and the smile could give him diabetes ...his friends worry.

JITHU STANISLAUS (4057)

Short, muscular and addicted to cosmetics. He gave up on NDA after the movie 'Kirti Chakra'.

RASHID NAZAR (4066)
A trendsetter in roll call speeches. One without any fear of the future since everything is planned. A good debater.

NAVEEN K R (4068)
If lost search for him in some old age home in Pattambi. An ancient Kazhak who often dabbles with hair dye. A keen IIT aspirant.

KIRAN P RAJU (4069)
Second player in Tom and Jerry. Popularly known as 'Surya'. A fleet footed footballer.

ATHUL AJITH (3964)
A die hard fan of DON ....often draped in sheets.

NAVEEN AZAD (4269)
An Englishman by his grace and figure. A good football and cricket player.

VISHNU T J (4274)
Fancied himself a good comedian. This giant chilled his opponents in the boxing ring even before the bout.

ANEESUDHIN (3894)
This God fearing Kazhak from Lakshadeep was the alarm clock during the fasting season. A man of character and dignity. He won many hearts.

NAVEEN V KUMAR (4013)
Security guard of the Cafeteria. Exempted from all activities of the school. Roaming the campus was his hobby.

RAHUL R (4048)
Mr Cool of 2K7 underwent a big change after class XI. His batch mates used his socks as mosquito repellant.

DHANRAJ (3982)
'Durvasana' as he was popularly known for his quick and short temper. So hardworking never seen outside the wing.

KEVIN SUNNY (3986)
Believed even Einstein was a shammer during his childhood days. A wasted computer wizard. Taking initiatives lead to his troubles.

VINNY K VARGHESE (3923)
One and only day scholar Don. Mostly found inside the dorms. This 'Meeshamadhavan' thought himself to be glamourous.

ARUN RAJ R S (4049)
Da Vinci of 2K7. Exceptionally talented and the printing press of diagrams during practicals. Hardworking and popular.

ARUN A (4061)
Jojo is renowned for his 'climbing' abilities. Can climb over anything or anyone. Deserves to be on Mt Everest permanently.

RAJEEV R (4352)
Fleet footed on the basketball court. Good debater, good physique, good-natured ... liked by all.

Old Boys' Brigade

Sainik School's crowning glory

Keralites uphold Sainik School reputation

OLD BOYS' BRIGADE

THEY DID US PROUD!....

Lt Gen Thomas Mathew, AVSM
Roll No 6, 1965 Batch

Lt Gen IJ Koshy, AVSM
Roll No 23, 1965 Batch

Lt Gen SP Sreekumar, AVSM
Roll No 38, 1965 Batch